

NATIONAL LIBRARY OF MEDICINE
Washington



Founded 1836

U. S. Department of Health, Education, and Welfare
Public Health Service



S Y N O P S I S

NOSOLOGIÆ METHODICÆ.





S Y N O P S I S
NOSOLOGIÆ METHODICÆ,

S I S T E N S
MORBORUM CLASSES
GENERA et SPECIES

Cum harum ex SAUVAGESIO Synonomis.

AUCTORE

G U L I E L M O C U L L E N , M . D .

MED. PRACT. in ACAD. EDINE. PROF.

MED. REG. apud SCOTOS PRIMARIO,

COL. REG. MED EDINE. SOCIO,

Ec. Ec. Ec.

Ad Normam novissimæ Editionis
edita atque emendata.



A M E R I C Æ :

Excudebat A B R A H . H O D G E .

M.DCC.LXXXIII.

H. O.

Amicus suo

J. M. Kirkland. A.

Offert. Litter.

LECTORI.

S.

ANNO 1789 celeberrimus hujus operis Auctor, tertiam Synopsis Nosologiae Methodicae editionem in commune dabat; generibus tamen Sauvagesii, Linnaei, Vogelii et Sagari adjunctis. Hic Synopsin Culleni tantum excudendam curavimus, medicinae studiosis accommodatam. Quem laborem jam late laudatam, non minorem gratiam, patria nostra, laetum speramus.

Idibus Maii,

1783.

PROLEGOMENA.

RES est inter medicos satis nota, morbos quosdam natura five causa proxima diversos, externa tamen facie, five symptomatis, adeo similes esse, ut alii ab aliis difficillime internoscantur. Cum autem morbi natura diversi remedia diversa, quandoque etiam contraria, postulent, summi est momenti ut medicinam facientes morbum quemque, a quovis alio, certo dignoscant.

DUM medici vero, in ipso artis usu versati, de morbis distinguendis saepe incerti sint, merito queruntur, in scriptis de re medica, non semper inveniri quae hanc ambiguitatem solvere valeant. Saepe quidem observatum est, descriptiones, five historias,

B

quas

quas vocant, morborum, in scriptis medicorum reperiundas, plerumque mancas et imperfectas esse; et nemo est, ut opinor, qui non facile agnoscat, historias morborum pleniores, magis exactas, et characteribus melius distinctas, quam quas adhuc habuimus, desideratas esse.

EXTARE multi quidem putarunt, medicos veteres, Graecos et Romanos, in observandis et notandis morborum phaenomenis, diligentes et solertes fuisse, atque in horum scriptis historias morborum complures quae nobis utiles esse possint. Mihi vero videtur vel ineptam et superstitiosam antiquitatis venerationem, vel quandam eruditionis ostentationem, scriptis medicorum veterum in hac re aestimationem nimiam conciliaffe. Minime quidem dissimulandum, in scriptis illis quaedam subinde reperiri quae morborum characteres vere delineant. Qualia autem ibi occurrunt, quantumcunque a recentioribus aestimata, parum profecto nos docuissent,

et

et attentionem nostram penitus fortassis ef-
 fugissent, nisi res eadem nobis ex propria
 observatione prius innotuissent. Revera, ne-
 oterici libros veterum raro, ad primam
 rerum notitiam comparandam, evolvunt,
 sed plerumque, ut propria tantum inventa
 et observationes horum autoritate suffulci-
 ant, perferuntur. Mihi quidem persua-
 sum est, vel historias morborum plerasque,
 quae in scriptis veterum jam inveniuntur,
 ad morbos regionis a nostra plurimum di-
 versae pertinere, ideoque nobis parum uti-
 les esse; vel scripta eorum adeo mutilata et
 corrupta ad nos pervinisse, ut ad usus nostros
 parum conferre queant. Fatendum saltem,
 notitiam morborum ex scriptis veterum hau-
 riendam multo minorem esse, quam qua opus
 est ad illam, de qua diximus, ambiguitem
 eximendam.

Nec nisi sero admodum et lente ad hanc
 rem expediendam progressi sunt recentiores.
 Saeculo enim decimo sexto, Galeni sequaces,
 in

in instauranda veterum doctrina, tanta cum laude versati, in horum scriptis explicandis et illustrandis fere solum occupati; parum omnino ad emendandam vel amplificandam morborum historiam contulerunt.

Nec ejusdem aevi medici chemici, Galenicorum adversarii acerrimi, in illa re plus fecerunt. Medicamentis enim inveniendis, et promiscue adhibendis, solum intenti, a morborum studio hominum animos prorsus avertabant.

Hinc quidem factum est, quod ab instauratis literis seculo decimo quinto, usque ad tempora Sydenhami, nullae fere morborum historiae plenae vel accuratae conscriptae sint. SYDENHAMUS vero, sagacitate et judicio quibus maxime pollebat, majorem in notandis et describendis morborum phaenomenis diligentiam adhibendam esse protinus sensit, et in hunc finem ad sedulam observationem se accinxit, qua plures tandem
et

et meliores, quam antea quisquam, morborum descriptiones protulit.

AD hujus exemplum, et ad normam methodi, per observationes et experimenta, philosophandi, tunc temporis invalescentis, evenit, ut ab eo tempore plures medici, in historiis morborum augendis et accuratius reddendis, operam collocaverint.

À tempore igitur Sydenhami in hac re multum laboris nec frustra impensum est; rem tamen minime adhuc absolutam effenso. Multa parum accurata, multa erronea, multa denique prorsus falsa, historiis morborum, quas jam habemus, inesse, novit quisque in his aliquantulum versatus; et novit etiam ex variis causis haec vitia subrepisse. Scriptores enim, alii ad theorias sibi placentes stabiliendas, alii ad fidem remediis ab ipsis sive inventis sive multum laudatis conciliandam; vel veritatem, praeconceptis occaecati, non percipiebant, vel etiam fictis
et

et falsis corrumpebant. Plures, re omni quovis modo mirabili capti, quod ipsi facile crediderunt, alios credere cupientes, rem omnem praeter modum amplificaverunt. Plures denique, ut observationibus, hodie adeo expetitis, famam sibi compararent, historias in museo fictas, pro veris tradiderunt. Haec omnia, si specialius indigitarem, de imperfecta hactenus morborum historia satis clare constaret; sed haec omnia impraesentiarum praetermitto, et unum solummodo, in historiis morborum conscribendis, vitium, ad rem nostram maxime pertinens, indicatum volo.

MULTI optimae etiam fidei medici, in morbis observandis diligenter versati, in historiis eorum conscribendis saepe nimium fecerunt. Non solum enim symptomata morbi cujusvis semper praesentia et inseparabilia, sed plura etiam, et cuncta quidem quovis tempore morbum comitantia, recensuerunt. Ita symptomata rarius, nec necessario cum morbo conjuncta, et plura omnino adventitia et
 fortuita,

fortuita, notarunt; dum simul illa inusitata et fortuita ab usitatoribus et inseparabilibus distinguere peritus neglexerunt. Hinc, historiam morborum plenissimam reddere conantes, quae ad distinctionem cujusque ab alio quovis conferre possent, omiserunt, immo difficiliorem reddiderunt.

DE hacce in historiis morborum redundantia saepe conquesti medicinam facientes, pathognomonica quae dicuntur desiderarunt; hoc est, ut notentur symptomata illa pauca, quae cuique morbo adeo propria sunt, ut ab illis solis quisque morbus ab alio quovis illico et certo dignoscatur. Hujusmodi autem pathognomonica in scriptis medicis nondum data, neque unicuique morbo assignata sunt; nec, quantum video, nisi per Nosologiam methodicam, rite institutam, assignari queunt.

DUDUM quidem SYDENHAMUS et solers BAGLIVIVS, quo facilius et certius morbi distinguerentur,

distinguerentur, omnes morbos, per normam methodi botanicae, ad genera et species, appositis characteribus idoneis, referri voluerunt: Id est, ut institueretur Nosologia methodica. Hoc etiam consilium alii summae famae medici comprobarunt, et quisque, ni fallor, in artis usu occupatus factum fuisse vehementer optaret. Nihil tamen hujusmodi protinus tentatum fuit; an quidem ex fructu inde capiendo parum perspecto, an vero ex difficultate operis praevisa, non constat; sed revera nihil omnino tentatum fuit, donec celeberrimus FRANCISCUS BOISSIER DE SAUVAGES, circa annum 1732, rem aggressus sit.

QUAE quidem, exeunte seculo decimo sexto, FELIX PLATERUS in morbis secundum symptomata ordinandis conatus est, quodammodo huc referri possunt; conatus autem isti inconditi adeo et imperfecti erant, ut quenquam eosdem profecuturum esse vix expectandum fuit; et revera ante SAUVAGESIUM

GESIUM nemo, quantum novimus, ulla ex parte profecutus est. Haud diffimulandum quidem, PLATERUM SAUVAGESIO quaedam suggessisse; pauca tamen, nec fausta admodum, et quae nemini usui fuissent, nisi SAUVASEGIUS, cum meliore spe, opus multo longius provexisset.

IPSE quidem SAUVAGESIUS primum lente et titubanter progrediebatur; et, re iterum atque iterum tentata, non nisi post multam lectionem, et assiduam per triginta annos meditationem, Nosologiam methodicam suam, anno 1762 editam, protulit.

INTEREA, duo alia, in Nosologia methodica, tentamina facta sunt; alterum a celeberrimo viro, et in distributione rerum methodica plurimum exercitato, CAROLO a LINNE; alterum ab erudito Professore Göttingensi, RUDOLPHO AUGUSTO VOGEL. A neutro tamen, utpote vestigiis SAUVAGESII presse nimis insistente, opus multum promotum fuisse videtur.

CUM de utilitate hujusmodi tentaminum, jamdudum mihi persuasum fit, simulac ad medicinae praxin docendam in hac alma Academia admotus fui, mei officii esse putavi alumnos nostros ad Nosologiae methodicae studium allicere; et, quo facilius hoc efficerem, libellos quotquot ad id conferre possent, hic edendos, et in discipulorum manus tradendos, curavi.

EX opere SAUVAGESII, aliis rebus non admodum utilibus referto, ea tantum quae ad genera et species morborum distinguendas pertinerent excerpti, et cum his LINNAEI et VOGELII libellos integros conjunctos edidi.

AUCTORES hi aliquid laudis sine dubio merentur; quanquam enim eorum opera, rem ex toto confecisse minime videantur, nec multum utilitatis tyronibus inexpertis afferre queant; in arte tamen versatis, et in dignoscendis morbis aliquatenus exercitatis, nonnihil commodi exinde oriri possit.

DIFFICILE

DIFFICILE quidem erit, hanc rem pro-
tinus perfectam reddere, nec, ut opinor, nisi
tentaminibus repetitis fieri potest. Non
solum igitur mihi licitum, sed mei muneris
esse, opus hoc Nosologicum, quantum pos-
sem, promovere arbitratus sum; eoque con-
silio methodum quodammodo novam ten-
tavi, et una cum supra dictis edidi. Hanc,
etsi nequaquam omnibus numeris absolu-
tam, prioribus tamen in quibusdam magis
accuratam inventam fore spero.

QUI ante nos huic studio operam de-
derunt, minus consulto, ut mihi videtur,
rem aggressi sunt; morborum enim species
parum perspectas habentes, ad suprema clas-
sium et ordinum genera constituenda illico
se accinxerunt. A natura vero, species so-
lum datae sunt; et generum constitutio est
mentis humanae excogitatio, quae, donec
species omnes bene notae et perspectae fu-
erint, fallax et incerta erit; et in generibus
quidem constituendis, nisi ad species semper
respiciamus,

respiciamus, labor noster vanus et inutilis evadet.

CONSTITUTIO generum supremorum, in quovis rerum systemate, nequaquam adhuc absoluta est. Classes enim, vel etiam ordines, omnino naturales, vel in systemate vegetabili, vel in animali, nondum ubique constitutae sunt. De fossilibus methodus etiam difficilior, et de morbis fortassis omnium difficillima erit. Videamus igitur quomodo hanc rem quam optime tractare possimus.

CUM res distinguendae, numero quam plurimae sint, tum ad investigationem, tum ad reminiscentiam, utilissimum et necessarium esse videtur, ut ad genera quaedam suprema referantur; cum vero species rerum non admodum numerosae sint, et quarum sigillatim recensitarum reminisci, memoriae in plerisque hominibus vires non excedat, eas, summa sollicitudine, ad classes et ordines referre vix opus esse videtur.

ITA Illustris DE BUFFON quadrupedia, quorum species numero paucae sunt, ad classes et ordines referre haud necessarium esse censuit, et quae in hunc finem alii tentarunt, frivola esse, et ad denominationem studiosos plurimum turbantem duxisse, putavit.

ILLUSTRI tamen et egregio viro profus assentire nequeo. Etiam si enim institutio classium et ordinum morborum, neque pro investigatione eorum satis perfecta reddi queat, neque pro numero valde necessaria sit, quodammodo tamen tentandam, et ad majorem accurationem diligenter perducendam esse, puto.

ENIMVERO, si ab illusione quae ex characteribus classium et ordinum oriri queat, cavemus, et, ni fallor, cavere plerumque licet, etiam classium et ordinum institutionem, in multis ad pleniorum et magis exactam specierum distinctionem conferre posse contendo. Etsi enim ejusmodi institutionem, ubique certam et accuratam semper

ſervationes poſtea diligentius faciendas, ducant; quin et plurimum valebunt, tum ad Noſologiam methodicam, tum ad diſtinctionem morborum, tandem perfectiorem reddendam.

QUAMVIS morborum characteres hactenus propoſiti ſaepe erronei, ſaepe deficientes ſunt; tentamina tamen omnia jam facta exhibere cupiens, in hac tertia Synopſis editione ex ſyſtemate ſymptomatico CL. MICHAELIS SAGAR, quae ad genera morborum definienda pertineant, excerpti, et caeteris ſupra memoratis ſubjunxi. Haec autem tentamina omnia ſimul edita ſunt, ut juxta poſita facilius conferri poſſint, et ut collata vel optimos et maxime idoneos characteres indicent, vel ad erroneos corrigendos, et ad diſtinctiones magis exactas obtinendas, lectores ducant.

HUJUSMODI ſtudium plurimis medicis neceſſarium fore facile credo; nam morborum titulis inhaerentes, notiones parum accuratas

curatas et determinatas habent; et, quantum video, ad magis exactas, nisi nosologiae methodicae studio, duci vix possunt.

Ex iis quae jam diximus, tum utilitatem tum necessitatem Nosologiae Methodicae manifestam fore spero; et simul patebit, quare antehac, et nunc etiam, eandem colere allaboravi. Proximum est, ut in hisce prolegomenis, quas in hoc studio regulas ipse observavi, et ab aliis observandas vellem, nunc exponam.

PRIMA et praecipua nostra cura fuit, ut morborum species in ipsis aegris praesentes detegerentur et dignoscerentur. Cum vero species nisi simul genus indicaretur, vix recte definiri possint; et cum genera plurima a Nosologis indicata unius tantum speciei sint, inde factum est, quod nostri etiam labores, in generibus praesertim distinguendis, impensi videantur. Ad species tamen semper respeximus; et ad eas dignoscendas,

noscendas, characteres generum a nobis datos ubique utiles fore speramus.

IN generibus morborum recensendis, pauciora, quam in aliis systematibus dicta sunt, recensui; quod si recte feci, id studiosis multitudine rerum contemplanda facile turbatis imprimis commodum esse puto. Etiam si enim numerum generum minuens aliquando erraverim, id tamen tuto tentatum fuisse censeo; cum enim discipuli nostri genera facile et satis certo distinguenda recte perspexerint, illos genera forte omissa facile postea agnituros esse, credo.

GENERA morborum vero apud nos, quam apud alios Nosologos, necessario pauciora sunt; quia plura, pro diversis ab aliis habita et recensita, a nobis, utpote nulla, quantum nobis videtur, re diversa, sub uno titulo comprehensa sunt; et hujus rationes postea locis idoneis tradendae venient. Interea notandum, plura genera, quae primo intuitu omissa videantur, nequaquam ex oculis

oculis studiosorum sublata esse, cum generis illius, ad quod pertinere nobis videntur, uti synonyma recensentur, et locum suum in indicé adhuc retineant.

DEINDE, genera morborum a nobis, quam ab aliis enumerata et definita, pauciora sunt; quia nulla, nisi idiopathica et primaria, notanda esse duximus; dum plura ab aliis memorata, sympathica tantum sunt, five symptomata nusquam per se existentia; et neutquam igitur pro morbis primariis agnoscenda. Ita *Carphologia*, *Pandiculatio*, *Rigor*, *Sternutatio*, *Oscedo*, *Singultus*, *Stertor*, *Anxietas*, *Lassitudo*, *Stupor*, *Pruritus*, *Algor*, et *Ardor*, a SAUVAGESIO, et alia ab aliis, pro generibus recensita, a nobis penitus omittuntur; et recte, ni fallor, nisi quot symptomata, totidem genera morborum, ponere velimus.

DENIQUE, genera morborum apud nos pauciora sunt; quia, ex classibus VITIORUM et DEFORMITATUM, plura a nobis omittuntur.

tuntur; vel quod morbi adeo leves sint, ut medicorum attentionem et curam non mereantur; vel quod congeniti et immutabiles medicorum artem penitus eludant. Ita *Lentigo*, *Leuce*, *Cyasma*, *Seline*, et *Cicatrix*, ex classe VITIORUM; et *Phoxos*, *Gibber*, *Rhyssmata*, *Canities*, *Coloboma*, *Naevus*, *Monstrositas*, *Rhinosis*, *Varus*, *Valgus*, *Leiopedes Saniodes*, *Cripforchis*, *Hermaphroditus*, *Dionysificus*, *Galiancon*, *Galbulus*, et alia ex classe DEFORMITATUM apud VOGELIUM recensita, recte a nobis omissa putamus. Eiusmodi vitia et deformitates, fortassis in pathologia, sive historia generali, mutationum quas, quavis occasione, subit corpus humanum notari possent; Notologiam autem methodicam iis adeo frivolis onerare, vel eandem tam multis novis et inutilibus appellationibus turbare, minime indoneum videtur. Judicet itaque lector, quam merito gloriatur cl. SAGAR, se generum numerum auxisse.

QUOD,

QUOD, modo memorata omiserim, venia forsitan mihi facile dabitur. Sunt autem alii morbi, memoratu quidem digni, quos omissos non adeo facile condonabit studiosus. Hujusmodi omissiones agnosco, et quidem doleo; sed variae rationes, ut quidam morbi hic omitterentur, effecerunt. Primo, fieri potest, ut quidam observationem nostram penitus effugerint; dein, sunt alii satis noti, quibus, in nostro systemate, locus idoneus nunquam inventus est; denique, sunt alii quorum historia apud medicos adeo sit imperfecta, ut nec locus nec character idoneus iis assignari queat. Ne tamen ejusmodi genera penitus omitterentur, ad calcem operis, omissorum, quotquot noverim, catalogum subjunxi, ut posterius perspicaciores, ea diligentius perpendentes, characteres et locum iis assignent.

EODEM consilio, ne scilicet tyronibus contemplanda praeter necessitatem multiplicarentur, non genera solum, sed species morborum etiam ad minorem numerum redegi.

redeggi. Hoc magis periculofum videri potest, cum nullam speciem, quae revera existat, recte omittere liceat. Ne quidem ad recensionem specierum ipse accederem, difficultas operis me dubium, et timidum antehac diu cohibuit; et id tantum tentare ausum, ut species, a SAUVAGESIO recensitas, ferie paulo luculentiore et emendatiore traderem: Re autem amplius, et curatius perpensa, species jam recensurus, numerum earum, apud SAUVAGESIUM recensitarum, multum minuendum esse, arbitratus sum.

SOLUS quidem SAUVAGESIUS, nam SAGARUM nihil moror, in recensione specierum quicquid praestitit; et, licet egregius vir, plurimis observationibus undique collectis, multum de re medica meritus sit; haud tamen diffimulandum, illum in multis graviter errasse, dum species revera easdem, sub diversa appellatione repetitas, pro diversis ponebat; et praesertim dum species sympathicas, tam saepe idiopathicis immiscebat, qua ratione earum numerum totum praeter modum auxit. Hos ut tol-
rem

rem errores, quod potui feci, numerosis nempe apud SAUVAGESIUM speciebus, recte, quantum ego judico, ad pauciores redactis.

QUOD ut efficerem, primo species plures, uti diversas a SAUVAGESIO recensitas, pro una eademque habui, et sub uno titulo posui; atque hujus rei rationes locis suis idoneis posthac tradendae sunt.

DEINDE, cum species idiopathicas solum pro veris et genuinis enumerare velim, quotquot pro symptomaticis habere potui, totidem ex numero specierum apud SAUVAGESIUM sustuli. Cum autem, in recensione specierum symptomaticarum aliquis usus sit, earum recensioem, seorsum tamen, denuo apposui.

DENIQUE, alia et praecipua ratio, qua specierum, a SAUVAGESIO recensitarum, numerum minuendum esse censui, ea est, qua plures ab eo pro diversis positas, pro
specierum

specierum varietatibus, tantum habui et enumeravi.

Hoc autem est, quod in Nosologia Methodica maxime difficile videtur, dicere nimirum, quid pro ipsa specie morbi, quid pro ejusdem speciei varietate, tantum habendum sit. Cum autem criteria illa, quae in Zoologia et Phytologia, ad species a varietatibus certius distinguendas adhiberi possint, in Nosologia Methodica nequaquam invenienda sint; varietates morborum a speciebus distinguere ubique difficilior erit. Quamobrem varietates plures recensere, tutissimum et fere necessarium esse duxi. Ejusmodi vero distinctionem, in artis usu utilissimam fore ratus, illam adhibere ubique annifusus sum; quod si non in omnibus, cum aequae certa cognitione, cum aliqua saltem verisimilitudine, diligenter quae sequuntur pensitatis, saepe fecisse videor.

Cum morbus aliquis, quo plures homines laborant, symptomata cujusdam speciei characteristica

racharacteristica omnia et sola, in unoquoque ostendit; quantumvis haec in alio minus, in alio magis vehementia sint, hoc speciem diversam exhibere non putamus; et, in universum, morbos gradu solum differentes, non nisi ejusdem speciei varietates praebere censemus.

Tunc igitur de varietate a specie distinguenda quaestioni tantum locus est, cum in diversorum hominum morbis, vel ex solitis cujusvis speciei symptomatis, quaedam absint, vel iisdem quaedam addita sint.

Cum ex symptomatis solitis quaedam absint, quoties inter symptomata, quae magis, et ea quae minus, essentialia sunt distinguere liceat, ex horum absentia non nisi varietatem adesse concludimus.

Cum vero symptomatis characteristicis alia quaedam addita fiat, si addita pro symptomatis symptomatum, potius quam pro
E symptomatis

symptomatis causae haberi queant, varietatem tantum constituunt.

DENUO, cum symptomata addita, in specie data, prorsus insolita sint, et simul conditiones morbi praecipuas parum vel nihil mutari videantur, haec quoque varietatem tantum praebere censenda.

CUM morbi genus quoddam, ex principiis diversis oriri queat, idem, ex diversitate principii, specie diversum evadere potest, nec semper tamen; nam, quotiescunque diversitas illa parva fuerit, et simul symptomata parum ab ea fuerint mutata, hoc etiam non nisi varietatem exhibere, putamus.

MORBI genus itidem, pro diversa ejus sede, diversae speciei fieri potest; quotiescunque vero sedes diversa, neque partis structurae, neque functionis ratione differat, hujusmodi sedis diversitas etiam pro varietate tantum habenda est.

PORRO,

PORRO, cum de morbis invicem distinguendis hic agatur, observari vellem, res duas esse, quae ad similitudinem et affinitatem morborum, in diversis hominibus indicandam, plurimum facere possint.

ALTERA est, quod principii quaedam similitudo, morborum inde in diversis hominibus genitorum similitudinem arguit; ita, quando morbi diversorum hominum, ex uno eodemque principio oriuntur; quando, etiam principium illud, ad morbum gignendum, in unoquoque necessarium sit; denique, quando idem principium, ubique fere ejusdem qualitatis et vis esse videatur, tum demum morbos, ex ejusmodi principio genitos, ejusdem vel simillimae naturae esse, judicare licet.

Hoc de morbis contagiosis plerisque valere mihi videtur. Ex his enim sunt, qui in pluribus hominibus ab eadem specifica contagione oriuntur; nec, in eorum aliquo morbus, nisi ab illa contagione applicata,

plicata, oriri unquam observatur; et simul illius contagionis vires et qualitates, ubique fere, eadem esse videntur. Quod ad proxime dictum spectat, id quibusdam dubium videri potest; sed, cum ejusdem contagionis effectus, per secula plura jam observati, semper et ubique admodum similes sint, eam qualitate et viribus eandem esse, merito concludimus; et, ob hoc praesertim, quod effectus isti, quatenus diversi videantur, plerumque hominis infecti conditioni cuidam, potius quam contagioni, qualitate vel viribus diversae, tribui possunt.

MORBOS, itaque, eadem contagione specifica ortos, simillimae naturae esse credendum; ejusmodi morbos etiam vix, nisi unicam ejusdem generis speciem, praebere; immo, earum diversitatem quandam aliquando observatam, non nisi ejusdem speciei varietatem indicare, suspicandam est.

HAEC omnia, non solum de exanthematis contagiosis, sed etiam de plerisque febribus epidemicis, dicta velim. Hanc autem opinionem, de similitudine febrium epidemicarum proferens, a gravis auctoritatis viro SYDENHAMO, hujusmodi febres specierum plurium esse statuente, dissentire cogor. Recte quidem, an secus, multum dubito; et posteris litem dirimendam relinquo, hoc simul praemonito, plurimum medicinam facientibus inter futurum, de alterutrius sententiae veritate sibi satisfacere, vel potius quas limites utrique sint ponendae, statuere.

ALTERA res, quae similitudinem morborum, in diversis hominibus, ostendere possit, est similitudo remediorum quibus fiantur. Similitudo quidem morborum in similitudine causae eorum proximae, qualiscunque sit, revera consistit; cum remedia vero morbis medeantur, tantum quatenus causas, eorum proximas tollant, morbos,
qui

qui iisdem omnino remediis sanantur, ejusdem naturae esse oportet.

Hujusmodi ratiocinatio, tum ad phlegmasiarum missione sanguinis, tum ad febrim intermittentium cortice Peruviano sanatarum, similem naturam indicandam, plurimum certe facere potest. Hanc autem doctrinam, utcumque in praxi medica aliquando utilem, fallacem tamen, neque in praxi, neque in Nosologia methodica, nisi caute admodum, adhibendam esse censeo. Apud vulgus medentium quidem, remedia eadem quibusque fere ejusdem generis, speciebus, et harum varietatibus adhiberi, et hinc genera plura nullo modo specie differre, videantur. Sed peritiores norunt, morbos, aliquo modo diversos, rarius quam putatur, ab iisdem prorsus remediis sanari: Bene etiam norunt, ex promiscua remediorum adhibitione fieri, quod eadem remedia adeo saepe frustranea, sanationes saltem minus perfectae sint. Porro, norunt expertissimi, ad recte medendum, omnino opus

pus esse, ut remedia, non solum generi, sed speciei cuique, et saepe etiam varietatibus quibusdam, apprime sint accommodata.

AD artem medicam breviorē, et exinde faciliorem, reddendam, species morborum quascunque, a varietatibus suis distinguendas esse, arbitratus sum. Hanc tamen distinctionem in pluribus quodammodo incertam esse fateor, et, in nosologia methodica, tutissimum fore puto, varietates morborum plerasque notare et recensere. Hoc itaque praestare ubique annifus sum, aliis sapientioribus, qui posthac huic operi se immiscere velint, relinquens, discriminationem magis certam statuere.

EXPOSITA jam qua ratione morborum, tum generum, tum specierum, numerum minuere laboravi; superest, ut quo modo eorum, quae admisi, characteres constituendi sunt, nunc exponam.

IMPRIMIS igitur, notas externas, sensibus nostris facile obvias, ubique selegi, neglectis, vel potius rejectis, de statu corporis interno conjecturis quibuscunque. Porro, ex notis quae sensibus sunt obviae, illas medici potius quam aegri sensibus percipiendas, semper praetuli; quum tamen has, utcunque fallaces, penitus negligere vel omittere non liceat.

SECUNDO, ea symptomata pro notis characteristicis praecipue seligenda putavi, quae perpetuo cum morbo praesentia sunt, et hoc quidem semper annitendum esse puto. Cum vero plurimi morbi sub eorum decursu, aliam atque aliam omnino formam capiant, in his, ex serie rerum, et symptomatum sibi invicem succedentium, character saepe necessario petendus est.

IN hac re autem tractanda, duplex quaestio exoritur. Prima est, An ex morbi principio characteris partem desumere liceat?

AD hanc responderi possit, quod, etiamsi de principiis morborum apud medicos iudicium saepe fallax, et prorsus falsum sit, nec temere idcirco ad morbos distinguendos adhibendum; cum eadem tamen aliquando satis certe nota sint, et facile observanda, huiusmodi principia in nosologia, pro notis characteristicis recte adhiberi posse censeo.

ALTERA quaestio hic exoriens est, quatenus ex serie symptomatum, sub decursu morbi occurrentium, characterem ejus petere liceat? Ad hanc etiam possit responderi, quod, cum plures morbi, uti exanthemata et febres intermittentes, nisi post decursum aliquot dierum, ex serie symptomatum sibi invicem succedentium, nullo modo dignosci queant; ut huiusmodi morbi distinguantur, ex serie illa character necessario sumendus est. Characteres autem, non nisi post longum morbi decursum, fortassis non nisi post morbum finitum, statuendi, nequaquam in nosologia usurpari debent.

debent. Ita apud Ill. LINNAEUM *Februm continentium*, quas vocat, characteres a diuturnitate totius morbi desumpti profus inepti sunt.

IN constituendis morborum characteribus, regula tertia est, quod, cum quisque fere morbus, ex plurium symptomatum concursu solum dignoscatur, ex iis pro notis characteristicis quot sufficiant; nec plura tamen adhibenda sunt. Priores nosologi mihi videntur, in characteribus quos dederint, plerumque nimis breves et deficientes fuisse; et forsan mihi vitio verti potest, quod aliquando sim in iisdem nimis longus et redundans. Nusquam quidem volens fui redundans; ut vero essem copiosus ubique me conatum fateor, prudentissimum fore ratus etiam ad redundantiam appropinquare, quippe posteris multo facilius erit, quod nimium est tollere, quam quod deficiat supplere.

IN characteribus denique morborum constituendis, quaeritur etiam, an ex defectu functionis cujuslibet, quae in sano unoquoque exercetur, vel ex absentia symptomatum, in aliis generibus vel speciebus apparentium, notas quasdam desumere liceat? SAUVAGESIUS quidem defectus functionum, utpote nihil positivum indicantes, pro morbis noluit admittere; plures igitur, qui a LINNAEO sub ordine *constrictiorum*, et a VOGELIO sub classe *epiſchium*, recensentur, penitus omisit.

SED, pace tanti viri, dixerim, quanquam defectus, si strictius loqui velimus, nihil positivum indicet; defectum tamen functionis, quam exercet quisque sanus, statum corporis humani exhibere, quem ut distinguamus utilissimum est, atque etiam necessarium, et ejusmodi status pro morbo recte haberi potest. Porro, etiamsi in quibusdam defectus isti aliquando sine molestia vel morbi symptomate observentur; in plerisque tamen magnam molestiam, et sympto-
mata

mata plurima pariunt. In his igitur, defectum functionum, saepe symptomatum causam manifestam, pro morbo haberi licet, et ex ejusmodi defectu, in plurimis morbis horum notas characterificas petere licet, et oportet. SAUVAGESIUS ipse in hac re parum sibi constare videtur, *Debilitatum* classem instituens, et *Amnesiam*, *Agrypniam*, *Ischuriam*, et alia etiam tanquam genera recensens.

QUOD notas ex absentia symptomatum, in aliis congeneribus apparentium, spectat; eas nequaquam bonas, et, ubicunque fieri potest, evitandas censeo. In pluribus vero vitari, quantum video, non possunt; nec a quovis nosologo adhuc fuerunt vitatae.

CUM, secundum has regulas, characteres morborum constituendi sint, plurimum refert, eosdem sermone accurato et luculento exprimere; nec minus, morbum quemque apto nomine insignire.

NORUNT eruditi, Ill. LINNAEUM methodum plantarum perfectiorem reddidisse, eo, quod botanices linguam, usurpatis ubique vocibus maxime idoneis et definitis, magis accuratam effecit; nec quidem dubito quin delineatio morbi, adinstar delineationis plantae, a LINNAEO exhibitae, in nosologia multum profutura sit. In nosologia autem, ac in botanice, non aequè necessarium esse videtur; tum quod tam multae rerum circumstantiae, in nosologia, ac in botanice, notandae non veniunt; tum quod symptomatologia, in quibuscunque fere Pathologiae generalis systematibus exhibita, plurimum in hac re jam praestitit. Fatendum quidem, symptomatologias vulgo prolatas, nec adeo plenas esse, nec adeo exactas, ac optandum esset; et, si pleniores fierent, atque ubique voces magis idoneae et accurate definitae usurpatae essent, ad nosologiam perficiendam certe plurimum conferre posset. In hujusmodi vero tantamine cavendum est, ne distinctiones nimium subtiles et dubiae adhibeantur, uti ab auctore *Observationum*

servationum Clinicarum, quae Warfaviae annis 1767 et 1768 prodierunt, factum fuisse opinor. Ipse quidem hujusmodi nihil tentavi, tum quod plus exegisset, quam per longum tempus mihi suppetivit otii, tum quod mihi minus necessarium videtur, qui voces apud medicos usitatissimas, et in sensu vulgo recepto, ubique fere usurpandas curaverim.

Quod ad denominationem morborum attingit, in Classium, Ordinum, et Generum nominatione, eas, quantum potui, regulas observavi, quae in LINNAEI *Criticis Botanicis*, et in ejusdem *Philosophia Botanica*, ab ill. auctore traduntur.

QuANDO notiones novae sunt proferendae, etiam nova nomina imponenda sunt, et ejusmodi aliquando, parcius licet, adhibuimus. Cum vero nomenclaturam medicam, diuturno usu confirmatam, sine gravi causa mutare non liceat; ne factum esset ubique curavimus; quod tamen ill. LINNAEUM saepe, nulla urgente necessitate, fecisse, et VOGELIUM, appellationibus

bus novis, frivolis, ineptisque, Nosologiam deturpasse, observavimus.

Ut clarior et certior habeatur morborum notitia, appellationibus selectis, synonyma, tum aliorum nosologorum, tum auctorum maxime celebrium, ubique apposuimus. Hoc diligentius feci, ut inde norint studiosi, ex quibus praecipue scriptis, morborum scientia optime obtineri possit.

In recensendis specierum synonymis, appellationes, quibus SAGARUS usus fit, omisi, tum quod ipse aliorum auctorum synonyma ubique omittens, nos de speciebus, quas indicare voluit incertos, saepe reliquit; tum quod, in recensione specierum, illum profecto minus peritum fuisse, et regulas nosologiae methodicae optimas quasque neglexisse, nobis videtur.

SYNONYMA veterum medicorum adhuc omisi, non quod eorum scripta prorsus negligenda esse putaverim, sed quod ego, neque fatis certo, neque cum fructu, synonyma eorum indicare potuerim;

S E R I E S

CLASSIUM et ORDINUM*.

CLASSIS I. PYREXIÆ.

ORDO I. FEBRES.

II. PHLEGMASIÆ.

III. EXANTHEMATA.

IV. HÆMORRHAGIÆ.

V. PROFLUVIA.

CL. II. NEUROSES.

O. I. COMATA.

II. ADYNAMIÆ.

III. SPASMI.

IV. VESANIÆ.

* Classium institutionem primo a SAUVAGESIO datam, LINNAEUS, VOGELIUS, et SAGARUS, in omnibus fere, secuti sunt. Cum vero ex eorum classibus plures sint, uti VITIORUM, ANHELATIONUM, DOLORUM, et FLUXUUM, neque naturales, nec quovis modo idoneae, ejusmodi institutionem sequi non potui. Aliam itaque simplicitatem, et in univ^{er}sum,

ut

CL. III. CACHEXIÆ.

O. I. MARCORES.

II. INTUMESCENTIÆ.

III. IMPETIGINES.

CL. IV. LOCALES.

O. I. DYSÆSTHESIÆ.

II. DYSCINESIÆ.

III. APOCENOSES.

IV. EPISCHESES.

V. TUMORES.

VI. ECTOPIÆ.

VII. DIALYSES.

ut mihi videtur, aptiorem, hic protuli. Hæc fortasse etiam minus absoluta videri possit, quod inter morbos totius systematis, in primis tribus classibus recensitos, et illos partis singularis, sive *LOCALES*, in classe quarta collocatos, distinctio non ubique facilis erit. Hoc quidem, rarius licet, aliquando fieri posse concedimus. Sed nihil præstantius nobis nunc suppetit; et, ob rationes in Prolegomenis, pag. xx. allatas, de perfecta classium institutione non admodum felicitus sumus.

CL. I. PYREXIÆ.

CHARACTER. Post horrorem pulsus frequens, calor major, plures functiones laesae, viribus praesertim artuum immunitis*.

SYNONYMA. Morbi febriles *Auclorum.*

* Quod hic, et pluribus quae sequuntur locis, nobis forsitan vitio verti possit, quodammodo hic obiter excusare liceat. Ita, dici potest, pyrexias aliquando videri, quas nullus praecesserat horror, et pyrexias in quibus neque pulsus frequentior, neque calor major, quam in sanis esse solet; characterem ideo datum neque verum, neque ubique adhibendum. Istiusmodi pyrexias, rarissime licet, aliquando videri negare nolo; sed, in characteribus classium, ad species dignoscendas adhibendis, ut singulae classis notae in unaquaque specie conspiciantur, haud necessarium videtur, et sufficit, si earum pieraeque in specie quavis adsint.

Character idoneus quisque, plurium notarum sive symptomatum concursum notare debet, et male quidem
cum

ORDO I. FEBRES.

Praegressis languore, lassitudine, et aliis debilitatis signis, pyrexia sine morbo locali primario.

Febres *Auctorum* S. Cl. II. V. Cl. I. *Sag.* Cl. XII.
Morbi febriles critici L. Cl. II.

cum veteribus VOGELIUS calorem auctum solum, et recentiores SYLVIUS et Cel. BOERHAAVIUS pulsuum velocitatem solum, pro caractere pyrexiae, sive febris ut vocant, posuerunt. Certe, qui dicunt febrem adesse etsi pulsus nihilo naturali frequentior sit, ex aliis quam velocitate pulsuum signis febrem adesse iudicant; quod etiam plurimum symptomatum notationem, in quovis caractere necessariam esse, ostendit.

Porro, hic obiter observari velim, pulsuum velocitatem solum, pyrexiam vel febrem adesse nequaquam semper indicare; cum a causis externis plurimis pulsus sit naturali velocior, sine morbo, sive quavis functionum laesione. Hisce de pyrexiae caractere quaestionibus, in caractere a nobis hic dato, quantum potuimus, prospectum est. Sed, in aliis classium et ordinum caracteribus adeo felicem esse vix licet; et in caracteribus plerisque, si ad species plerasque character recte adhiberi possit, paucas exceptiones non moror. Utilem plerumque fuisse mihi sufficit, ubique perfectum fore non spero.

SECT. I. INTERMITTENTES.

Febres, miasmate paludum ortae, paroxysmis pluribus, apyrexia, saltem remissione evidente interposita, cum exacerbatione notabili, et plerumque cum horrore redeuntibus, constantes : Paroxysmo quovis die unico tantum*.

Intermittentes *Auſtorum* S. Cl. II. O. III. L. Cl. II. O. II. V. Cl. I. O. I. *Sag.* Cl. XII. O. III.

Remittentes *Auſtorum* S. Cl. II. O. II. *Sag.* Cl. XII. O. II. †.

* Qui perpenderit quae de febribus *remittentibus*, quae videntur continuæ, a *continuis*, strictius dictis distinguendis, mox dicenda sunt, facile videbit quamobrem, tum intermittantium tum continuarum characterem antea datum, hic mutare necessarium habui.

† Febrium *remittentium*, quasi a febribus *intermittentibus* exquisitis prorsus differentium, ordinem separatum instituerunt Nosologi SAUVAGESIUS,

LIN-

54 GENERA MORBORUM

Exacerbantes L. Cl. II. O. III.

Continuae V. Cl. I. O. II. *.

Continuae periodicae *Sennert.* de febr. Lib. II. cap.

13.

Continuae remittentes, *Boerb.* Aph. 727.

Compositae ex acuta periodica, *Junk.* Tab. 82.

Continuae remittentes, proportionatae, *Torti.* Therap. Spec. L. V. cap. I.

Continentes *Mortoni,* Exerc. II.

LINNAEUS, et SACARUS; minus recte tamen, si mihi iudicare fas sit. *Remittentes* enim, quae dicuntur, ex eodem principio, miasmate nempe paludum, ac *intermittentes*, oriuntur; iisdem in locis, et eodem anni tempore, utraque simul epidemice grassatur; utraque iisdem profus remediis sanatur; et saepissime in eodem homine idem, qui videtur, morbus, nunc intermittens nunc remittentis typum exhibet. Morbi idcirco, causis, sanatione, et typo simillimi, nec ad ordinem, nec ad sectionem diversam distrahendi erant.

* Magis inconsulto adhuc VOGELIUS *remittentes* omnes cum *continuis* sociavit. *Continuae*, quas vocamus, omnes quidem remissiones et exacerbationes ostendunt; sed a *remittentibus* ad *intermittentes* merito referendis, plurimum aliis multis differunt, ut mox dicetur.

GENUS. I. TERTIANA.

Paroxyfmi fimiles intervallo quadraginta octo circiter horarum : Acceffionibus meridiana.

Tertiana *Autorum*, S. G. 88. L. 16. V. 2. *Sag.* p. 704. *Heffm.* Tom. II. pag. 11. *Stabl.* de tertiana febris genium univerfum manifefante, Hællæ 1706. *Ejufd.* Cafual. magn. Caf. 21. Cafual. min. Caf. 96. *Cleghorn's* difeafes of Minorca, cap. III. *Senac*, de recond. febr. natura.

TERTIANA eft vel

I. Interpofita apyrexia, quæ

1. Variat paroxyfmi duratione.

A. Tertiana paroxyfmiis haud ultra horas duodecim extenfis.

Tertiana legitima, S. fp. 1. *Sennert.* de febr. L. II. cap. 18. *Heffm.* Tom. II. p. 12.

Tertiana vera, *Clegh.* Min. p. 140.

B. Tertiana paroxyfmiis ultra horas duodecim extenfis.

56 GENERA MORBORUM

Tertiana notha sive spuria, S. sp. 2. *Sennert.* de febr. L. II. c. 18. *Clegb.* Min. p. 140. *Hoffm.* Tom. II. p. 12.

2. Variat paroxysmorum recurfu.

C. Tertiana quotidie revertens, paroxysmis inaequalibus, alternis similibus.

Tertiana duplex, S. sp. 13. *Sennert.* de febr. L. II. c. 21. V. G. 12. *Clegb.* Min. p. 141.
Duplicana L. 18.

D. Tertiana alternis diebus revertens, paroxysmis eodem die binis.

Tertiana duplicata, S. sp. 14. *Jones,* de febr. interm. P. II. cap. 6. *River.* Cent. IV. obs. 16.

E. Tertiana quotidie revertens, paroxysmis altero die binis, altero unico tantum.

Tertiana triplex, S. sp. 15. *Clegb.* Min. p. 142. *Semitertiana Hoffm.* II. p. 40.

Semitertiana primi ordinis *Galeni,* *Spig.* de semitertiana, L. II. cap. 4.

F. Tertianæ quotidie revertens, interposita remissione inter diem imparẽ et parẽ magis, inter parẽ et imparẽ minus, notabili.

Hemitritæus, *Celsi* L. III. cap. 3.

Semitertiana, *Clegh.* Minorc. p. 143. *.

Semitertiana fecundi ordinis, *Galenii, Spig.* L. II. c. 5.

Amphimerina hemitritæus, S. sp. 8.

Amphimerina pseudo hemitritæus, S. sp. 9. *.

3. Variat symptomatibus.

G. Tertianæ affectibus soporosis stipata.

Tertianæ carotica, S. sp. 10. *Werlbof.* de febribus, et auctores ab eo allegati, p. 6.

Tertianæ hemiplegica, S. sp. 20. *Werlbof.* ibid.

Quotidiana soporosa, S. sp. 8. *Car. Pif.* obs. 175. 176.

Febris caput impetens, *Sydenh.* Ep. ad R. Brady.

H. Tertianæ spasmi et motibus convulsivis stipata.

* Fortassis hemitritææ quævis ad remittentes relegari possit; et, licet affines separare nolui, limites non satis certe ponendos esse fateor.

58 GENERA MORBORUM

Tertiana asthmatica, S. sp. 6. *Bonet. Polyalth. Vol.*
I. p. 250.

Tertiana hysterica, S. sp. 8. *Wedelii A. N. C. Dec.*
I. A. II. obs. 193.

Hysteria febricosa, S. G. 135. sp. 8. *A. N. C. Dec.*
I. Ann. II. obs. 193.

Tertiana epileptica, S. sp. 16. *Calderae Trib. med.*
p. 225. *Lautter. Histor. med. bienn. Cap. II.*
cas. 2.

Quotid. epileptica, S. sp. 3. *Edinb. Essays, Vol.*
V. P. II. art. 49.

Ecclampsia febricosa, S. G. 133. sp. 17.

Epilepsia febricosa, S. G. 134. sp. 9.

Tertiana tetanodes *Medici Beobacht. I. Band. p. 24.*

Tetanus febricosus, S. G. 122. sp. 10. *Stork, Ann.*
Med. II. p. 163.

I. Tertiana efflorescentia cutis stipata.

Tertiana petechialis, S. sp. 3. *M. Donati, L. III.*
Cap. 14. *Lautter. Hist. Med. cap. II. cas. 10.*

Tertiana scorbutica, *Wedel. A. N. C. Dec. I. A. II.*
Obs. 193.

Tertiana urticata, S. sp. 22. *Planchon. Journ. de*
med. 1765. Clegb. Minorc. p. 157.

Tertiana miliaris, S. sp. 21. *Walbieri de med. Ger-*
man. apud Roncalli Europ. med. p. 151.

K. Tertiana phlegmasia ftipata.

Tertiana pleuritica, S. fp. 4. *Valefi* in epid. L. 1.

Seft. 3. *Lautt.* hift. med. cap. II. caf. 5. 9.

Pleuritis periodica, S. G. 103. fp. 14.

Tertiana arthritica, S. fp. 5. *Morton.* Exerc. I. cap.

IX. hift. 22. *Lautt.* loc. cit. caf. 19.

4. Variat aliis morbis complicata.

Tertiana fcorbutica, S. fp. 9. *Etmuller,* prax. L. I.

Seft. XVI. cap. 2. *Timaci* L. VIII. caf. 15.

Tertiana fymphilitica, S. fp. 17. *Deidier* de morb.

vener. Seft. IV.

Tertiana verminofa, S. fp. 18. *Stiffer.* in act. Helm-

ftad. *Lancis* de noxis palud. L. II. cap. 5. et 6.

Illuft. *Pringle* Difcafes of the army, p. 98. *Ra-*

mazzini conf. epidem. rural. ann. 1690. Seft.

XI. *Van den Bofch.* C onft. epid. verminof. ann.

1760, &c.

5. Variat ratione principii *.

* Nullum quidem febrium intermittentium prin-
cipium fufficiens praetery miasma paludum agnofci-
mus; fed, cum miasma hoc non femper validum fit ad
morbum arceffendum, nifi aliae potestates excitantes
fimul

60 GENERA MORBORUM

Tertiana accidentalis, S. sp. 12. *Sydenham*, cap.

5.

Tertiana a scabie S. sp. 11. *Juncker*, tab. 80. *Hoffm.*

II. p. 12.

II. Interposita remissione tantum *.

Tritaeophya, S. G. 85. *Sag.* p. 695.

Tritaeus, L. 21.

Hemitritaea, L. 23.

Tertianae remittentes et continuae *Auflorum*.

Tertianae subintrantes, proportionatae, subcontinuae,

Torti Therap. Special. Lib. III. cap. 1.

simul agere concurrant; has potestates excitantes pro parte principii hic admittimus, licet neutiquam morbum excitassent, si miasma paludum non antea applicatum fuisset.

* Tertianae Remittentes variant adeo, tum typi tum symptomatum ratione, et formae earum diversae adeo saepe in eodem homine inter se commutantur, ut in iis denominandis nihil fere quod perpetuum sit afferri possit. Tertianas autem, quas comitatas dixit *TORTI*, eas scilicet quae symptomate quodam peculiari et gravi comitantur, recensui; dein, ut caetera ad hanc rem pertinentia intelligantur, auctores plures qui de tertianis remittentibus optime scripserunt, et exempla earum praecipua exhibuerunt, enumeravi.

- Tertiana subcontinua, S. sp. 19.
 Quotidiana deceptiva, S. sp. 2.
 Amphimerina femiquintana, S. sp. 24.
 Tritaeophya deceptiva, S. sp. 10.

Ex tertianis comitatis *Torti* loc. cit. prae-
 cipuae sunt :

- A. Tertiana cholERICA sive dysenterica, *Tort.* *ibid.*
Lautter, Hist. med. cas. 6. 16. 17. 20. *Morton*,
 App. ad Exerc. II.
 B. Tertiana subcruenta sive atrabilaris *Tort.* *ibid.*
 Haec a *Cleghornio* nunquam visa est.
 C. Tertiana cardiaca *Tort.* *ibid.* *Lautter*, Hist. med.
 cas. 15. 18. 23.
 Amphimerina cardiaca, S. sp. 5. *.
 Tritaeophya affodes, S. sp. 6.
 Febris continua affodes, V. 27.

* Amphimerinas inter et Tritaeophyas, uti inter
 quotidianas et tertianas duplices, distinctio saepe dif-
 ficilis. Sed quotidianas tertianis multo rariores,
 et oeconomiam animale in febres typi tertiani
 maxime proclivem esse norunt experti, hinc plures
 amphimerinas ad tertianas remittentes retuli. Judi-
 cent autem autoptae.

62 GENERA MORBORUM

D. Tertianæ diaphoreticæ, *Tort. ibid.*

Tritæophya typhodes, S. sp. 4.

Tritæophya elodes, S. sp. 5. †.

Febris continua elodes, V. 21.

E. Tertianæ syncopalis *Tort. ibid. Lautter, cas. 11.*

12. 13. 15. 16.

Tritæophya syncopalis, S. sp. 1.

Amphimerina syncopalis, S. sp. 4.

Amphimerina humorosa, S. sp. 6.

Febris continua syncopalis, V. 29.

F. Tertianæ algidæ, *Tort. ibid, Lautter, cas. 13.*

Amphimerina epiala, S. sp. 3.

Amphimerina phricodes, S. sp. 7.

Tritæophya leipyria, S. sp. 9.

Tertianæ leipyria, S. sp. 23. *Valcarenghi Med.*

Ration. p. 18.

Febris continua epiala et leipyria. V. 19. et 24.

G. Tertianæ lethargicæ, *Tort. ibid.*

Tritæophya carotica, S. sp. 7. *Lautter, 1. 7. 14.*

Tertianæ apoplectica *Morton. Exerc. 1. cap. IX.*

Hist. 25.

Tertianæ soporosa *Werlhof. de febr. p. 6.*

Febris epidemica Urbevetana *Lancif. de noxis
pal. effluv. I. II. c. 3.*

†. De typo febris sudatoricæ *Boyeri Meth. a suivre
dans les malad. epidem. quam huc retulit Sauvage-
fius, ex ipsius Boyeri descriptione mihi non liquet, et
ad typhum referri malle.*

Tertianarum remittentium exempla praecipua, nobis nota, sunt sequentia.

Causos *Hippocratis*. De Morb. Vulg. L. III. sect. 3.

'Tritaeophya caufus, S. sp. 2.

Febris ardens *Boerhaavii*, Aph. 738?

Tertiana perniciofa, quae simulata tertiani circuitus effigie lethalis, et mille accidentibus periculofiffimis implicata, exiftit. *Lud. Mercatus* de febribus, Lib. VI.

Tertiana peftilens, *P. Sal. Diverfus* de febre peftilenti. cap. X.

Tertiana maligna peftilens *Riverii*, L. XVII. Sect. II. c. 1. et Sect. III. c. 3.

Morbus Hungaricus *Lang. Lemb.* L. I. Ep. 4. *Senuert.* de febr. L. IV. cap. 14. *Jordan.* de peftis phaen. cap. 19.

Languor Pannonicus *Cober.* obf. castr. Hung. 1. obf. 6. &c.

Amphimerina Hungarica, S. sp. 10.

Vide poftea, notas ad Typhum.

Hemitritaeus peftilens, *Schenck* obf. L. VI. ex *Corn. Gemma.*

Febres peftilentes *Aegyptiorum*, *Alpin.* de med. Aegypt. L. 1. cap. 14.

Febris tertiana epidemia, *Bartholin.* Hift. anat. cent. II. 56.

Febres epidemicae Autumni ann. 1657 et 1658, *Willis* de febr. cap. 16.

64 GENERA MORBORUM

- Febris syneches epidemica ab ann. 1658 ad 1664,
et postea ab ann. 1673 ad 1691. *Morton*. App.
ad *Exerc.* II.
- Febres Antumnales incipientes, *Sydenb.* de morb.
acut. ad ann. 1661---1664, et in epist. ad *H. Paman*
ad 1678, et seq.
- Affectus epidemicus Leidensis, *Fr. Sylvii* Prax. med.
app. tract. X. et oratio de affectus epidem.
causis.
- Morbus epidemicus Leidensis 1669, *Fanois*, Diff.
apud *Haller*. Disp. tom. V.
- Tertianae perniciosae et pestilentes et febres castren-
ses epidemiae *Lancisi* de nox. palud. effluv.
- Febres intermittentes anomalae et mali moris, *Hoffm.*
II. p. 38.
- Febris cholericus minus acuta, *Hoffm.* II. p. 112.
- Febris epidemica Leidens. ann. 1719. *Koker* apud
Haller, Disp. tom. V.
- Amphimerina paludosa, *S.* sp. 19.
- Febris paludum Illustr. *Pringle* Diseases of the army,
Ed. 4to, 8vo, p. 179.
- Bononiensis constitutio hiemalis 1729, *Beccari* in
A. N. C. Vol. III. Obs. 48.
- Amphimerina biliosa, *S.* sp. 22.
- Febris Castrensis Illustr. *Pringle* loc. cit. p. 174.
- Febris putrida epidemica, *Huxham* de aere ad ann.
1729.
- Febris biliosa Lausanensis, *Cl. Tissot*. de febr. bilios.

Tritaeophya Wratislaviensis, S. sp. 3. *Habn. Epidemia verna Wratislav. in app. ad A. N. C. vol. X.*

Tritaeophya Americana, S. sp. 12 ?

Febris anomala Batava, *Grainger de febr. anomala.*

Morbus Naronianus *Pujati de morb. Naron.*

Febris continua remittens, *Hillary's Dif. of Barbadoes.*

Febris remittens Indiae Orientalis, *Lind. Med. Edin. Diff. Inaug. 1768.*

Febris critica et febr. biliosa aestatis, *Roupe de morb. navig.*

Febris remittens regionum calidarum, Cl. *Lind. Med. Haflar. Essay on the diseases of hot climates.*

Tertiana remittens symptomatica est.

Tritaeophya lactea, S. sp. 8.

Febris lactea, *Etmulleri Coll. consult. cas. 57.*

G. II. Q U A R T A N A.

Paroxyfmi fimiles intervallo feptuaginta duarum circiter horarum: Accessionibus pomeridianis.

66 GENERA MORBORUM

Quartana *Auctorum* S. G. 89. L. 17. V. 3. *Sag.* 711.
Hoffm. II. p. 23. *Junck.* tab. 81.

Est vel,

I. Interposita apyrexia.

1. Variat typo.

A. Quartana paroxyfinis quarto quoque die singulis ; aliis diebus nullis.

Quartana legitima, S. sp. 1. *Sydenham* de morb. acut. cap. V.

B. Quartana paroxyfinis quarto quoque die binis ; aliis diebus nullis.

Quartana duplicata, S. sp. 4. *Bonct.*

C. Quartana paroxyfinis quarto quoque die tribus ; intermediis diebus nullis.

Quartana triplicata, S. sp. 16.

D. Quartana quae ex quatuor diebus tertium tantum a febre vacuum habet,

paroxyfmis quarto quoque die fimilibus.

Quartana duplex, S. fp. 3. V. 13.

E. Quartana quotidie accedens, paroxyfmis quarto quoque die fimilibus.

Quartana triplex, S. fp. 5. V. 14. *Barthol. H. anat. c. 1. 95.*

2. Variat fymptomatibus.

Quartana cataleptica, S. fp. 7. *Bonet. Polyalth. vol. 1. p. 805.*

Quartana comatofa, S. fp. 15. *Werlhof. de febr. C. Pifonis* *Obferv. de morbis a colluvie ferofa.* obf. 166. 167. 168. 169. 171. 172. 173. 174.

Quartana epileptica, S. fp. 8. *Scholzii* *Conf. 379. 380.*

Quartana hystERICA, S. fp. 10. *Morton. Pyret. Exerc. I. cap. IX. H. 10. 11.*

Quartana nephralgica, S. fp. 9.

Quartana metaftatica, S. fp. 17.

Quartana amens, S. fp. 12. *Sydenham* *de morbu. acut. cap. V.*

Quartana fplenetica, S. fp. 2. *Etmuller. Coll. confult. caf. 25.*

68 GENERA MORBORUM

3. Variat aliis morbis complicata.

Quartana syphilitica, S. sp. 6. *Plateri* obs. L. III. p. 676. *Edinb. Eff.* art. XLVII. obs. 8.

Quartana arthritica, S. sp. 11. *Muygr.* de arthr. sympt. cap. IX. H. 4 et 5.

Arthritis febrilequa, S. sp. 10.

Arthritis febricosa, S. sp. 10. *Werthof.* de febr. *Cockburn* de morbis navigantium, obs. 19.

Quartana scorbutica, S. sp. 14. *Bartbol.* de med. Dan. diff. IV. *Fim.* L. VIII. cas. 18.

II. Interposita remissione tantum.

Tetartophya, S. G. 85. *Sag.* 323. L. 22.

Quartana remittens *Auctorum.*

Varietates sunt.

Tetartophya simplex, S. sp. 1. *.

* Quartanam continuam morbum rarissimum esse, testantur scriptores medici omnes; sed illius exemplum ex *Franc. Joelis* operum tomo 3. citat. SAUV. In loco autem citato, nihil ad rem pertinens inveni; sed tomi quinti pag. 63. haec verba proferruntur,

Amphimerina femiquartana, S. sp. 23.

Tetartophya semitertiana, S. sp. 5.

Tetartophya maligna, S. sp. 6. *Lautter. Hist. med. cas. 21. M. Donat. L. III. cap. 14. ex M. Gatenaria. Horst. L. 1. obs. 15.*

Tetartophya carotica, S. sp. 4. *Werlhof. de febr. Bianchi Hist. hep. pars III. const. ann. 1718. p. 751.*

Tetartophya splenalgica, S. sp. 2. *.

runtur. Febris quartanae “ Species veteres duas constituunt. *Quartanam continuam*, (quae mihi septuagenario nunquam visa est, et ideo eam aut rarissimam aut nullam esse iudico), et *Interpolatam*, quae frequentissima est.

* Huc febrem Fernelianam *Rzym. Fortis* refert SAUVV. et vult febrem ita a *Fortis* dictam fuisse, quod ea mortuus sit ipse Fernelius: Sed quodammodo hic errasse SAUVAGESIUS mihi videtur. Nam febres quasdam Fernelianas vocat Fortis, Tom. II. cent. II. obs. 35, et 36. non quod e genere remittentium fuerint, sed quod visceris cuiusdam, hepatis praefertim, labe comitatae sint; et mortuus quidem est Fernelius ex inflammatione lienis. Sed quod hic morbus quartanae typum unquam exhibuit, non dicitur a *Plantio*, qui in vita Fernelii, operibus ejus praefixa, de eo morbo narrat.

70 GENERA MORBORUM

Tetartophya hepatalgica, S. sp. 3. *Car. Pif.* in
praefat. p. 33.

Amphimerina spasmodica, S. sp. 16.

ERRATICÆ.

Ad Tertianam vel Quartanam ERRATICAS:
S. pertinere putamus*; et hic ideo earum
varietates subjunximus.

Erratica quintana, S. sp. 1. *Tulp.* L. III. 52.
Forest. L. III: obs. 43. ex quartana ill. *Van*
Swieten, Comm. p. 505.

Erratica septana, S. sp. 2. *Boerb.* apud ill. *Van*
Swieten ibid. *M. Don.* L. 3. 14.

Hebdomadaria *Schenckii* ex *Gibalto*.

Septimana, ill. *Morgag.* XLIX: 36.

Erratica octana, S. sp. 3. *Etmuller* prax. L. I:
Sect. XV. cap. 2. *Cyrilli* in *Etmuller*, p. 187,
188. 365. *Valles* Controv. L. V. c. 25. *P. Sal.*
Div. in not. ad D. A. de *Altomati*, cap. XII.
Zacut. Luf. P. M. L. III. obs. 34. *Schultz-*
zius in E. N. C. D. I. ann. IV. et V. ob. 70.
Arno'd. de febr. Stomach. epid. § IV. apud
Haller. Diss. Pract. Vol. V. *De Haen* de divis.
febr. div. iv. p. 9.

* Vide Senacum de recondita febriem natura,
L. I. Cap. 1.

Hemicrania lunatica, S. sp. 10.

Erratica nobiana, S. sp. 4. *Zac. Luf.* ibid.

Erraticā decimana, S. sp. 5. *Zac. Luf.* ibid.

Ephemera dichomene, S. sp. 11. *M. Don.* L. III.

14. ex *Gentili.*

Erratica vaga, S. sp. 6. *River.* cent. III. obs. 32.

Etmuller, L. I. S. XV. c. 2.

G. III. QUOTIDIANA.

Paroxyfmi fimiles intervallo viginti quatuor circiter horarum : Paroxyfms matutinis.

Quotidiana *Aurorum,* S. G. 87. L. 15. V. 1.

Hoffm. II. 33. *Junck.* tab. 79.

I. Interposita apyrexia.

1. Variat folitaria.

A. Univerfalis.

Quotidiana eadem hora matutina rediens.

Quotidiana fimplex, S. sp. 1.

Quotidiana legitima, *Seuvert* de febr. cap. 13.

72 GENERA MORBORUM

B. Partialis.

Quotidiana partialis, S. sp. 10. *Cnoffel. E. N. C.*
D. I. A. III. obs. 205. *Edinb. Med. Eff.* vol. I.
art. 31. vol. II. art. 19.

Quotidiana cephalgica, S. sp. 6. *Morton Pyret.*
exerc. I. Hist. 27. *Van Swieten in Boerb.* p.
534.

Cephalgia intermittens, S. sp. 7.

Cephalaea febricosa, S. sp. 4.

Quotidiana ophthalmica, *Morton, ibid. hist.* 17.
Van Swieten, ibid.

Ophthalmia febricosa, S. sp. 23.

2. Variat comitata.

Quotidiana ischiadica, S. sp. 5. *Edinb. Eff.* vol.
V. art. 49.

Ischias intermittens, S. sp. 1.

Quotidiana nephralgica, S. sp. 7. *Morton, ibid.*
hist. 28.

Nephralgia febricosa, S. sp. 13.

Quotidiana uretico-sputatoria, *B. Scharf. E. N.*
C. D. II. A. II. obs. 104.

Quotidiana epileptica, S. sp. 4. *Edinb. Eff.* loc.
cit.

Hysteralgia febricosa, S. sp. 9.

Vespertinae vel symptomatice videntur frequentes.

Quotidiana hysterica, S. sp. 3.

Quotidiana catarrhalis, S. sp. 9.

Quotidiana stranguriosa, S. sp. 11.

II. Interposita remissione tantum.

Amphimerina, S. G. 84. L. 20. *Sag. G.* 321.

Quotidiana continua, V. 15.

Quotidianae remittentes et continuæ *Auctorum.*

Amphimerina latica, S. sp. 1.

Febris continua lymphatica, *Etmuller Coll. conf.*

cas. 32. *River. obs. cent. I. obs. 57.*

Amphimerina singultuosa, S. sp. 14.

Febris continua Lyngodes, V. 26.

Amphimerinae S. caeterae vel ad tertianas pertinere, quorsum plures supra retuli, vel symptomatice et vespertinae esse videntur. Hujusmodi sunt,

Amphimerina catarrhalis, S. sp. 2.

Amphimerina anginosa, S. sp. 12.

Amphimerina tussiculosa, S. sp. 13.

Amphimerina peripneumonica, S. sp. 15.

74 GENERA MORBORUM

Amphimerina variolosa, S. sp. 20.

Amphimerina miliaris, S. sp. 11.

Amphimerina arthritica, S. sp. 21.

De Amphimerina mimosa *Bontii* et phrenitica
ejusdem, S. sp. 17. 18. non liquet.

SECT. II. CONTINUÆ*.

Febres, sine intermissione, nec miasmate

* *Quae sine exacerbatione partiali, et sine accessu, non pluries quam semel vel bis in mense revertens, ad usque finem aegritudinis perseverat, Febrem continuam esse, dixit SAUVAGESIUS; et hujusmodi febres, cum scholis medicis plerisque, Continentes vocat LINNAEUS. Hujusmodi autem febrem in quadraginta annorum praxi satis frequenti, vix unquam certo vidi, et fere semper in febribus, maxime continuis, exacerbationes et remissiones, etiam quotidie, satis manifestas observavi. Mecum quidem sentire videtur VOGELIUS, uti ex ejus continuarum caractere satis patebit; nec dissentit expertissimus DE HAEN, uti videre est in libro ejus de divisione februm, Divis. IV. Schol. 1.; et apprime sententiam nostram confirmat BRENDELIUS, verbis sequentibus: "Omnes namque febres nostrae, acutae, et inflammatoriae, et exanthematicae, et malignae, reliquaeve hujus generis, sunt continuae remittentes, et
luc.*

paludum ortae, sed cum remissionibus et exacerbationibus, parum licet notabilibus, persistentes: Paroxyfmis quovis die bihis*.

*luculenta intensio- rum remissionumque spatia integran-
t.*” Brendel. Opuscul. P. II. Diff. XI. sect. 5.

Porro, etsi in febribus quibusdam exacerbationes et remissiones parum notabiles, et periude observatu difficiles sint, easdem tamen revera fieri censeo; et ob hoc praesertim, quod in febribus quibuscunque, ex paroxyfmis pluribus manifesto constantibus, paroxyfmus quisque, inter nycthemerae spatium, cursum suum, ex exacerbatione et remissione constantem, semper absolvat, ita ut in his rebus oeconomiam animalem circuitus diarni legi cuidam subjici videatur. Huic etiam in sanitate parere solet, et huic in febribus hecticis quibusque ad amissum subjicitur. Verisimillimum itaque videtur, eundem circuitum, quem toties observavimus, in febribus quibuscunque locum habere; nec febrem quamcunque continuentem revera in rerum natura dari.

* Cum continuam quamque ex paroxyfmis repetitis consistere ponimus, saepe ambiguum fieri possit.

76 GENERA MORBORUM

Continuae, S. Cl. II. O. I. V. Cl. I. O. II. *Sag.*
666. *Boerb.* 727.

Continentes, L. Cl. II. O. I. *Stabl.* *Caf.* magn.
35. *Caf.* min. 87. *Junck.* 58. *Sennert.* de febr.
L. II. cap. 2. et 10.

possit, utrum febris data ex continuarum sit, an ex remittentium ordine, et ut rite determinetur, tum intermittentium, ad quas omnes auctorum remittentes pertinere putamus, tum continuarum, definitionem aliam quam antea nunc dedi. In plerisque casibus, ut opinor, definitiones nunc datae satis facile et certo adhiberi possint. Sed sagacioribus quibusvis examinandum relinquo, an vel definitiones nostrae recte dentur, vel si quid rectius dari queat. Febrem quamque continuam ex paroxysmis quovis die binis constare credimus; cum autem in quibusdam, tum intermittentibus tum remittentibus, itidem paroxysmi duplicati videantur, ex illa nota sola febres continuae dignosci non possunt. Ex illa nota sola quidem ut dignoscantur nequaquam volui; nam in casu quovis ambiguo, vel a principio, vel a typo, vel ortu ab intermittentibus, remittentem quamvis cognosci posse puto. Videant porro in his rebus versati, annon a principio, saepe manifesto et maxime frequenti, contagione nimirum humana, febres continuae saepe certe cognosci possint.

G. IV. S Y N O C H A *.

Calor plurimum auctus; pulsus frequens, validus, et durus; urina rubra; sensorii functiones parum turbatae.

* Februm continuarum divisio, a GALENI temporibus, in hunc usque diem, eadem fere usitata est, et vel ex putredinis gradu parum accurate definito, vel ex duratione morbi, desumpta fuit; utraque tamen nota, posterior praesertim, qua praecipue usi sunt Nosologi SAUVAGESIUS, LINNAEUS, et SAGARUS, manifesto inepta est. Vide *Prolegomena*, pag. XXXIII. et pag. XLI. et XLII. Aliam itaque divisionem a differentia symptomatum, et a natura morborum, quantum de ea judicare liceat, desumptam, institui; secutus simul illam apud Britannos nunc maxime usitatam divisionem februm continuarum in *Inflammatorias* et *Nervosas*. Has autem appellationes, utpote quodammodo theoreticas, vitavi. Nomina quibus usus sum apud medicos dudum recepta sunt; et si forsitan sensu vulgo recepto, in quo medici ipsi parum constantes fuerunt, iis non usus sum, parum curo, dum definitiones subjunctae ab errore quovis praecavere possint.

78 GENERA MORBORUM

Synocha, S. G. 80. L. 12. *Junc.* 58.

Synocha, five febris acuta sanguinea, *Hoffm.* II.
105.

Synochus, V. 16.

Continua non putris, *Boerb.* 729.

Ephemera, S. G. 79. *Boerb.* 728, *Junc.* 57.

Diaria, L. 11.

Febris inflammatoria *Auctorum.*

Varietates sunt,

Synocha plethorica, S. sp. 1.

Synocha sanguinea, *Sennert.* de febr. L. II.
cap. 11.

Ephemera plethorica, S. sp. 1.

Ephemera a frigore, S. sp. 3.

Ephemera a calore, S. sp. 4.

Synochus pleuritica, S. sp. 5.

Febris pleuritica *Ann.* 1765. *Sydenb.* sect. V.
c. 1. 5.

Synochus rheumatifans, S. sp. 7. *Sydenb.* sect. V.
c. 2.

Synochus hiemalis, S. sp. 8. *Sydenb.* in P. S. ad:
tractat. de hydrop.

Symptomaticae sunt,

Ephemera nauseativa, S. sp. 2.

Ephemera a phlogosi, &c. S. sp. 6.

Synocha dolorum, S. sp. 7.

Ephemera lactea, S. sp. 5.

Ephemera menstrua, S. sp. 8.

Synocha catarrhalis, S. sp. 5.

Synocha scorbutica, S. sp. 6.

Synochus scorbutica, S. sp. 13.

Synocha cephalalgica, S. sp. 8.

G. V. TYPHUS.

Morbus contagiosus; calor parum auctus; pulsus parvus, debilis, plerumque frequens; urina parum mutata; sensorii functiones plurimum turbatae; vires multum imminutae.

Typhus, S. G. 82. *Sag.* 677.

Species sunt,

1. Typhus (*Petechialis*) plerumque cum petechiis.

Variat gradu*.

* Morbos gradum solum differentes nominibus diversis insignire nequaquam conveit; cum autem nuperis

30 GENERA MORBORUM

1. Typhus mitior.

Febris maligna hectica five lues *neurodes* convulsiva,
Willis de morb. convulsiv. cap. 8. *.

nuperis temporibus apud medicos ulitatum sit, febrem quandam, quasi ab aliis quibusvis differentem, nomine Febris *Nervosae* appellare; huic opinioni quodammodo morem gerens, sub titulo *Typhi mitioris*, variorum auctorum febres ad recentiorum nervosas aliquomodo referendas recensui. In hac re autem, cum limites neutiquam accurate ponendi fant, me accuratum fuisse non dixerim.

Minus adhuc placuit, ad mentem vel veterum vel recentiorum inter februm genera aliquod sub nomine Febris *Putridae* recensere. In omni *typho* humorum in putredinem proclivitate adeste puto; sed vario tantum gradu adest, ita ut major iniorve putredo speciem variare, nequaquam mutare, potest. Sufficiat sub titulo *Typhi gravioris* eas, quae praefertim putridae adpellatae sunt, febres indigitasse, uti ex appositis variorum auctorum appellationibus satis patebit.

* Hoc est exemplum, ni fallor, primum appellationis *Neurodes*, vel nervosae, febribus quibusvis datae;
quam

- Febris pestilens *Fracastor.* de morb. contag. L. II. cap. 4.
- Febris pestilens sine caractere veneni *Forest.* L. VI. obs. 26.
- Febris hectica pestilens *Forest.* L. VI. obs. 32.
- Febris nova ann. 1685. *Sydenham.* Sched. monitor.
- Febris putrida nervosa *Wintringh,* Comm. Nosolog. ad ann. 1720, 1721.
- Febris lenta nervosa. *Huxham* on fevers, chap. 8.
- Febris contagiosa. *Lind* on fevers and infection *passim.*
- Typhus nervosus, S. sp. 2.
- Typhus comatosus, S. sp. 3.
- Tritaeophya typhodes *Mangeti,* S. sp. 11. *Rayw.* *Fort.* de febribus, p. 24.

2. Typhus gravior.

Febris pestilens, *P. Sal Divers.* de febre pestilenti.

quam protinus Angli, non tamen nisi nuper admodum aliarum regionum medici, usurpati sunt.

82 GENERA MORBORUM

Febris pestilens Ægyptiorum *Alpin.* de med. Ægypt. L. 1. cap. 14.

Typhus Ægyptiacus, S. sp. 6.

Febris pestilens maligna *Sennert.* de febribus, L. IV. cap. 10.

Febris maligna pestilens *River.* L. XVII. sect. III. cap. 1.

Febris pestilens maligna, ann. 1643. *Willis,* de febribus, cap. 14.

Typhus carcerum, S. sp. 1:

Febris nautica pestilentialis *Huxbam* de aere ad ann. 1740.

Miliaris nautica, S. sp. g.

Febris putrida contagiosa in carceribus genita, *Huxbam* de aere ad ann. 1742.

Miliaris purpurata, S. sp. h.

Febris carcerum et nosocomiorum. Ill. *Pringle,* Diseases of the army, p. 294. Ill. *Van Swieten,* Maladies des armees, p. 136.

Typhus castrensis, S. sp. 5.

Febris castrensis, quam vulgo cephalalgiam epidemicam vocant *Henr. Maii* et *A. Pb. Kopb.* Dif. apud *Hallerum,* tom. V.

Febris Hungarica sive castrensis *Juncker.* 74. et *plurium Auclorum* *.

* Morbum sive febrem Hungaricam ad tertianas remittentes, cum SAUVAGESIO et Ill. PRINGLE, supra

Febris castrensis Gallorum in Bohemia, ann. 1742.
Serinci. Diff. apud *Haller*. tom. V.

Febris petechialis, *Sennert*. L. IV. cap. 13. *River*.
 prax. L. XVII. sect. III. cap. I. *Hoffm*. II. p.
 84. *Juncker*. 73. *Huxham* on fevers, chap. 8.
Ludwig. Inst. med. clin. No. 146. *Schreiber*
 von erkenntness, und cur der Krank heiten.
 p. 126. *Monro*, Diseases of military hospitals,
 p. 1.

Febris catarrhalis maligna petechizans, *Juncker*.
 72. *Hoffm*. II. 75. *Eller* de cogn. et cur. morb.
 Sect. VI.

Exempla februm petechialium sunt se-
 quentia.

Febris quae lenticulas, puncticula, aut peticulas
 vocant, *Fracastorius* de morb. contag. L. II.
 cap. 6.

supra retuli; nec dubium est quin morbus Hunga-
 ricus dictus saepius sub forma remittentis apparue-
 rit; sed simul constat febrem in castris Hungaricis
 primo ortam, et per milites inde redeuntes per to-
 tam fere Germaniam dispersam, ex genere conti-
 nuarum fuisse, (*Vide Ruland. de morbo Hungarico.*
cap. VIII. quaest. 39.), et plerumque eandem esse
 quam nunc in Nosocomiis quibusvis saepe exorientem
 bene novimus. Ad hunc locum igitur etiam appo-
 nendam esse putavi.

84 GENERA MORBORUM

- Febris peticularis Tridenti, ann. 1591. *Roboretus*,
de febr. peticul.
- Febris petechialis epidemica Coloniae ann. 1672.
Donckers, Idea febris petechialis.
- Febris petechialis epidemica, Pofonii 1683, *C. F.*
Locu in App. ad A. N. C. Vol. II.
- Febris petechialis epidemica Mutinae, 1692. *Ra-*
maxzini Const. Mutinensis, Oper. pag 187.
- Febris maligna petechizans, ann. 1698. *Hoffm.* II.
p. 80.
- Febris petechialis Wratiflaviae, ann. 1699. *Helwich.*
Ephem. Germ. D. III. A. VII. et VIII. obs.
132. p. 616.
- Febris epidemia Lipsiae 1718. *M. Adolpb.* A. N.
C. III. Obs. 131. p. 296.
- Febris endemica et epidemica Corcagiensis, ann.
1708, 1718, et seq. *Rogers*, Essay on epidemic
diseases.
- Febris continua epidemica Corcagiensis, ann. 1719.
et seq. *M. o Connel* Observ. de morbis.
- Febris petechialis epidemica, Cremonae 1734.
Valcharengki Med. ration. Sect. III.
- Febris petechizans Petropoli 1735. *Weitbrecht.*
Diff. apud Haller. tom. V.
- Febris petechialis, ann. 1740, 1741, in Hassia,
Ritter. A. N. C. vol. VII. obs. 4.

- Febris maligna petechialis Rintelii 1741. *Furflennau*. A. N. C. Vol. VII. obs. 5.
- Febris petechialis epidemica Silesiae 1741 et seq. *Brandborst*. Diss. apud *Haller*. tom. V.
- Febris petechialis epidemica Viennae 1757, *Hafenobri*. Hist. med. cap. 2.
- Febris petechialis epidemica Lipsiae 1757, *Ludwig*. Adversar. tom. I. pars 1.
- Febris petechialis epidemica variis Germaniae locis ab ann. 1755 ad 1761. *Strack* de morbo cum petechiis.

II. Typhus (*Icteroïdes*) cum flavedine cutis.

Typhus icterodes, S. sp. 7.

Febris flava Indiae Occidentalis *Warren*. Malignant Fever of Barbadoes. *Hillary's* Diseases of Barbadoes. *Liuning* on the Yellow Fever of South-Carolina. *Edinb.* Phys. Litter. Essays, Vol. II. *Mackittrick* de febre flava Indiae Occidentalis, *Edinb.* 1766.

Typhi etiam species esse videtur

Ephemera sudatoria, S. sp. 7.

Ephemera Britannica, *Caius* de ephem. Brit.

86 GENERA MORBORUM

Sudor Anglicus, *Scannert*. L. IV. cap. 15.

Hydronofus, *Forefl.* L. VI. obf. 8.

An eodem pertinet,

Miliaris sudatoria, S. sp. e.

Febris sudatoria, *Le Svette Gallorum, Meysercy*
Meth. aife, &c. *Ejusd.* Maladies des Armees
250. *Boyer* Methode a suivre dans les mala-
dies epidemiques ?

De Typho hysterico verminoso, S. sp. 4.

Typho exhaustorum, S. sp. 8.

Typho a manipuera, S. sp. 9.

Nobis non liquet.

G. VI. SYNOCHUS*.

Morbus contagiosus. Febris ex syno-
cha et typho composita, initio syno-
cha, progressu et versus finem ty-
phus.

Synochus, S. G. 81. L. 13.

Lenta L. 14.

Phrenitis, V. 18.

Febris continua putrida, *Boerb.* 730.

* Cum plures febres nec inflammatoriae nec
nervosae ex omni parte sint, neque idcirco vel ad

Varietates ex Sauvagesio sunt.

Synochus fanguinea, S. sp. 1.

Febris depuratoria, ann. 1661 ad 1664. *Sydenb.* de morb. acut.

Synochus sudatoria, S. sp. 2.

Febris continua epidemica, ann. 1665 ad 1667. *Sydenb.* ibid.

Synochus soporosa, S. sp. 12.

Febris continua epidemica, ann. 1673. *Sydenb.* ibid.

Febris continua putrida annor. variorum. *Wintringham* Com. nosologicum.

Synochus ardens, S. sp. 6.

Synochus miliaris, S. sp. 14.

Synocha miliaris, S. sp. 6.

Synocham vel ad Typhum facile referendae; genus Synochi, cujus typus hisce regionibus frequens conspicitur, hic inserui. Inter Typhum tamen et Synochum limites accuratos ponere non possum; et an revera pro diversis generibus habenda, vel positis diversis, utri eorum Synonyma auctorum referenda, fant, dubito. Quae vero hic subjunguntur, a SAUVAGESIO species dictae, ad Synochum satis recte, ut mihi videtur, referri possunt.

88 GENERA MORBORUM

De synocho variolode, S. sp. 3. et

Synocha dyfenteriode, S. sp. 4.

Nobis non fatis liquet, et minus adhuc de

Syncho anniversaria, S. sp. 9.

Syncho spermatica, S. sp. 10.

Syncho tarantata, S. sp. 11.

Complicata est

Synochus scorbutica, S. sp. 13.

Et symptomatica est

Synochus a scabie, S. sp. 15.

H E C T I C A.

Febris quotidie revertens; accessionibus meridianis et vespertinis; remissione, rarius apyrexia, matutina; plerumque sudoribus nocturnis, et urina sedimentum furfuraceo-lateritium deponente*.

Hectica, S. G. 83. L. 24. V. 80. Sag. 684.

* Cum febrium in numerum, hecticam receperint Nosologi omnes, eam etiam cum caractere hic apponendam duxi. Ejusmodi autem febrem, cum

nuu-

Ex Sauvagesio species sunt,

Hæctica chlorotica, S. sp. 3.

Hæctica syphilitica, S. sp. 4.

Hæctica scrophulosa, S. sp. 5.

Hæctica a calculis, S. sp. 6.

Hæctica hydropum, S. sp. 7.

Hæctica verminosa, S. sp. 9.

Hæctica cachectarum, S. sp. 10.

Hæctica fluxuum, S. sp. 11.

Hæctica infantilis, S. sp. 1. Charactere caret, et nobis vel rachitica, vel scrophulosa, vel verminosa videtur.

Hæctica vespertina, S. sp. 2. vix pro morbo haberi potest.

De hæctica lymphatica, *Baglivi* S. sp. 12. et

Hæctica nervea, *Cl. Lorry*, S. sp. 13.

Nobis non liquet.

nunquam nisi symptomaticam observaverim, in numerum idiopathicarum, quas solas enumerare licet, admittere nolui. In plerisque exemplis, hæcticam revera symptomaticam esse, ex SAUVAGESII speciebus, quas vocat, hic recensitis, satis manifestum fiet. Vide ipsius SAUVAGESII Scholium. Tom. I. pag. 319.

M

O. II. PHLEGMASIÆ.

Febris synocha; phlogosis; vel dolor topicus, simul laesa partis internae functione; sanguis missus, et jam concretus, superficiem coriaceam albam ostendens.

Phlegmasiae membranosae et parenchymatosae,
S. Cl. III. O. I. II. *Sag.* 605. *.

* Haec phlegmasiarum in membranosas et parenchymatosas divisio prorsus inepta est; primo enim, quod de statu partium interlarum statuit, de quo in Nosologia statuere non licet; dein, quod partes membranosae et parenchymatosae non satis certo distinguuntur; et hinc Metritis, quam inter membranosas recenset SAUVAGESIUS, a LINNEAO et SAGARO inter parenchymatosas collocatur; denique, quod phlegmasiae quaedam, ut hepatitis, vel membranosae vel parenchymatosae esse possunt.

Nec magis idonea est ordinis phlegmasiarum musculosarum apud LINNAEUM et SAGARUM institutio,

Morbi febriles phlogistici, L. Cl. III.

Febres continuæ compositæ inflammatoriae, V.

Morbi acuti febriles, *Boerb.* 770.

Febres inflammatoriae, *Hoffm.* II. 105. *Junck.* 61.

G. VII. P H L O G O S I S*.

Pyrexia, partis externae rubor, calor, et
tensio dolens.

Species sunt,

- I. Phlogosis (*Phlegmone*) rubore vivido;
tumore circumscripto, in fastigium ple-
runque elevato, saepe in apostema abe-
unte; dolore saepe pulsatili.

Phlegmone Austerum, S. G. 15. L. 39. V. 351.

tutio, in qua neuter quidem satis accuratus est.
Male enim phlegmone a LINNAEO musculosa dicitur,
nec bene Cynanche plerumque membranosa, rari-
us musculosa, a SAGARO ad musculosas in univer-
sum refertur.

* Pro nomine generis cujus species est Erythema,
minus recte in priore editione usurpatum fuit phleg-
mone. Novum nomen necessarium nobis videba-
tur, et nihil aptius quam Phlogosis suppetebat.

92 GENERA MORBORUM

Inflammatiō, L. 231. *Boerb.* 370. *Junck.* 20.

1. Variat forma.

Furunculus, S. G. 18. V. 352.

Terminthus, V. 381.

Papula, L. 275. S. p. 6.

Varus, V. 436. L. 269. S. p. 7:

Bacchia, L. 270.

Gutta rosea, S. G. 4.

Gutta rosacea, V. 437.

2. Variat sede *.

Hordeolum, S. G. 27. L. 276. V. 434.

Otalgia, S. G. 197. L. 44. V. 148.

Dolor otalgius, *Hoffm.* II. 336.

Parulis, V. 362.

Massodysnia, S. G. 210. V. 153.

Paronychia, S. G. 21. L. 258. V. 345.

Arthroceae, S. G. 78. L. 256.

Paedarthroceae, V. 419.

Spina ventota, *Boerb.* 526.

Phimosis, S. G. 22. L. 297. V. 348.

Paraphimosis, V. 349.

* An sequentes pro totidem speciebus recenseri possint, iudicent peritiores.

Proctitis, L. 30.

Proctalgia, S. G. 214.

Clunelia, V. 167.

II. Phlogosis (*Erythema*) colore rubicundo, pressione evanescente; ambitu inaequali, serpente; tumore vix evidente, in cuticulae squamulas, in phlyctae-
nas vel vesiculas abeunte; dolore u-
rente.

Erythema, S. G. 11.

Erysipelas *Auflorum*, V. 343.

Hieropyr, V. 344.

1. Variat vehementia.

Anthrax, S. G. 19. L. 272. V. 353.

Carbo et carbunculus *Auflorum*.

Erythema gangraenosum, S. sp. 7.

2. Variat causa remota.

Erythema a frigore.

Erythema pernio, S. sp. 4.

Pernio, L. 259. V. 350.

Erythema ambustio, S. sp. 2.

Erysipelas ambustio, S. sp. 4.

Combustura, L. 245.

Combustio, *Boerb.* 476.

Encaufis, V. 347.

Erythema ab acri alieno applicato,

Erysipelas Chinense, S. sp. 7.

Erythema ab acri inquilino,

Erythema intertrigo, S. sp. 5.

Intertrigo, L. 247. V. 502.

Erythema a compressione,

Erythema paratrima, S. sp. 6.

Erythema a punctura, S. sp. 9.

Erysipelas a vespis, S. sp. 19.

Psydracia a vespis, S. sp. 2.

3. Variat complicata.

Erythema cum phlegmone,

Erysipelas phlegmonodes *Auctorum.*

Erythema cum oedemate,

Erysipelas symptomaticum, S. sp. 6.

Phlogosis sequelae sunt,

A P O S T E M A.

Post phlogosin, remittentibus dolore et

C U L L E N I. 95

pulsatione, tumor albescens, mollis,
fluctuans, pruriens.

Apostema, S. G. 39. *Sag.* 55.

Abcessus, L. 132. V. 354. *Boerb.* 387. 402.

Pustula, L. 274.

G A N G R Æ N A.

Post phlogosin, pars livens, mollis, parum
sensibilis, saepe cum vesiculis ichoro-
fis.

Gangraena, S. G. 314. L. 233. V. 327. *Sag.*

203. *Boerb.* 388. 419.

S P H A C E L U S.

Post gangraenam pars nigricans, flaccida,
facile lacerabilis, sine sensu vel calore,
et cum foetore carnis putridae; vitio
celeriter serpente.

Sphacelus, L. 234. V. 328. *Boerb.* 419. 457.

96 GENERA MORBORUM

G. VIII. O P H T H A L M I A.

Rubor et dolor oculi; lucis intolerantia;
plerumque cum lachrymatione.

Ophthalmia, S. G. 196. L. 43. V. 341. *Sag.* 231.

Junck. 24.

Chemosis, V. 46.

Ophthalmites, V. 47.

Inflammati oculorum, *Hoffm.* II. 165.

Ophthalmiae species et varietates sunt,

I. Idiopathicae,

1. Ophthalmia (*membranarum*) in tunica
adnata, et ei subjacentibus membranis,
five tunicis oculi.

A. Variat gradu phlogosis externae.

Ophthalmia Taraxis, S. sp. 1.

Ophthalmia humida, S. sp. 8.

Ophthalmia chemosis, S. sp. 12.

Ophthalmia Erysipelatosa, S. sp. 7.

Ophthalmia pustulosa, S. sp. 6.

Ophthalmia phlyctenodes, S. sp. 21.

B. Variat affectis tunicis internis.

Ophthalmia choroeideae, S. sp. 13.

Ophthalmia tenebricosa, S. sp. 10.

2. Ophthalmia (*Tarfi*) cum tumore, erosione, et exudatione glutinosa tarfi palpebrarum.

Ophthalmia trachoma, S. sp. 4.

Ophthalmia sicca, S. sp. 5.

II. Symptomaticae.

1. A morbo ipsius oculi.

Ophthalmia angularis, S. sp. 14.

Ophthalmia tuberculosa, S. sp. 3.

Ophthalmia trichiasis, S. sp. 2.

Ophthalmia cancrofa, S. sp. 15.

Ophthalmia a synechia, S. sp. 16.

Ophthalmia a lagophthalmo, S. sp. 17.

Ophthalmia ab elcomate, S. sp. 18.

Ophthalmia ab ungue, S. sp. 19.

Ophthalmia a corneae fistula, S. sp. 20.

Ophthalmia uveae, S. sp. 22.

98 GENERA MORBORUM

2. A morbis aliarum partium vel totius corporis.

Ophthalmia metastatica, S. sp. 24.

Ophthalmia scrophulosa, S. sp. 9.

Ophthalmia syphilitica, S. sp. 11.

Ophthalmia febricosa, S. sp. 23.

G. IX. PHRENITIS.

Pyrexia vehemens; dolor capitis; rubor faciei et oculorum; lucis et soni intolerantia; pervigilium; delirium terox vel typhomania.

Phrenitis, S. C. 101. L. 25. Sag. G. 301. Boerh. 771. Hoffm. II. 131. Junck. 63.

Phrenismus, V. 45.

Cephalitis, S. G. 109. Sag. G. 310. *.

* Cum symptomata nulla dentur quae semper phlegmasiam cerebri a phlegmatia membranarum ejus, sive meningum, certo distinguere possint; neque sectiones cadaverum distinctiones a SAUVAGE-SIO, LINNAEO, et SAGARO, adhibitas confirmant;

Cepha-

Sphacelismus, L. 32.

Siriafis, V. 34.

Phrenitidis idiopathicae speciem unicam hic ponere licet, et ejus synonyma sequentia esse putamus.

Phrenitis vera, S. sp. 1: *Boerb.* 771.

Phrenitis idiopathica, *Junck.* 63.

Cephalalgia inflammatoria, S. sp. 9.

Cephalitis spontanea, S. sp. 3.

Cephalitis siriafis, S. sp. 4.

Siriafis, V. 34.

Cephalitis Litriana, S. sp. 5.

II. Phrenitides Symptomaticae sunt,

Phrenitis synochi pleuriticae, S. sp. 2.

Phrenitis synochi sanguineae, S. sp. 4.

Cephalitidem, S. G. 109. *Sag. G.* 310. et *Sphacelismum*, L. 32. pro generibus a *phrenitide* diversis admittere nolui, et ea hic ideo, uti synonyma, sub titulo Phrenitidis, posui.

Recte monet VOGELIUS signa phrenitidis, vel ut vocat phrenismi, hoc est, inflammationis cerebri aut membranarum ejus, admodum ambigua esse.

100 GENERA MORBORUM

- Phrenitis calentura, S. sp. 11.
Phrenitis Indica, sp. 12.
Cephalitis Ægyptiaca, S. sp. 1.
Cephalitis epidemica, ann. 1510, S. sp. 6.
Cephalitis verminosa, S. sp. 7.
Cephalitis cerebelli, S. sp. 8.
- Phrenitis miliaris, S. sp. 3.
Phrenitis variolosa, S. sp. 5.
Phrenitis morbillosa, S. sp. 6.
- Phrenitis a plica, S. sp. 8.
Phrenitis aphrodisiaca, S. sp. 9.
Phrenitis a tarantismo, S. sp. 14.
Phrenitis hydrophobica, S. sp. 15.
- Phrenitis a dolore, S. sp. 13.
Cephalitis traumatica, S. sp. 2.

G. X. CYNANCHE.

Pyrexia aliquando typhodes; rubor et dolor faucium; deglutitio et spiratio difficiles, cum angustiae in faucibus sensu.

Cynanche, S. G. 110. L. 33. Sag. G. 300.

Angina, V. 49. *Hoffm.* II. 125. *Junck.* 30.

Angina inflammatoria, *Boerb.* 798.

Species sunt,

- I. Cynanche (*tonfillaris*) membranam faucium mucosam, et praecipue tonsillas, tumore et rubore afficiens, cum febre synocha.

Cynanche tonsillaris, S. sp. 1.

Anginae inflammatoriae, sp. 5. *Boerb.* 805.

- II. Cynanche (*maligna*) tonsillas et membranam faucium mucosam afficiens tumore, rubore, et crustis mucosis coloris albescens vel cineritii, serpentibus, et ulcera tegentibus; cum febre typhode et exanthematis.

Cynanche maligna, S. sp. 3.

Cynanche ulcerosa, S. Var. a. *Journ. de Med.* 1758.

Cynanche gangraenosa, S. Var. b. *Journ. de med.* 1756.

Ulcera faucium et gutturis anginosa et lethalia.

Hispanis *Garrotillo*, *Lud. Mercat.* consult. 24.

Angina ulcerosa, Cl. *Fotbergill*, Account of the ulcerous sore throat, Edin. 1751, *Huxham* on the malignant ulcerous sore throat, from 1751 to 1753.

Febris epidemica cum angina ulcusculosa, *Douglas* Practical history, Boston 1736.

Angina epidemica, *Ruffel* Oecon. natur. p. 105.

Angina gangraenosa, *Withering's* Diff. Inaug. Edinb. 1766.

Angina suffocativa, *Bard's* Inquiry, New-York, 1771.

Angina maligna, *Johnstone* on the malignant angina, &c. Worcester 1779.

III. Cynanche (*trachealis*) respiratione difficili, inspiratione strepente, voce rauca, tussi clangosa, tumore fere nullo in faucibus apparente, deglutitione parum difficili, et febre synocha.

Cynanche trachealis, S. sp. 5.

Cynanche laryngea *Auforum*, *Eller.* de cogn. et curand. morb. sect. 7.

Anginae inflammatoriae, sp. 1. *Boerb.* 801.

Angina latens et difficilis, *Dodon.* obs. 18.

Angina interna, *Tulp.* L. 1. obs. 51.

Angina pernicioſa, *Greg. Horſt. Obſerv. L. III. obſ. 1.*

N. An haec Sauvageſii ſynonyma et ſequentia ad eundem morbum pertinent, videant experti; ſequentia autem ad morbum characteris dati manifeſto pertinere videntur.

Suffocatio ſtridula, *Scotiſ the CROUP. Cl. Home on the Croup.*

Aſthma infantum, *Millar on the aſthma and chincough.*

Aſthma infantum ſpaſmodicum, *Ruſſ, Diſſertation, London 1770.*

Cynanche ſtridula, *Crauford, Diſſ. Inaug. Edinb. 1771.*

Angina epidemica, ann. 1743. *Molloy apud Rutty's hiſtory of the weather.*

Morbus ſtrangulatorius, *Starr, Phil. Tranſ. No. 495. **

* An hic morbus ad cynanchen malignam, an ad trachealem pertinet, mihi non certo conſtat, et ſæpius de eorundem morborum apud plures auctores deſcriptionibus itidem incertus ſum.

Morbus truculentus infantum, *Francef.* ad Viadrum et in vicinia grassans, ann. 1758. C. a Bergen. A. nova. N. C. tom. II. p. 157.

Angina inflammatoria infantum, *Ruffel*, *Oecon.* nat. p. 70.

Catarrhus suffocativus Barbadoensis, ann. 1758. *Hilary's* Barbadoes, p. 134.

Angina polypofa, five membranacea *Michaelis*, Argentorati 1778, et *Auflores* ab ingenioso et erudito *Michael* allegati.

IV. Cynanche (*Pharyngaea*) cum rubore in imis praefertim faucibus; deglutitione maxime difficili, dolentissima; respiratione satis commoda, et febre synocha.

Cynanche pharyngea, S. sp. 6, *Eller* de cogn. et cur. sect. 7.

Anginae inflammatoriae, sp. 4ta, *Boerb.* 804.

V. Cynanche (*Parotidaea*) cum tumore externo parotidum ex maxillarum glandularum magno; respiratione et deglutitione parum lacfis; febre synocha plerumque leni.

Cynanche parotidæa, S. sp. 14. Gallis OREIL-
LON'S et OURLES, *Tiffot Avis au peuple*, No.
116. *Encyclopedie*, au mot OREILLONS.

Angina externa, ANGLIS the MUMPS, *Ruffel*,
Oecon. natur. p. 114. SCOTIS, the BRANKS.

Catarrhus Bellinfulanus, S. sp. 4.

Offervazioni di *Girol Gaspari*, Venez. 1731.

Offervazioni di Targ. Tezzetti, Racolta ima, p.
176.

Cynanche purpuro-parotidæa, S. sp. 15.
vel ad malignam, S. sp. 3. vel ad Scar-
latinam pertinere videtur.

Cynanchæ symptomatice sunt,

a. A causis internis.

Cynanche epidemica, S. sp. 2:

Amphimerina anginosa, S. sp. 12.

Febris anginosa, *Huxham* de aere.

Cynanche prunella, S. sp. 12.

Cynanche exanthematica, S. sp. 4.

Cynanche arthritica, S. sp. 10.

Cynanche hepatica, S. sp. 8.

Cynanche a dyfenteria, S. sp. 13.

b. A causis externis.

Cynanche a deglutitis, S. sp. 9.

Cynanche mercurialis, S. sp. 11.

Cynanche thymica, S. sp. 7. raro inflammatoria est, et vix hujus loci.

G. XI. P N E U M O N I A *.

Pyrexia; dolor in quadam thoracis parte; respiratio difficilis; tuffis.

Febris pneumonica, *Hoffm.* II. 136.

* Ab omni aevo, in hunc fere diem, scriptores medici, et eos secuti Nosologi omnes, phlegmasiarum pectoris interni duo esse genera, peripneumoniam scilicet et pleuritidem, statuerunt. Recentiores autem ex sectione cadaverum didicerunt, veteres de sede, ideoque de differentia horum morborum saepe falso statuisse, et quem in pleura costali sedem habere veteres putabant, saepius in pleura pulmonem investiente situm fuisse invenerunt anatomici recentiores. Novimus, porro, quod, si quidem morbi illi diversam aliquando sedem habuerint, id tamen per symptomata vix certo cognosci posse; et, utcunque sit, morbos illos quatenus, quovis modo distinctos, revera maxime esse affines, plerumque simul conjunctos, et eisdem distinxisse ad usus medicinae

Species sunt,

- I. Pneumonia (*peripneumonia*) pulsu non semper duro, aliquando molli; dolore thoracis obtuso; respiratione perpetuo difficili, saepe non nisi trunco corporis erecto exercenda; faciei tumidae colore purpureo; tussi plerumque humida, saepe cruenta.

cinæ parum omnino contulisse. Hisce igitur perpenfis, phlegmasias pectoris interni non nisi genus unicum constituere, cum HOFFMANNO expertissimo putamus; quamobrem hujusmodi genus hic sub nomine Pneumoniae posuimus. Symptomata, quae pro characteristicis adhibuimus, cum quae in omni phlegmasia pectoris interni semper adsint, et in qualibet praecipua sint, ea recte characterem genericum constituere videntur.

An species diversae vere statuendae sint, anceps haereo. Sed, opinionibus et consuetudini medicorum aliquid concedere volens, peripneumoniae et pleuritis quatenus, vel ex opinione medicorum vel ex propria observatione, eas distinguere liceat, characteres specificas dedi. Interim tamen observari velim, inter illos morbos, utcumque aliquando distinctos, limites accuratos plerumque non ponendos esse.

108 GENERA MORBORUM

Peripneumonia, S. G. 112. L. 34. V. 51. *Sag.*
G. 311. *Boerb.* 820. *Juncker*, 67.

1. Peripneumoniae idiopathicae simplices,

Peripneumonia pura sive vera *Auflorum*, S. sp. 1.

Peripneumonia gastrica, S. sp. 11. *Morgagn.*

de caus. et fed. *Epist.* XX. art. 30. 31. *.

Variat gradu,

Peripneumonia catarrhalis, S. sp. 6.

Peripneumonia notha †, *Sydenb.* sect. 6. cap.

4. *Boerb.* 867. *Morgagni* de caus. et fed.

Epist. XXI. 11.---15.

* Ad peripneumoniam, an ad pleuritidem, potius
pertinet haec varietas, mihi non certo constat.

† Peripneumoniam *notham* a *vera* gradu tantum
differre opinor; ideoque uti varietas hic apposui. In
eo quidem differre puto, quod in peripneumonia
notha inflammatio fit lenior, et affluxus humorum in
pulmones copiosior, quam in *vera*. Cum autem in
notha symptomata pyrexiae, doloris, dispnoeae, et
tussis, vario gradu et varia ratione conjuncta, adesse
possint, minime mirandum si hujus morbi apud di-
versos auctores descriptiones parum uniformes sint,
et necne morbus sub titulo peripneumoniae nothae

2. Peripneumoniae idiopathicae complicatae febre *.

Peripneumonia putrida, S. sp. 2. †.

Peripneumonia ardens, S. sp. 3.

Peripneumonia maligna, S. sp. 4.

a diversis auctoribus descriptus idem revera fit, dubia quaedam moverit doctissimus MORGAGNI. Perpen-
pensis tamen omnibus de hac re dictis, et cum observa-
tionibus pluribus apud ipsos aegros factis collatis, nihil dubito quin morbus a SYDENHAMO et BOERHAA-
VIO, sub titulo *peripneumoniae nothae* descriptus, unus
idemque sit, nec ab eo morbum a VALSALVA in
FRANCISCO CORALLIO, vel morbum in celebri
ANTONIO VALISNERIO, ab ipso MORGAGNI ob-
servatum, re ipsa diversum fuisse puto.

* Cum morbi diversi simul complicati sint, saepe,
quis illorum pro morbo primario habendus sit dubi-
tari potest; nec in hac re me ubique recte judica-
tum iri spondeo. In quibusdam mei ipsius iudicio
usus sum; in plerisque vero SAUVAGESIUM secutus
sum. Sufficere plerumque ratus ob oculos studio-
seram complicationes istas quomodocunque ponere.

† SAUVAGESIUM, ut soleo, secutus, hanc et tres
sequentes species quasi diversas recensui, cum tamen
pro una eademque habere vellem.

110 GENERA MORBORUM.

Peripneumonia typhodes, S. sp. 5.

Amphimerina peripneumonica, S. sp. 15.

3. Peripneumoniae symptomatae.

Peripneumonia arthritica, S. sp. 7.

Peripneumonia exanthematica, S. sp. 9.

Peripneumonia phthificorum, S. sp. 8.

Peripneumonia hydrophobica, S. sp. 10.

Peripneumonia rachialgica, S. sp. 12.

II. Pneumonia (*pleuritis*) pulsu duro ;
dolore, plerumque lateris, pungente,
sub inspiratione praesertim aucto ; de-
cubitu in latus molesto ; tussi dolentis-
sima, initio sicca, postea humida, saepe
cruenta.

Pleuritis, S. G. 103. L. 27. V. 50. Sag. G. 303.

Boerb. 875. Junck. 67.

Paraphrenesis, S. G. 102. L. 26. *

* In morbo qui vulgo *paraphrenesis* vel *para-
phrenitis*, et rectius a SAGARO *diaphragmitis*, ap-
pellatur, pleurae super diaphragma extensae in-
flammationem adesse, et in ea morbum consistere
agnoscunt.

Paraphrenitis, V. 55. *Boerb.* 907.

Diaphragmitis, *Sag. G.* 304.

1. Pleuritides idiopathicae simplices.

Pleuritis vera, S. sp. 1. *Boerb.* 875. *Verna* princeps morb. acut. pleuritis, L. 1. cap. 2. 3. *Zeviani* della parapleuritide, cap. 3. *Morgag.* de sed. et caus. morb. Ep. XX. art. 56. XXI. 45. *Wendt.* de pleuritide, apud *Sandifort.* Thes. II.

Pleuritis pulmonis, S. sp. 2. *Zevian.* dell. parapleur. III. 28. &c.

Pleuripneumonia, pleuro-peripneumonia, peripneumo-pleuritis *Auſtorum.* *Baronius* de pleuripneumonia.

agnoscunt medici omnes; non recte igitur uti genus a pneumonia diversum recensuerunt Nosologi.

Nec quidem pro diversa a pleuritide specie recenseri potest; cum plerumque nulla alia praeter illa pleuritidis symptomata ostendit. Quae a plurimis huic morbo tributa sunt, risus nempe sardonicus, et delirium phreniticum, certe non semper adsunt. Primum, quod nunquam vidi, certe rarissimum est; et posterius, alias etiam pneumoniae species saepe comitatur, nec tantum a parte pleurae inflammata, quantum a gradu pyrexiae, vel diathesis phlogisticae, pendere videtur.

Ill. *Halleri* opuscul. patholog. obs. 13. *Morgagn.* de fed. et caus. Epist. XX. et XXI. passim. *Cleghorn* Minorca, p. 247. *Triller* de pleuritide, aph. 1. 2. 3. cap. I. 8. *Huxham* Diss. on pleurifies, &c. chap. I. Ill. *Pringle* Dis. of the army, p. 147.

Pleuritis convulsiva, S. sp. 13. *Biancb.* Hist. hep. vol. 1. p. 234.

Pleuritis hydrothoracica, S. sp. 15. *Morgagn.* de caus. et fed. XX. 34.

Pleuritis dorsalis, S. sp. 3. *Verna*, P. III. cap. 8.

Pleuritis mediastini, S. sp. 4. *P. Sal. Div.* de affect. part. cap. 6. *Friend*, Hist. Med. de Avenzoare.

Mediastina, V. 52.

Pleuritis pericardii, S. sp. 5. *Verna*, P. III. cap. 9.

Parapleuritis *Zeviani* della parapleuritide.

Pleurodyne, parapleuritis, S. sp. 19.

Paraphrenesis diaphragmatica, S. sp. 1. *De Haen*, Rat. med. I. 7. III. pag. 31.

Paraphrenesis pleuritica, S. sp. 2.

Paraphrenesis hepatica, S. sp. 3.

De inflammatione mediastini, pericardii, et diaphragmatis Vide *Morgagn.* de caus. et fed. VIII. 13. XXI. 35. 36. 46. XLV. 16. *Van Swieten* ad *Boerh.* 913.

II. Pleuritides complicatae.

1. Febre.

Pleuritis biliosa, S. sp. 7.

Pleuritis erysipelatoſa, S. sp. 11.

Pleuritis bilioſa, *Biancb. Hiſt. hep. vol. I. p.*
236.

Pleuritis putrida, S. sp. 9.

Synochus pleuritica, S. sp. 5.

Pleuritis peſtilens, S. sp. 16.

Pleuritis miliaris, S. sp. 20.

2. Catarrho.

Pleuritis catarrhalis, S. sp. 10.

Pleuritis lymphatica, *Biancb. Hiſt. hep. I. p.*
233.

III. Pleuritides ſymptomaticae.

Pleuritis traumatica, S. sp. 6.

Pleuritis verminofa, S. sp. 8. *Verna pleur. p. I.*
cap. 1. P. III. cap. 11. Morgagn. de ſed. et
cauſ. XXI. 43. 44.

Pleuritis ſtomachialis, *Biancb. Hiſt. hep. I. p.*
232.

114 GENERA MORBORUM

Pleurodyne verminosa, S. sp. 2.

Pleuritis lactea, S. sp. 17.

Pleuritis Polonica, S. sp. 18.

IV. Pleuritides falsae.

Pleuritis hepatica, S. sp. 12. *Ponazol.* Pentac. I.
obf. 37.

Pleuritis splenica, S. sp. 19.

Pneumoniae sequelae sunt.

V O M I C A.

Post pneumoniam, resolutione quadam non terminatam, dyspnoea et tussis perstantes, cum decubitu in latus sanum difficili, et febre hectica.

Vomica *Boerb.* 835. *Junk.* 35. *.

Pleurodyne vomica, S. sp. 21.

* Vomica vocamus quam vomicam clausam appellant medici, et inde character noster. Characteres autem vomicae apud LINNAEUM et VOGELIUM vomicam apertam tantum respiciunt; ideoque ad illos auctores hic non referimus.

E M P Y E M A.

Post pneumoniam suppuratione terminatam, saepe post vomicam, remissio doloris, dum persistant dyspnoea, tussis, decubitus difficilis, et febris hectica, saepe cum sensu liquoris in pectore fluctuantis, et signis hydrothoracis.

Varietates ex SAUVAGESIO, licet non semper distinguendas, hic subjungimus.

Empyema a peripneumonia, S. sp. 1.

Empyema a vomica, S. sp. 2.

Empyema pleurae, S. sp. 3.

Empyema mediastini, S. sp. 4.

Empyema diaphragmatis, S. sp. 5.

Empyema intercostale, S. sp. 6.

G. XIII. C A R D I T I S*.

Pyrexia ; dolor in regione cordis ; anxietas ;

* Recte omnino dixit VOGELIUS, *Carditidis symptomata fere eadem esse ut in peripneumonia, sed graviora*, et ita etiam sensisse videtur LINNAEUS, cum

116 GENERA MORBORUM

spiritus difficilis ; tussis ; pulsus inaequalis ; palpitatio ; syncope.

Carditis, S. G. 111. V. 54.

Pericarditis, V. 53.

I. Idiopathica.

Carditis spontanea, S. sp. 1. *Senac.* Traite de coeu. L. IV. chap. 7. *Meckel*, Mem. de Berlin, 1756.

Erysipelas pulmonis, *Lomm.* Observ. Lib. II.

II. Symptomatica.

Carditis traumatica, S. sp. 2. *Senac.* ibid. chap. 6.

G. XIV. PERITONITIS.

Pyrexia ; dolor abdominis, corpore erecto auctus ; absque propriis aliarum phlegmasiarum abdominalium signis.

cum apud illum neque *Carditis*, neque *Pericarditis*, inter morbos phlogisticos recensetur. Certe novimus, pericardium saepe inflammatum fuisse sine aliis praeter peripneumoniae signis.

Si signa darentur quibus dignosci queant sequentes, pro speciebus peritonitidis recenserentur possent.

I. Peritonitis in peritoneo strictius dicto, five in peritoneo, abdomen intus succingente.

Peritonitis, V. 62. *Lieutaud.* Hist. anat. med. L. 1. obs. 3. *Raygerus* apud eund. L. 1. obs. 341. *Morgagn.* de sed. LVII. 20.

II. Peritonitis in peritoneo, per omentum extenso.

Epiploitis, S. G. 106. *Sag.* G. 308. *

Omentitis, V. 61.

Omenti inflammatio, *Boerb.* 958. et Ill. *Van Swieten* Comm. *Stork.* Ann. med. I. 132. *Hulme* on the puerperal fever.

* Tum Epiploitis, tum Mesenteritis, ut Peritonitidis species hic recensetur, non quam quod ejusdem continuæ membræ sint affectiones, quam quod nulla fere signa dari possunt, quibus a peritonitide, strictius dicta, dignosci queant.

118 GENERA MORBORUM

III. Peritonitis in peritonaco, per mesenterium extenso.

Mesenteritis, V. 60.

Enteritis mesenterica, S. sp. 4.

G. XV. G A S T R I T I S.

Pyrexia typhodes ; anxietas ; in epigastrio ardor et dolor, ingestis quibuslibet auctus ; vomendi cupiditas, et ingesta protinus rejecta ; singultus.

Gastritis, S. G. 104. L. 28. V. 56. *Sag.* G. 306.

Ventriculi inflammatio, *Boerb.* 951.

Febris stomachica inflammatoria, *Hoffm.* II. 120.

I. Idiopathicae.

1. A causis internis.

A. Gastritis (*phlegmonodea*) dolore acuto, pyrexia vehementi*.

* Tum gastritis, tum enteritis duarum esse specierum, quarum una phlegmonodea, altera erysipelato-

Gastritis legitima, S. sp. 1. *Eller*, de cogn. et cur. morb. Sect. XI. *Haller*, obs. 14. hist. 3. *Licet*. Hist. anat. med. L. 1. 74.

Gastritis erysipelatoſa, S. sp. 4.*.

Cardialgia inflammatoria, S. sp. 13. *Tralles* de opio, ſect. II. p. 231.

2. A cauſis externis.

Gastritis a veneno, S. sp. 3.

B. Gastritis (*eryſipelatoſa*) dolore, et pyrexia lenioribus, rubore eryſipelatoſo in faucibus apparente.

toſa dici poteſt, mihi ex pluribus obſervationibus factis certo conſtat; et ejuſmodi ſpecies itaque hic re- cenſui, etſi fatendum ſit, gaſtritidis eryſipelatoſae, et magis adhuc enteritidis eryſipelatoſae, ſigna ſaepe obſcura et incerta eſſe. De his vero monere volui ut diligentius inquirent poſteri.

* Quam hic gaſtritidem eryſipelatoſam dixit SAUVAGESIUS, omnino phlegmonodeam eſſe mihi videtur.

II. Symptomaticae.

Gastritis exanthematica, S. sp. 5.

Gastritis herniosa, S. sp. 7.

De gastritide sternocostali, S. sp. 6. non liquet.

G. XVI. ENTERITIS.

Pyrexia typhodes; dolor abdominis pungens, tendens, circa umbilicum torquens; vomitus; alvus pertinaciter adstricta.

Enteritis, S. G. 105. L. 29. V. 57. Sag. G. 307.

Intestinorum inflammatio, Boerb. 959.

Febris intestinorum inflammatoria ex mesenterio, Hoffm. II. 170.

I. Idiopathicae.

Species sunt,

- I. Enteritis (*phlegmonodaea*) dolore acuto, pyrexia vehementi, vomitu et alvo adstricta.

Enteritiliaca, S. sp. 1.

Enteritis colica, S. sp. 2. *Boerb.* 963.

2. Enteritis (*erysipelatoſa*) dolore et pyrexia lenioribus, ſine vomitu, et cum diarrhoea.

Species ſymptomaticae.

Enteritis flatulenta, S. sp. 3.

Enteritis enterocelica, S. sp. 5.

G. XVII. H E P A T I T I S.

Pyrexia ; hypochondrii dextri tenſio et dolor, ſaepe pungens pleuritici inſtar, ſaepe obtuſus ; dolor ad claviculam et ſummum humeri dextri ; decubitus in ſiniſtrum latus difficilis ; dyspnoea ; tuſſis ficca ; vomitus ; ſingultus*.

Hepatitis, S. G. 113. L. 35. V. 58. *Sag.* G. 312.

Boerb. 914. *Hoffm.* II. 14. *Junck.* 66.

* Inter ſymptomata hepatitis, *colorem faciei flavoſcentem*, poſuit tum SAUVAGESIUS, tum SAGARUS,

Sauvagesii species sunt,

Hepatitis erysipelatoſa, S. ſp. 1. *.

Hepatitis pleuritica, S. ſp. 2. *Biancb.* Hiſt. hep.
tom. I. p. 388.

Pleuritis hepatica, S. ſp. 12.

Hepatitis cyslica, S. ſp. 4. †.

GARUS, et hic etiam addit, *urinas icteritias, bilioſas, et ſerum ſanguinis niſſi et cruſta ſubſiava*; ſed haec ſymptomata bilis regurgitantis vel reſorptae rectius a LINNAEO et VOGELIO omiſſa fuiſſe cenſeo; nam ejuſmodi ſymptomata non tantum non perpetua, ſed etiam rariffima ſunt.

* De erythemate vel eryſipelate, quod vocant, viſcerum, minus recte ſenſiſſe medicos cenſeo; nam, me ſaltem iudice, erythema non niſi ſuperficies illas internas quas tegit epithelion et tunica villoſa, epidermidi externae continua et analoga, afficere po- teſt. Nullum igitur eryſipelas pulmonis, de quo ſcripſit LOMMIUS, Obſerv. lib. 2. agnoſco; nec hep- atitidem quandam a SAUVAGESIO hic eryſipelato- ſam recte diſtam eſſe puto, et hepatitidem quidem ex AMATO hic deſcriptam revera phlegmonodeam fuiſſe credo.

† Quin ex contuſione vel aliis cauſis oriri poſſit inflammatio cyslidis felleae, vel ductus choledochi,
nullus

Hepatitis obscura, S. sp. 5. *

Pro specie male recensetur morbus secundarius.

Hepatitis suppurans, S. sp. 6.

Hepatalgia apostematosa, S. sp. 7.

G. XVIII. S P L E N I T I S.

Pyrexia; hypochondrii finistri tensio, calor,

nullus dubito; sed quibus signis cognosci queat, nisi in uno casu, non novi. In ictero, scilicet, cum dolore in regione epigastrica acuto, a calculo, ut videtur, in ductu choledochi haerente, inflammationem ductus cystici saepe ortam fuisse, omnino censendum, et ne oriatur semper cavendum.

* Hepatitis per characterem datum evidens et saepe acuta est; sed alias obscura et chronica; nam, in sectione cadaverum, saepe reperitur apostema hepatis, quando nulla fere, saltem obscura tantum, inflammationis symptomata praecesserint. Recte igitur hepatitis obscuram indicavit SAUVAGESIUS, et omnino optandum est, ut diligentius inquirant medici, quomodo hujusmodi morbus dignosci queat.

tumor, et dolor pressu auctus; absque
signis nephritidis.

Splenitis, S. G. 114. L. 36. V. 59. *Junck.* 67.
Sag. G. 313.

Lienis inflammatio, *Boerb.* 958. et *Ill. Van Swieten.*
Comm.

Una tantum species recensetur.

Splenitis phlegmonodea, S. sp. 1. *Forest,* L. XX.
Ob'. 5. 6. *De Haen,* apud *Van Swieten,* p.
958.

Pleuritis splenica, S. sp. 19.

Splenalgia suppuratoria, S. sp. 3:

G. XIX. NEPHRITIS.

Pyrexia; dolor in regione renis, saepe ure-
teris iter sequens; mictio frequens uri-
nae, vel tenuis decoloris, vel ruberri-
mae; vomitus; cruris stupor; testiculi
eiusdem lateris retractio aut dolor.

Nephritis, S. G. 115. L. 37. V. 65. *Sag.* G.
314.

Species.

I. Idiopathica. Spontanea.

Nephritis vera, S. sp. 1.

II. Symptomaticae.

Nephritis calculosa, S. sp. 2.

Nephralgia calculosa, S. sp. 1.

Nephralgia arenosa, S. sp. 2.

Nephralgia purulenta, S. sp. 7.

Nephralgia arthritica, S. sp. 3.

G. XX. C Y S T I T I S.

Pyrexia ; hypogastrii tumor et dolor ; mictio frequens dolorifica, vel ischuria ; tenesmus.

Cystitis, S. G. 108. L. 31. V. 66. *Sag.* G. 309.

Inflammatiō vesicae, *Hoffm.* II. 157.

Species sunt,

I. A causis internis.

Cystitis spontanea, S. sp. 1:

126 GENERA MORBORUM

II. A causis externis.

Cystitis a cantharidibus, S. sp. 2.

Cystitis traumatica, S. sp. 3.

G. XXI. H Y S T E R I T I S.

Pyrexia; hypogastrii calor, tensio, tumor,
et dolor; os uteri tactu dolens; vomitus.

Hysteritis, L. 38. V. 63.

Metritis, S. G. 107, Sag. G. 315.

Inflammatiō et febris uterina, Hoffm. II. 156.

Species sunt,

Metritis puerperarum, S. sp. 1.

Metritis typhodes, S. sp. 2.

Metritis lactea, S. sp. 3.

G. XXII. R H E U M A T I S M U S.

Morbus ab externa, et plerumque evidente
causa; pyrexia; dolor circa articulos,
musculorum tractum sequens, genua
et reliquos majores, potius quam pe-

dum vel manuum articulos, infestans,
calore externo auctus.

Rheumatismus, S. G. 185. L. 62. V. 138. *Boerb.*

1490. *Junck.* 19.

Dolores rheumatici et arthritici, *Hoffm.* II. 317.

Myofitis, *Sag.* G. 301.

Lumbago, S. G. 212. *Sag.* G. 169.

Ischias, S. G. 213. *Sag.* G. 170.

Pleurodyne, S. G. 148. *Sag.* G. 254.

Species idiopathica,

Rheumatismus acutus, S. sp. 1.

Rheumatismus vulgaris, S. sp. 2.

Variat fede.

A. In musculis lumborum.

Lumbago rheumatica, S. G. 212. S. p. 1.

Nephralgia rheumatica, S. sp. 4.

B. In musculis coxendicis.

Ischias rheumaticum, S. G. 213. sp. 10.

C. In musculis thoracis.

Pleurodyne rheumatica, S. G. 148. sp. 3.

Pleuritis spuria, *Boerb.* 878.

Species symptomaticae.

Lumbago plethorica, S. sp. 3.

Ischias sanguineum, S. sp. 2.

Pleurodyne plethorica, S. sp. 1.

Rheumatismus hystericus, S. sp. 7.

Ischias hystericum, S. sp. 3.

Pleurodyne hysterica, S. sp. 6.

Rheumatismus saltatorius, S. sp. 8.

Pleurodyne flatulenta, S. sp. 4.

Pleurodyne a spasmate, S. sp. 9.

Rheumatismus scorbuticus, S. sp. 4.

Lumbago scorbutica, S. sp. 5.

Pleurodyne scorbutica, S. sp. 11.

Ischias syphiliticum, S. sp. 7.

Pleurodyne venerea, S. sp. 5.

Lumbago sympathica, S. sp. 13.

a mesenterii glandulis induratis,

a pancreate tumido, purulento, schirroso, putri,

ab induratis pyloro, vena cava, pancreate,

a rene schirroso, putrefacto,

ab abscessu circa venae cavae bifurcationem,

a vermibus intra renes.

Lumbago a faburra, S. sp. 8.

Pleurodyne a cacochylia, S. sp. 7.

Rheumatismus saltatorius verminofus, S. sp. 8.

Ischias verminofum, S. sp. 8.

Pleurodyne verminofa, S. sp. 2.

Rheumatismus metallicus, S. p. 10.

Lumbago a hydrothorace, S. sp. 14.

Lumbago pseudoischuri, S. sp. 16.

Lumbago ex aneurismate, S. sp. 11.

Pleurodyne ex aneurismate, S. sp. 10.

Pleurodyne a rupto oesophago, S. sp. 20.

Pleurodyne rachitica, S. sp. 13.

Ischias a sparganofi, S. sp. 5.

Pleurodyne catarrhalis, S. sp. 14.

Pleurodyne phthifica, S. sp. 8.

Rheumatismus necroseos, S. sp. 14.

Rheumatismus convulsivus, S. sp. 15.

Ischias gravidarum, S. sp. 4.

Lumbago partus, S. sp. 7.

Lumbago a nisu, S. sp. 10.

Ischias a subluxatione, S. sp. 9.

130 GENERA MORBORUM

Rheumatismus dorsalis, S. sp. 11.

Lumbago a satyriasi, S. sp. 15.

Rheumatismus febricosus, S. sp. 9.

Lumbago febrilis, S. sp. 4.

Pleurodyne febricosa, S. sp. 15.

Rheumatismus miliaris, S. sp. 12.

Lumbago miliaris, S. sp. 9.

Pleurodyne miliaris, S. sp. 16.

Rheumatismi sequela est,

ARTHRODYNIA*.

Post rheumatismum, nifum violentum, vel
subluxationem; dolores artuum vel

* Si, ut quidam statuunt, rheumatismus chronicus ab acuto, genere omnino diversus sit, nomen simplex, uti genus omne, habere oportet, et hujusmodi nec ineptum, ut puto, imposui. Porro, cum pro sequela rheumatismi acuti vel rheumatismi simpliciter dicendi, rheumatismum chronicum dictum semper habeo, et cum inter utrumque morbum saepe limites

musculorum, sub motu praesertim, aucti, plus minusve fugaces, calore lecti vel alio externo levati; artus debiles, rigidi, facile, et saepe sponte frigescentes; pyrexia nulla; tumor plerumque nullus.

Rheumatismus chronicus *Auctorum*:

Lumbago et ischias aliquando morbi acuti, sed cum saepius chronici sint, plerumque ad hunc locum pertinent.

G. XXIII. O D O N T A L G I A *.

res vix statuendi sint, ideoque pro diverso genere rheumatismum chronicum recensere vix potui; rheumatismus tamen chronicus exquisitus ab acuto natura adeo diversus evadit, et medelam adeo diversam exposcit, ut merito nomine prorsus diverso insigniri possit; et si quis pro genere etiam diverso ponere velit, per me profecto licet.

* In priori Nosologiae methodicae nostrae editione, Odontalgiam pro rheumatismi specie habui, ac recensui; sed, cum eam a rheumatismo alio quovis causam prorsus diversam, acre, scilicet, membranas sensibiles irritans, habere observaverim, pro genere, a
rheu-

Rheumatismus vel arthrodynia maxillarum,
a carie dentium.

Odontalgia, S. G. 198. L. 45. V. 145. Sag. G.
157. Junck. 25.

Odontalgia, siue rheumatismus odontalgicus, Hoffm.
II. 330.

Varietates ex Sauvagesio sunt,

Odontalgia cariosa, S. sp. 1.

rheumatismo diverso, etiam habere vellem, et hic
itaque uti genus diversum posui.

Etiamsi odontalgiam a frigore et aliis irrita-
mentis aliquando suscitari videtur, cariem den-
tium, diathesin pituiticam inducentem, semper
subesse puto. Sunt fortassis alii morbi, ab acri ir-
ritante orti, qui rheumatismum exacte satis refe-
runt; sed de his nobis non constat. Si tamen re-
vera existeret, ad mentem Clariss. D. COTTUNNII,
Ischias nervosa, rheumatismi ab acri nervos irritante
orti exemplum aliud haberemus; sed neque phaeno-
mena a Cottunnio relata, neque ratio nederdi, ne-
que sectiones cadaverum, ejusmodi morbum utquam
existuisse mihi probant; ideoque neque hic, neque ali-
bi *Ischiadem nervosam Cottunni* inter rheumatismi spe-
cies recensui.

- Odontalgia scorbutica, S. sp. 4.
 Odontalgia catarrhalis, S. sp. 3.
 Odontalgia arthritica, S. sp. 6.
 Odontalgia gravidarum, S. sp. 2.
 Odontalgia hysterica, S. sp. 3.
 Odontalgia stomachica, S. sp. 9.

G. XXIV. P O D A G R A *.

Morbus haereditarius, oriens sine causa externa evidente, sed praecunte plerumque ventriculi affectione insolita; pyrexia; dolor ad articulum, et plerumque pedis pollicis, certe pedum et manuum juncturis, potissimum infestus; per intervalla revertens, et saepe cum ventriculi, vel aliarum internarum partium, affectionibus alternans.

Podagra, V. 175. Boerb. 1254.

Febris podagrica, V. 69.

* *Arthritis* nomen, utpote apud medicos ambiguum, rejeci, et *podagra* nomine, utpote typum morbi praecipuum notante, cum celebri BOERHAAVIO usus fui.

134 GENERA MORBORUM

Arthritis, S. G. 183. L. 60. V. 139. *Sag.* G.

142.

Dolor podagricus et arthriticus verus, *Hoffm.* II.

339.

Dolores arthritici, *Hoffm.* II. 317.

Affectus spastico arthritici, *Junck.* 46.

Recte forsitan SAUVAGESIUS, more sibi insolito, hujus morbi non nisi unicam esse speciem affirmavit; sed varietates frequentes notari possunt.

I. Podagra (*regularis*) cum inflammatione artuum satis vehementi, per aliquot dies persistente, et paulatim cum tumore, pruritu, et desquamatione partis, recedente.

Arthritis podagra, S. sp. I.

Arthritis rachialgica, S. sp. II. *.

Arthritis aestiva, S. sp. 4.

* Ut solitus sum, SAUVAGESII varietates, sive species quas vocat, hic appono; sed tum quod species ejus non semper bene definitae sint, tum quod podagra

II. Podagra (*atonica*) cum ventriculi vel alius partis internae atonia, et vel sine expectata aut solita artuum inflammatione, vel cum doloribus artuum lenibus tantum et fugacibus, et cum dyspepsia vel aliis atoniae symptomatis, subito saepe alternantibus.

Arthritis melancholica, S. sp. 6.

Arthritis hiemalis, S. sp. 2.

Arthritis chlorotica, S. sp. 5.

Arthritis asthmatica, S. sp. 9.

III. Podagra (*retrograda*) cum inflammatione artuum subito recedente, et ventriculi vel alius partis internae atonia mox infecuta.

IV. Podagra (*aberrans*) cum partis internae inflammatione, vel non praegressa, vel praegressa, et subito recedente, inflammatione artuum.

dagra regularis et atonica a se invicem non semper profus disjungantur, in apponendis loco idoneo SAUVAGESII speciebus, me ubique accuratum fore non spondeo.

136 GENERA MORBORUM

Conjungitur aliquando aliis morbis podagra.

Arthritis rheumatica, S. sp. 3.

Arthritis scorbutica, S. sp. 7.

Arthritis syphilitica, S. sp. 8.

Ad podagram nequaquam pertinere videntur sequentes.

Arthritis rachitica, S. sp. 13.

Arthritis Americana, S. sp. 14.

Arthritis Bahamensis, S. sp. 15.

G. XXV. ARTHROPOUSIS*.

Dolores artuum vel partium musculofarum, saepe post contusionem, profundi, obtusi, diuturni; tumor vel nullus, vel

* Cum neque rheumatismum neque podagram in apostema unquam abire credo, est hic morbus ab utroque certe diversus, ideoque pro genere peculiari recensendus. Utinam character ad eum a rheumatismo, arthrodynia, arthrocace, et phlogosi, distinguendum, ubique satis certo adhibendus, dari posset.

modicus, et diffusus; phlogosis nulla;
 pyrexia primum lenis, tandem hectica;
 et tandem partis apostema.

Lumbago psoadica, S. sp. 6. *Fordyce, Practice of
 Physic, P. II. pag. 70.*

Lumbago apostematosa, S. sp. 12.

Lumbago ab arthrocace, S. sp. 17.

Ischias ex abscessu, S. sp. 6.

Morbus coxarius. *De Haen, Rat. Med. Vol. I. C.
 xxxii.*

O. III. EXANTHEMATA.

Morbi contagiosi, semel tantum in decursu vitae aliquem afficientes; cum febre incipientes; definito tempore apparent phlogoses, saepe plures, exiguae per cutem sparsae*.

Exanthemata, *Sag.* Cl. X.

* Quo caractere recte definiri, et quibus limitibus circumscribi debeat hic ordo, admodum incertum est. Si eruptiones enim a contagione specifica ortae, solae pro exanthematis, et morbis hujus ordinis, habendae sint; certe eruptiones a nulla contagione specifica, sed a quodam febris statu solum, pendentes, inter exanthemata genuina nequaquam recensendae sunt. Ita *petechia* a nobis omittitur, et forsitan tum *miliaria* tum *apthae* omittenda esset. Dein, cum exanthemata pleraque contagiosa sint, et non nisi semel in decursu vitae aliquem afficiant, omnino idoneum videtur ut haec ab eruptionibus non contagiosis, quae saepe in decursu vitae aliquem afficiant
vel

Phlegmasiae exanthematicae, S. Cl. III. O. I.

Morbi exanthematici, L. Cl. I. O. II.

Febres exanthematicae, V. Cl. I. O. II.

G. XXVI. ERYSIPELAS*.

Synocha duorum vel trium dierum, ple-

vel afficere possint, rite distinguantur. Variola igitur et erysipelas minus recte sub eodem ordine collocantur. Denique, cum eruptiones in morbo quodam non semper ejusdem sint formae, nec semper, nec certo quovis morbi die, in illo morbo compareant, an ejusmodi morbus inter exanthemata recensendus sit, merito dubitari potest; ideoque an pestis ad exanthematum, an ad febrium ordinem, referri debeat, dubito.

De hisce omnibus utiliter fortassis disputari potest; de iisdem vero certo statuere vix ausim; quod mihi tamen in Nosologia maxime idoneum esse videatur id ex caractere quem dedi satis patebit.

Cum autem ad characteres generum et specierum, ordinis character non omnino necessarius sit, hunc quodammodo neglexi, et hic morbos a Nosologis pro exanthematis habitos plerisque recensui.

* Vox Erysipelas tum pro phlogosi erythemate, tum, pro febre erysipelacea, a scriptoribus medicis usurpatur.

rumque cum somnolentia, saepe cum delirio.

In aliqua cutis parte, saepius in facie, phlogosis *erythema*, G. VII. sp. 2.

Erysipelas, S. G. 97. L. 10. *Sag.* G. 296.

Febris erysipelacea, V. 68. *Hoffm.* II. 98.

Species sunt,

I. Erysipelas (*vesiculosum*) erythemate, rubedine serpente, latum spatium occupante, et locis ejus quibusdam in vesiculas magnas abeunte.

Erypelas rosa, S. sp. 1. *Sennert.* de febr. L. II. c. 15.

Surpatur, sed recte SAUVAGESIUS vitium cutaneum; quod nullam febrem, nisi symptomaticam, sibi junctam habeat, erythema appellari, et erysipelas, tantum febris illa exanthematica, quam erythema sequitur, vocari velit.

Minus recte forsitan III. LINNAEUS erysipelas pro protypo exanthematicorum habuit; inter exanthemata enim, an recte, recensetur ipsum erysipelas dubitari potest.

Febris erysipelatosa, *Sydenham*, sect. VI. cap. V.

Erysipelas typhodes, S. sp. 2. *.

Erysipelas pestilens, S. sp. 5. †.

Erysipelas contagiosum, S. sp. 9.

II. Erysipelas (*phlyctænodes* †) erythemate ex papulis pluribus, trunci corporis partes praecipue occupantibus,

* Haec non nisi varietas erysipelatis vesiculosi, gradu solum differens, esse videtur.

† Haec et sequens non nisi febres cum erythemate symptomatico videntur. Hic tamen notandum est, erysipelas saepe aliquid putridae et gangraenosaefae indolis prae se ferre; nec dubito quin erysipelas, quod in hac regione, plerumque diathesi phlogistica comitatur, aliquando, praesertim in regionibus calidioribus, cum diathesi putrida adsit; et forsitan duas erysipelatis species, inflammatoriam nempe et putridam, indicare potuissemus; sed de posteriori nobis non satis constat.

‡ An haec species ad idem cum erysipelate vesiculoso genus recte referatur, dubito; sed iudicent periti.

142 GENERA MORBORUM

et protinus in phlyctænas, sive vesiculas parvas, abeuntibus.

Erysipelas Zoster, S. sp. 8.

Zona, Anglis, The SHINGLES, *Ruffel* de tabe gland. p. 124. Hist. 35.

Herpes Zoster, S. sp. 9.

Symptomaticum.

Erysipelas a veneno, S. sp. 3.

Caeterae SAUVAGESII species ad erythema pertinent.

G. XXVII. P E S T I S.

Typhus maxime contagiosa, cum summa debilitate*.

Incerto morbi die, eruptio bubonum vel anthracum.

Pestis, S. G. 91. L. 2. *Junc.* 78.

Febris pestilentialis, V. 33. *Hoffm.* II. 93.

* De caractere pestis, lites inter medicos saepe ortae sunt, nec facile dirimendae, ita ut character quibuscunque pestis casibus adhibendus dari possit; sed sufficiat characterem dedisse qui in plerisque adhiberi queat.

Variat gradu.

Pestis benigna, S. sp. 2. Pestis Massiliensis Class.

3. Traite de la peste, pag. 41. Ejusdem pestis,
Cl. 5ta, Traite, p. 228.

Pestis remittens, S. sp. 9.

Pestis vulgaris, S. sp. 1. Pestis Massil. Cl. 2:

Traite, p. 38. Ejusd. Cl. 2. 3. et 4ta, Traite,
225. &c. Waldschmidt. de peste Holsatica,
apud *Halleri*, Diss. pract. tom. V. Chenot de
peste Transylvanica 1755, 1759. *De Haen*, Rat.
med. Pars xiv.

Pestis Ægyptiaca, S. sp. 11. *Alpin.* de med.
Ægypt.

Pestis interna, S. sp. 3. Pest. Massil. Cl. 1.
Traite, p. 37. 224.

Species dubiae sunt,

Pestis sporadica, S. sp. 4.

Pestis carbunculosa, S. sp. 5.

Pestis Siamaea, S. sp. 8.

Pestis scorbutica, S. sp. 10.

G. XXVIII. V A R I O L A.

Synocha contagiosa cum vomitu, et, ex epi-
gastrio pressio, dolore.

Tertio die incipit, et quinto finitur eruptio papularum phlegmonodearum, quae, spatio octo dierum, in suppurationem, et in crustas demum abeunt, saepe cicatrices depressoas, five foveolas in cute, relinquentes.

Variola, S. G. 92. L. 3. Sag. G. 290.

Febris variolosa, V. 35. Hoffm. II. 49.

Variolae, Boerb. 1371. Junck. 76.

Species sunt,

I. Variola (*discreta*) pustulis paucis, discretis, circumscriptione circularibus, turgidis; febre, eruptione facta, protinus cessante.

Variola discreta benigna, S. sp. 1.

Variolae regulares discretae, Sydenb. Sect. III. cap. 2.

Variolae discretae simplices, Helvet, obs. sp. 1.

Variola discreta complicata, S. sp. 2. Helv. sp. 2.

Variolae anomalae, Sydenb. Sect. IV. cap. 6.

Variola discreta dysenteriodes, S. sp. 4. *Sydenb.*
Sect. IV. cap. 1.

Variola discreta vesicularis, S. sp. 5.

Variola discreta crystallina, *Mead* de variol. cap.
2.

Variola discreta verrucosa, S. sp. 6. *Mead* ibid.

Variola discreta filiquosa, S. sp. 7. *Friend.* Oper.
p. 358.

Variola discreta miliaris, S. sp. 8. *Helvet.* obs.
sp. 3.

II. Variola (*confluens*) pustulis numerosis,
confluentibus, circumscriptione irregu-
laribus, flaccidis, parum elevatis; febre
post eruptionem persistente.

Variola confluens, S. sp. 9.

Variolae regulares confluentes, ann. 1667. *Sy-*
denb. Sect. III. cap. 2.

Variolae confluentes simplices, *Helvet.* obs.
sp. 1.

Variola confluens crystallina, S. sp. 10.

Variola Japonica, *Kempfer.*

Vesiculae Divae Barbarae, *C. Pif.* obs. 149.*.

* Pro specie variolae, has vesiculas hic posuit
SAUVAGESIUS. Sed vesiculae a Pitone descriptae
potius ad Pemphigum pertinere mihi videntur.

- Variola confluens maligna, *Helvet.* obs. sp. 1.
 Variola confluens cohaerens, S. sp. 11.
 Variola confluens maligna, *Helvet.* sp. 2.
 Variola confluens nigra, S. sp. 12. *Sydenh.* Sect.
 V. cap. 4.
 Variola confluens maligna, *Helvet.* sp. 3.
 Variola sanguinea, *Mead* de variolis, cap. 2.
 Variola confluens corymbosa, S. sp. 13.
 Variola confluens maligna, *Helvet.* sp. 4.

G. XXIX. VARICELLA.

Synocha.

Papulae post brevem febriculam erumpentes, in pustulas variolae similes, sed vix in suppurationem euntes; post paucos dies in squamulas, nulla cicatrice relicta, desinentes.

Varicella, V. 42.

Variola lymphatica, S. sp. 1.

Anglis, the CHICKEN-POX, *Edinb. Med. Essays*,
 Vol. II. Art. 2. near the end. *Heberden*, *Med.*
Transact. Art. 17.

G. XXX. R U B E O L A.

Synocha contagiosa cum sternutatione, epiphora, et tussi sicca, rauca.

Quarto die, vel paulo serius, erumpunt papulae exiguae, confertae, vix eminentes, et post tres dies in squamulas furfuraceas minimas abeuntes.

Rubeola, S. G. 94. L. 4. *Sag.* 293.

Febris morbillosa, V. 36. *Hoffm.* II. 62.

Morbilli, *Junck.* 76.

I. Rubeola (*vulgaris*) papulis minimis, confluentibus, corymbosis, vix eminentibus.

Rubeola vulgaris, S. sp. 1.

Morbilli regulares, *Sydenh.* Sect. IV. cap. 5.

Variat

1. Symptomatis gravioribus, et decursu minus regulari.

Rubeola anomala, S. sp. 2.

Morbilli anomali, *Sydenb.* Sect. V. cap. 3.

2. Comitante Cynanche.

Rubeola anginosa, S. sp. 4. *Edinb. Essays*, Vol. V. art. 2.

3. Comitante diathesi putrida, *Clar. Watson*, Lond. Med. Observ. Vol. IV. Art. XI.

II. Rubeola (*variolodes*) papulis discretis eminentibus.

Rubeola variolodes, S. sp. 3.*.

Scotis the NIRLES.

G. XXXI. MILIARIA †.

* SAUVAGESIUM scutus, hunc morbum hic indicavi, etsi multum dubito an recte ad rubeolam referendus sit. Non solum enim forma papularum plurimum differt, sed, quod majoris momenti esse videtur, est plerumque absque symptomatis catarrhalibus, rubeolae adeo propriis.

† Inter medicos, speciatim Viennenses, de indole morbi miliaris nuper acriter disputatum est; et imprimis

Synochus cum anxietate, frequenti suspirio,
sudore olido, et punctiōibus cutis.

primis an unquam idiopathicus, an vero semper
symptomaticus sit, certatim quaeritur. Quod nun-
quam idiopathicus sit, praeter opinionem medico-
rum, a medio seculi decimi septimi in hunc fere
diem, omnium, et contra sententiam medicorum hu-
jus aevi quorundam spectabilium, affirmare non au-
sum; sed cum experientiam in hac re saepe fallacem,
et medicos plerosque imitatorum servum pecus fuisse
noverim, dubitare cogor; et, utcunque sit, morbum
miliarem plerumque symptomaticum fuisse, ex
observatione propria, per multos annos frequenti,
certo novi. Nunquam contagiosum, nec mani-
festo epidemicum, quibusdam licet temporibus
solito frequentiore, vidi. Morbis febrilibus qui-
buscunque, tum inflammatoriis tum putridis, a-
liquando adjungitur; in nullis tamen, nisi regi-
mine calido et sudoribus praeuntibus, ortum, et
in pluribus, regimine temperato, et sudoribus vitatis,
morbum, alias expectandum, prorsus vitatum observa-
vi. In quibusdam corporis partibus quasi arte excita-
tum aliquoties novi. Denique, cum contagionum spe-
cificarum plerarumque indolem materia, si qua datur,
miliaris nequaquam imitetur, tum quod certo mor-
bi die eruptionem non efficiat, tum quod non
semel

Incerto morbi die erumpunt papulae rubrae, exiguae, discretae per totam cutem, praeter faciem, crebrae, quarum apices, post unum vel alterum diem, pustulas minimas, albas, brevi manentes, ostendunt.

Miliaria, L. 7.

Miliaris, S. G. 95. *Sag. G.* 295.

Febris miliaris, V. 37.

Febris purpurata rubra et alba miliaris, *Hoffm.*

II. 68.

Febris purpurea seu miliaris, *Junck.* 75.

femel tantum, sed saepius in vitae decursu, hominem afficiat. De hujus igitur materiae natura specifica, vel ad morbum quemvis idiopathicum gignendum apta, valde dubito. In hac remecum sentientem experientissimum et peritissimum CAROLUM WHITE habere mihi gratulor. Vide *White on the management of Lying-in Women.*

Cum autem in hac re me falli potuisse, facile agnosco, ne tamen alios simul fallerem, miliariam inter exanthemata hic recensui, et characterem ejus, quem quivis, hunc morbum pro idiopathico habens, devoluerit, exhibui; peritis quibusvis hanc rem certius dijudicandam relinquens.

Germanis de FRIESEL. God. Welsch. Hist. med. de novo puerperarum morbo, qui der FRIESEL dicitur, Lips. 1655.

De hoc morbo scriptores praecipui sunt.

Hamilton, de febr. miliar. 1710. *Fautonus*, de febr. mil. 1747. *Allioni*, de miliar. 1758. *Fordyce*, de febr. mil. 1748. *Fischer*, de febr. mil. 1767. *De Haen*, de divis. febr. 1760, et in Ratio med. passim. *Matt. Collin* ad *Baldinger* de miliar, 1764.

Ad Idiopathicam, si qua datur, pertinent,

Miliaris benigna, S. sp. 1.

Miliaris maligna, S. sp. 2.

Miliaris recidivans, S. sp. 3.

Miliaris Germanica, S. sp. 5.

Symptomaticae manifesto sunt.

Miliaris Boia, S. sp. a.

Miliaris Britannica, S. sp. i.

Miliaris nova febris, *Sydenh.* Sched. monit. S. sp. d.

Miliaris sudatoria, S. sp. e.

Miliaris nautica, S. sp. g.

152 GENERA MORBORUM

Miliaris purpurata, S. sp. *b.*

Miliaris lactea, S. sp. *c.*

Miliaris puerperarum, S. sp. *k.*

Miliaris scorbutica, S. sp. *l.*

Miliaris critica, S. sp. *b.*

G. XXXII. SCARLATINA.

Synocha contagiosa.

Quarto morbi die, facies aliquantum tumens; simul in cute passim rubor floridus, maculis amplis, tandem coalescentibus, post tres dies in squamulas furfuraceas abiens; superveniente dein saepe anasarca.

Scarlatina, S. G. 98. V. 39. Sag. G. 294. Junck.
75.

Species sunt,

I. Scarlatina (*simplex*) nulla comitante
cynanche.

Scarlatina febris, S. sp. 1. *Sydenham.* sect. VI. cap.

2.

II. Scarlatina (*cynanchica*) cum cynanche ulcerosa *.

* Spatio quadraginta annorum Scarlatinam febriles vel septies in Scotia epidemicam observavi, et in unoquoque exemplo morbus illius speciei erat quam Scarlatinam anginosam vocat SAUVAGESIUS. Nos Cynanchicam appellavimus, ex eo quod ulceribus faucium internarum fere semper comitata fuit. Cum in plerisque aegris morbus cynanchem malignam plurimum, aliquando satis exacte referebat, nec unquam scarlatinam epidemicam in omnibus aegris simplicem esse viderim, saepe dubitavi annon scarlatina omnis sit cynanchica, et semper idem fere morbus ac cynanche maligna, supra inter Phlegmasias relata. Plures autem rationes in hanc sententiam ire non sinunt. Certe enim, testibus SYDENHAMO perspicacissimo et aliis, scarlatina simplex, sive nulla comitante cynanche, aliquando observata fuit, et datur, itaque contagio quaedam specifica efflorescentiam cutis scarlatinam, et hanc absque affectione quadam cynanchica, *gignens*. Quod, si aliquando etiam contagio sit, *fauces afficiens*;

Scarlatina anginosa, S. sp. 6. *Witbering* on the scarlet fever.

De scarlatina porriginosa, S. sp. 3. Sydenh. Sect. VI. Cap. 6. et Scarlatina variolode, S. sp. 5. nobis non liquet.

afficiens, quae plerumque etiam scarlatinam gignat, hoc nihil praeterea mihi probare videtur, quam quod sit contagionum quarundam natura, ejusmodi ut simul tum fauces, tum cutem, afficere valeat. Cum tamen contagiones istae ita differre possint, ut altera cutem, altera fauces magis et primario afficere proclivis sit, hanc differentiam inter scarlatinae et cynanchis malignae contagionem semper inesse puto. In morbo epidemico, quem pro Scarlatina habui, aliquot aegrotantium sine cynanche quacunque erant; et in iis fere omnibus, quibus adfuit cynanche, haec benigna admodum, ulcera tonsillarum, parva tantum nec serpentina, et plerumque pus bonum fundentia, exhibuit, et morbus raro funestus fuit. In cynanche vero maligna aegrotantes omnes in ipso morbi ingressu, cynanche correpti sunt, et haec fere semper ulcera maligna, foeda, serpentina, gangraenosa, ostendebat. Morbus porro, putredinis et debilitatis indicia plurima prodens, plerumque exitialis evasit.

G. XXXIII. URTICARIA*.

Febris amphemerina †.

Die secundo rubores maculosi, urticarum puncturas referentes, interdium fere evanescentes, vespere cum febre redeuntes, et post paucos dies in squamulas minutissimas penitus abeuntes ‡.

* Est morbus ab Anglis, *The Nettle Rash* dictus, qui quibusdam Urticaria audit; sed morbus ille, *The Nettle Rash*, ut ab eruditissimo viro G. HEBERDEN, in Coll. Reg. Med. Lond. Actis describitur et qualem saepius ipsi vidimus, est ab urticaria nosologorum omnino diversus, utpote sine febre chronicus, et ad Impetigines fortassis referendus.

† Hanc in priori editione contagiosam dixi; sed ex propria experientia contagiosam fuisse non novi, et quo auctore contagiosam antea dixi, nunc non invenio.

‡ Ad aliorum potius quam meipsum mentem hic character conscriptus est; nam hunc morbum raro vidi, et nunquam epidemicum, vel regulariter, ut hic describitur, decurrentem, observavi.

156 GENERA MORBORUM

Febris urticata, V. 40.

Uredo, L. 8.

Purpura urticata, *Junck.* 75.

Scarlatina urticata, S. sp. 2.

Erysipelatis species altera, *Sydenb.* Sect. VI.
cap. 6.

Febris scarlatina, et febris urticata, *Meyserer,*
Mal. des armees, 291. et seq.

G. XXXIV. PEMPHIGUS.

Typhus contagiosa.

Primo, secundo, aut tertio morbi die, in
variis partibus vesiculae, avellanae mag-
nitudine, per plures dies manentes, tan-
dem ichorem tenuem effundentes.

Pemphigus, S. G. 93. *Sag.* 291.

Morta, L. I.

Febris bullosa, V. 41.

Species ex SAUVAGESIO sunt *,

Pemphigus major, S. sp. 1.

Exanthemata ferosa, C. Pison. obs. 150.

* Cum Pemphigum, quem pro exanthemate habere possim, nondum ipse viderim, et in scriptis medicorum de ejusmodi morbo paucissima tantum invenerim; quae in Nosologia nostra de eo dicenda essent, omnia fere ex SAUVAGESIO necessario depromenda erant. Eum itaque secutus sum; sed hunc morbum lubenter ipse prorsus omissem, cum omnia fere de eo dicta, dubia, obscura, et ambigua mihi videntur. Quae ex sui ipsius aut CAROLI PISONIS observatione habet SAUVAGESIUS, omnino credere fas est; quae autem ex CHRISTOPHORI SELIGERI, tenuis certe judicii hominis, observatione duxit, parum attentione digna mihi videntur. Quae porro ex D. THIERRY relatione adducuntur meam fidem omnino superant: Nimirum, *quod in morbo admodum exitiali acetum bezoarticum, a medico quodam datum, omnes salvos fecit, interea dum vix unus, aliis medicis commissus, mortem evadere debet.* Denique, de morbo admodum ambiguo a D. LANGHANS, in Actis Helveticis descripto, donec aliae observationes rem elucidaverint, nihil concludere

158 GENERA MORBORUM

Febris pemphygoides, Epiem. Germ. D. I. A. VIII. obs. 56.

Pemphigus castrensis, S. sp. 2.

Febris synochus, cum vesiculis per pectus et collum sparsus, *Morton. app. ad exerc. II.*

Pemphigus Helveticus, S. sp. 3. *Langhans in Act. Helvet. vol. 2. p. 260. et in Beschreibung des Siementhals, Zurich 1753.*

De pemphigo Indico, S. sp. 4. et

Pemphigo Brasiliensi, S. sp. 5. non liquet.

G. XXXV. A P H T H A.

Synochus*.

Lingua tumidiuscula; linguae et fauci-

dere vellem. Nihil aliud, fortassis, quam cynanche maligna fuit ille morbus, et, ad summum, quod pemphigus omnis morbus symptomaticus sit, satis verisimile videtur.

* An aphtha inter exanthemata recensenda sit, dubito. Aphtha enim quaeque fere quam ego vidi sine febre fuit; et si quando cum aphtha infantum febris adfuit, haec fere semper aphthae supervenerat.

Aphtha.

cium color purpurascens; escharae in faucibus et ad linguae margines primum comparentes, os internum totum demum occupantes, albiae, aliquando discretae, saepe coalescentes, abrafae cito renascentes, et incerto tempore manentes.

Aphtha, S. G. 100. L. 9. *Sag.* 298. *Boerb.* 978:

Hoffm. II. 478. *Junck.* 137:

Febris aphthosa, V. 44.

Speciem idiopathicam unicam tantum novi.

Aphtha infantum.

Aphtha lactucimen, S. sp. 1.

Symptomata videntur,

Aphtha febrilis, S. sp. 2.

Aphtha maligna, S. sp. 3.

Aphtha adulatorum quidem saepe febris supervenit. Sed, febribus diversarum specierum plerumque sub earum finem jungitur, nec, quantum novi, febris quaevis aphthae propria, a medicis nota, vel quidem dicta fuit.

Manifesto symptomatae sunt

Aphtha syphilitica, S. sp. 4.

Aphtha scorbutica, S. sp. 5.

Exanthema symptomaticum est,

PURPURA, S. G. 96. *Sag.* G. 292.*.

Petechia, L. 5.

* Cum in quibusvis febris, vel intermittentibus vel continuis, in quibusvis etiam exanthematibus et profluviis, modo in iis morbis sit quaedam ad putredinem proclivitas, appareant petechiae; has pro efflorescentia symptomata, potius quam pro exanthemate idiopathico, habere volui.

O. IV. HÆMORRHAGIÆ*.

Pyrexia cum profusione sanguinis absque vi externa; sanguis missus ut in phlegmatis apparet.

Haemorrhagiae, V. Cl. II. O. I. *Hoffm.* II. 194.
Junc. 5.

Sanguifluxus, S. Cl. IX. O. I. *Sag.* Ch. V. O. I.

* Classẽm Fluxuum apud SAUVAGESIUM et SAGARUM, vel Profluviorum apud VOGELIUM, vel morborum evacuatoriorum apud LINNAEUM, cum illa morbos, tum facie, tum natura, omnino dissimiles conjunxerit minime naturalem esse, nec proinde idoneam putavi. In nostram, igitur, Nosologiam ejusmodi classẽm admittere nolui, et morbos in ea recensitos aliorum referendos esse censui. Illi quos pyrexia quaedam semper comitatur, sub classẽ Pyrexiarum certe recensendi sunt; et hic igitur

G. XXXVI. EPISTAXIS*.

Capitis dolor vel gravitas; faciei rubor;
profusio sanguinis e naribus.

Epistaxis, V. 82.

tur hemorrhagias *activas* quas vocant posui HOFFMANNUM sequor, qui mox post febres de ejusmodi haemorrhagiis tractavit, et in praefatione rationem reddidit; quod, scilicet, “*probe consideratis phaenomenis, et paulo perscrutatus subductis rationibus, sanguinis eruptiones iisdem propemodum, utut, non satis completis motibus quibus febres oriuntur, progignuntur.*”

* Recte tum in Criticis Botanicis, tum in Philosophia Botanica, No. 233. monuit LINNAEUS, “*Nomina generica, cum classum et ordinum naturalium nomenclaturis communis, omittenda esse.*” Contra hanc regulam tamen ipse peccat, cum vocabulo haemorrhagia, classis vel ordinis naturalis appellatione satis frequenter usitata, pro nomine generico utatur. Nec quidem, cum erraverit, ipse HIPPOCRATES imitandus sit. Hujus generis itaque nomen mutandum erat, et a VOGELIO quod hic usurpatum est desumpsit,

Haemorrhagia, S. G. 239 L. 173. *Sag.* G. 174.
 Haemorrhagia narium, *Hoffm.* II. 196. *Junck.* 6.

I. Idiopathica.

Haemorrhagia plethorica, S. sp. 2. *Hoffm.* II. 198.

Variat ratione aetatis,

Epistaxis (*juniorum*) cum signis plethorae arteriosae.

Epistaxis (*senum*) cum signis plethorae venosae.

II. Symptomaticae.

1. A causis internis.

Haemorrhagia febrilis, S. sp. 3.

Haemorrhagia critica, S. sp. 4. *Hoffm.* II. 198.

Haemorrhagia infalubris, S. sp. 5. *Hoffm.* ibid.

Haemorrhagia in chronicis, S. sp. 6.

2. A causis externis.

Haemorrhagia passiva, S. sp. 1.

Haemorrhagia a hirudine, S. sp. 7.

G. XXXVII. HÆMOPTYSIS.

Genarum rubor; molestiae aut doloris, et aliquando caloris, in pectore sensus; dyspnoea; titillatio faucium; tussis aut tufficula sanguinem floridum, saepe spumosum rejiciens.

† Haemoptysis, S. G. 240. L. 179. V. 84. Sag. G. 175. Junck. 8.

Haemoptoe, Boerb. 1198.

Sanguinis fluxus ex pulmonibus, Hoffm. II. 202.

Species idiopathicae sunt,

1. Haemoptysis (*plethorica*) nulla vi externa applicata, neque praegressa tussi aut evacuationis solitae suppressione.
2. Haemoptysis (*violenta*) a vi externa applicata.

Haemoptysis accidentalis, S. sp. 1.

Haemoptysis habitualis, S. sp. 2.

Haemoptysis traumatica, S. sp. 12.

3. Haemoptysis (*phthifica*) post tussim cum macie et debilitate diuturnam.

Haemoptysis phthifica, S. sp. 9.

Haemoptysis ex tuberculo pulmonum, S. sp. 10.

4. Haemoptysis (*calculosa*) rejectis simul moleculis calculosis plerumque calcareis.

Haemoptysis calculosa, S. sp. 14.

5. Haemoptysis (*vicaria*) post evacuationis solitae suppressionem.

Haemoptysis catamenialis, S. sp. 4.

Haemoptysis periodica, S. sp. 5.

Symptomaticae sunt,

Haemoptysis *pneumonica*.

Haemoptysis *catarrhalis*, S. sp. 8.

Haemoptysis *peripneumonica*, *Laëlii a fonte*.

Haemoptysis *exanthematica*.

166 GENERA MORBORUM

Haemoptysis variolosa, S. sp. 7.

Haemoptysis rubeolosa.

Haemoptysis hydropica.

Haemoptysis ascitica, S. sp. 15.

Haemoptysis hydrothoracica

Haemoptysis cachectica.

Haemoptysis splenetica, S. sp. 16.

Ineptae et spuriae sunt,

Haemoptysis a diapedesi, S. sp. 3.

Haemoptysis a sphacelo pulmonum, S. sp. 11.

Haemoptysis scorbutica, S. sp. 6.

Haemoptysis Helvigiana, S. sp. 17.

Haemoptysis a hirudine, S. sp. 13.

Haemoptyses sequela est

P H T H I S I S.

Corporis emaciatio et debilitas, cum tussi,
febre hectica, et plerumque expectora-
tione purulenta.

Phthisis, S. G. 276. L. 208. V. 319. Sag. 101.

Junck. 33.

Phthifis pulmonalis, *Boerb.* 1196.

Affectio phthifica, five tabes pulmonalis, *Hoffm.*

III. 284.

Species sunt,

I. Phthifis (*incipiens*) sine expectoratione puris.

Phthifis incipiens, *Morton.* Physiolog. L. II. cap.

3.

Phthifis sicca, S. sp. 1.

II. Phthifis (*confirmata*) cum expectoratione puris.

Phthifis confirmata *Auctorum.*

Phthifis humida, S. sp. 2.

Variat utraque species,

Ratione causae remotae.

Phthifis haemoptoica, S. sp. 6.

Phthifis a peripneumonia, S. sp. 11.

Phthifis asthmatica, S. sp. 5.

Phthifis calculosa, S. sp. 7.

Phthifis exanthematica, S. sp. 14.

168 GENERA MORBORUM

Phthisis a febris, S. sp. 13.

Phthisis rheumatico-arthritis, S. sp. 12.

Phthisis chlorotica, S. sp. 10.

Phthisis icteritia, S. sp. 15. *Schacht.* de phthisi icterit. 1724.

Phthisis hypochondriaca, S. sp. 16.

Phthisis scrophulosa, S. sp. 3.

Phthisis chylosa, S. sp. 17.

Phthisis scorbutica, S. sp. 4.

Phthisis syphilitica, S. sp. 8.

Phthisis a plica, S. sp. 19.

Phthisis a metastasi puris, S. sp. 9.

Variat ratione fontis purulentae.

Phthisis a vomica, S. sp. 18.

Phthisis cellularis, S. sp. 20. *De Haen,* Rat. mendendi. vol. I. cap. 7. 11. Ed. Leid. *.

G. XXXVIII. HÆMORRHOIS.

Capitis gravitas vel dolor; vertigo; lum-

* Utrum, de hoc fonte puris, recte an secus judicaverit HAENIUS, hujusmodi species vix in Nosologia locum habere potest, cum a signis quibusvis externis dignosci non queat.

borum dolor; dolor ani; circa anum tubercula livida dolentia, e quibus plerumque profluit sanguis, qui aliquando etiam, nullo tumore apparente, ex ano stillat.

Haemorrhoids, S. G. 217. L. 192. Sag. G. 182.

Haemorrhoidalis fluxus, Hoffm. 219.

Haemorrhoides, Junck. 11. et 12.

Leucorrhoids, V. 112.

Species sunt,

1. Haemorrhoids (*tumens*) externa a mariscis.

Marisca, S. G. 35. Sag. G. 35.

Variat,

A. Cruenta.

Haemorrhoids moderata, S. sp. 1.

Haemorrhoides ordinatae, Junck. 11.

Haemorrhoides nimiae, Junck. 11.

Haemorrhoids immodica, S. sp. 2.

Haemorrhoides excedentes, Alberti de haemorrhoid. pag. 179.

Haemorrhoids polyposa, S. sp. 3.

B. Mucosa.

Haemorrhoides decoloratae, albae, et mucidae,
Junc. 13. Alberti, pag. 248.

2. Haemorrhoids (*procidens*) externa a pro-
 cidentia ani.

Haemorrhoids ab exania, S. sp. 4.

3. Haemorrhoids (*fluens*) interna absque
 tumore externo, vel procidentia ani*.

* STAHLIUS, et ejus sequaces, distinxerunt haemorrhoides in internas, quae sanguinem ex ramis venae portarum, et externas, quae sanguinem ex ramis venae cavae profundunt; sed, quantum video, scaturigo sanguinis profusi nullo modo dignosci queat. Huic itaque distinctioni nullus locus esse videtur, nec, si esset, quicquid ad distinguendam morbi naturam, vel effectum, conferre posset; nam arteriae et venae, ad inferiorem intestini recti partem pertinentes, ortu utcunque diversae, tam frequenter inter se invicem communicantur et junguntur, ut uniuscujusvis affectio ad alteram statim communicari, et utriusvis effectus fore idem
 semper

4. Haemorrhoidis (*caeca*) cum dolore et tumore ani, sine profusione sanguinis.

Haemorrhoides caecae, *Junck.* 12. *Alberti*, pag. 274. *.

G. XXXIX. MENORRHAGIA.

Dorsi, lumborum, ventris, parturientium instar, dolores; menstruorum copiosior,

femper esse oporteat. Non ideo haemorrhoidem, internam et externam ad mentem Stahlianorum distinxī, sed prout scaturigo sanguinis profluentis magis intra vel extra anum fuerit.

* Haemorrhoidis saepe corporis universi morbus est, sive a quodam universi corporis statu pendens; sed saepe etiam morbus est mere localis. Non tamen hujusmodi species ad morbos locales referre volui; quoniam haemorrhoidis quaevis, etiam si initio mere localis sit, si saepius, ut solet, redierit, tandem, sicut haemorrhagia alia quaevis saepe rediens, necessario fit universi corporis morbus. Affines itaque separare nolui, et haemorrhoidem quidem omnem hic inter morbos universales recensendam esse censui.

vel sanguinis e vagina praeter ordinem
fluxus.

Menorrhagia, S. G. 244. L. 202. V. 96.

Metrorrhagia, *Sag.* G. 179.

Uteri haemorrhagia, *Hoffm.* II. 224.

Haemorrhagia uterina, *Junck.* 14.

Leucorrhoea, S. G. 267. L. 201. V. 119. *Sag.*
G. 202.

Cachexia uterina, sive fluor albus, *Hoffm.* III.
348.

Fluor albus, *Junck.* 133. *.

Abortus, S. G. 245. L. 204. *Sag.* G. 180. *Junck.*
92.

Abortio, V. 97.

Fluor uterini sanguinis, *Boerb.* 1303.

Convulsio uteri, sive abortus, *Hoffm.* III. 176.

* Leucorrhoeam, sive fluorem album, *Austorum*
hic ad menorrhagiae genus retuli et leucorrhoeam
sine vitio locali omnem huc omnino referendum
esse censeo. Plerumque enim, et fere semper, leu-
corrhoea vel cum menorrhagia conjuncta est, vel eam
mox secuta, et a temporibus quando apparet leucor-
rhoea serum sub hac effusum ab iisdem vasis, quae
menses profundunt, provenire, et saepe leucorrhoeam

Species sunt,

1. Menorrhagia (*rubra*) cruenta in non gravidis nec puerperis.

Menorrhagia immodica, S. sp. 3. a *Pasta*. Diff. sopra i mestrui.

Menorrhagia stillatitia, S. sp. 2.

2. Menorrhagia (*abortus*) cruenta in gravidis.

Menorrhagia gravidarum, S. sp. 6. *Pasta*. intorno al flusso di sangue dall utero nelle gravide.

Abortus effluxio, S. sp. 1.

a. Abortus subtrimestris.

b. Abortus subsemestris.

c. Abortus octimestris.

Abortus ab uteri laxitate, S. sp. 2.

3. Menorrhagia (*lochialis*) cruenta in puerperis.

ab iisdem causis ac menorrhagiam rubram oriri, satis verisimile est.

174 GENERA MORBORUM

Menorrhagia lochialis, S. sp. 8. *Pasta* diff. supra
citat.

4. Menorrhagia (*vitiorum*) cruenta ex vi-
tio locali.

Menorrhagia ex hysteroptosi, S. sp. 5.

Menorrhagia ulcerosa, S. sp. 9.

5. Menorrhagia (*alba*) serosa fine vitio
locali in non gravidis*.

Leucorrhoea, G. ut supra.

Menorrhagia decolor, S. sp. 7.

Leucorrhoea Americana, S. sp. 5.

Leucorrhoea Indica, S. sp. 6.

6. Menorrhagia (*Nabothi*) serosa in gra-
vidis.

Leucorrhoea Nabothi, S. sp. 9.

Leucorrhoea gravidarum, S. sp. 8: *.

* Hic fortassis lector eruditus mirari possit, quod
ad clariss. medici Parisiensis RAWLIN, de fluore
albo.

Menorrhagiam ferofam, five leucorrhoeam ex vitio locali, ad morbos locales referendam effe cenfeo.

Haemorrhagiae fequentes plerumque, fi non femper, fymptomaticae funt.

STOMACACE, S. G. 241. L. 175. V. 85. Sag.
G. 176.

albo librum, *Traite des fleurs blanches*, neque studiosas relegaverim, neque species fluoris albi varias ab illuftri auctore indicatas ipfe recensuerim. Recte an fecus fecerim, peritis dijudicandum relinquo; fed quod non fecerim haec caufa fuit. Plura in libro illo ingeniofo subtilius, quam verius dicta, mihi videntur; et vel quomodo fluor albus, ab aliarum praeter uteri partium affectione oriri poffit, non intelligo, vel quod revera oriantur, ex meis faltem observationibus, forfan paucioribus, mihi nequaquam conftat. Lectores itaque noftros potius ad auctorem ipfum relegare, quam doctrinam ejus male intellectam, et forfan minus recte traditam, hic exhibere velim.

176 GENERA MORBORUM

Vel scorbuti, vel vitii oris, vel injuriae
externae, symptomata est.

Apud SAUVAGESIUM species sunt,

1. Stomacace scorbutica.
2. Stomacace universalis.
3. Stomacace ab haemorrhoo.
4. Stomacace purulenta.

HAEMATEMESIS, S. G. 242. L. 184. V. 89.
G. 177.

Plerumque haemorrhagiae solitae vicaria
est, vel vitii ventriculi localis, vel morbi
nigri, vel denique vis externae, sympto-
mata est.

1. Haematemesis plethorica.
2. Haematemesis ex aneurismate.
3. Haematemesis traumatica.
4. Haematemesis ab hirudine.
5. Haematemesis catamenialis.
6. Haematemesis ex pancreate.
7. Haematemesis ex splene.
8. Haematemesis scorbutica.

9. Haematemesis cholericæ.
10. Haematemesis simulata.
11. Haematemesis carnosæ cruentæ.
12. Haematemesis atræ.
13. Haematemesis ab hepate.
14. Haematemesis a veneno.

HÆMATURIA, S. G. 243. L. 198. V. 92. *Sag.*
G. 178.

Plerumque calculi renalis, aliquando februm putridarum symptomata est.

1. Haematuria spontanea.
2. Haematuria violenta.
3. Haematuria deceptiva.
4. Haematuria purulenta.
5. Haematuria calculosa.
6. Haematuria in exanthematicis.
7. Haematuria ejaculatoria.
8. Haematuria stilitia.
9. Haematuria hæmorrhoidalis.
10. Haematuria spuria.
11. Haematuria nigra.
12. Haematuria catamenialis.
13. Haematuria a transfusione.

178 GENERA MORBORUM

14. Haematuria traumatica.

15. Haematuria a verme.

CYSTIRRHAGIA, V. 93.

Plerumque calculi vesicalis, rarius alius
morbi vesicae, symptomata.

O. V. PROFLUVIA*.

Pyrexia cum excretionē aucta, naturaliter non fanguinea.

V. CL. II.

G. XL. CATARRHUS.

Pyrexia saepe contagiosa; mucī, ex glandulis membranae narium, faucium, vel bronchiorum, excretio aucta; faltem hujus excretionis molimina.

Catarrhus, S. G. 186. V. 98. *Sag. G.* 145.

Coryzi, L. 174. V. 100. *Sag. G.* 196.

* Ob eandem rationem qua haemorrhagias, profluvia etiam febrilia quaedam hic in classe pyrexiarum collocavi. Catarrhus quidem, pyrexia et diathesi phlogistica, phlegmatica maxime affinis est; et dysenteria non solum pyrexia semper comitatur, sed in multis etiam a fluxibus aliis quibusvis differt.

180 GENERA MORBORUM

Rheuma, S. G. 142.

Tuffis, S. G. 142. L. 155. V. 205. *Sag.* G. 245.
255. *Junck.* 30.

Tuffis catarrhalis -et rheumatica, *Hoffm.* III. 109.

Genera sequentia ad hunc titulum referenda, plerumque symptomatica sunt.

Anacatharsis, S. G. 262. *Sag.* 198.

Expectoratio, L. 178.

Raucedo, L. 146.

Raucitas, V. 252.

Gravedo, L. 42.

Sp. 1. Catarrhus a frigore.

Catarrhus benignus, S. sp. 1.

Catarrhus pectoreus, S. sp. 6.

Coryza catarrhalis, S. sp. 1.

Coryza phlegmatorrhagia, S. sp. 2. *Salmuth.*
obf. cent. 1. 37. *Junck.* 28. *Morgagn.* de sed.
XIV. 21.

Coryza febricosa, S. sp. 6.

Tuffis catarrhalis, S. sp. 1. *N. Rosen* Diss. apud
Haller, disput. pract. tom. II.

Rheuma catarrhale, S. sp. 1.

Amphimerina catarrhalis, S. sp. 2.

Amphimerina tufficulosa, S. sp. 13. ?

Cephalalgia catarrhalis, S. sp. 10.

Sp. 2. Catarrhus a contagio.

Catarrhus epidemicus, S. sp. 3.

Rheuma epidemicum, S. sp. 2.

Synocha catarrhalis, S. sp. 5.

Hujus exempla sunt,

Anno 1323. Cronica meteorologica della Toscana,
apud *Targioni Tozzetti* Osiervaz.

Med. Raccolta I. pag. 175.

1328. Ibid.

1358. Ibid.

1387. Ibid.

Valescus de Taranta apud *Morgagn.*
de sedibus XIII. 4.

Marchesi ibid.

1510. *Valleriola* append. ad loc. com. cap. 2.

1575. *Valleriola*, ibid.

Riverii Obs. in biblioth. vet. repert.
obs. IX.

Foresti, L. VI. obs. 1.

1580. *Haenischius* in *Aretacum*, pag. 315.
396.

Wicri, Obs. L. II.

182 GENERA MORBORUM

- Anno 1580. *P. Sal Diverfus*, de feбри pestilenti,
cap. XI.
Forellus, L. VI. obs. 3.
Riverii Obs. in biblioth. vet. repert.
obs. X.
Sennertus de febre, L. IV. cap. 17.
1591. *Sennertus*, ibid.
Pechlin, L. II. Obs. 17.
1658. *Willis* de febribus, cap. 16.
1675. *Sydenham*, Sect. V. cap. 5.
Raygerus in Ephem. Germ. D. I. A.
VI. et VII. obs. 213.
P. de Sorbait.
1679. *Sydenham*, Ep. resp. ad *R. Brady*.
Zod. med. Gall. A. 1. Decemb. obs. 6.
1708. *Schroecckius* in Ephem. Germ. Cent. I.
et II. in append. pag. 14.
- 1709 *Hoffm.* II. 47.
1712. *Camerarius* in Ephem. Germ. Cent.
III. et IV. obs. 58.
Schroecckius, ibid. in append. pag. 26.
1729. et 1730. *Hoffm.* II. 109.
C. Fr. Loew. in append. ad A. N. C.
vol. III.
Schucubzer, Obs. meteorol. in app. ad
A. N. C. vol. IV.
Morgagni de sed. et caus. XIII. 3. 4.

Anno 1729 et 1730. *Beccarius*, A. N. C. III. obf.

48. pag. 142.

Hillary on weather and difeafes, pag.
35.

Winteringham, Comm. Nofolog. pag.
319.

Rutty's hift. of weather, pag. 17.

1732 et 1733. *Commerc. lit. Norimb.* 1733.
pag. 6. 52. 108. 267.

Detbarding de febr. Eyderoftad. apud
Halleri difputat. pract. vol. V.

Edin. Med. Eff. vol. II. art. 2.

Hillary of weather, &c. pag. 47.

Winteringham, Comm. Nofolog. pag.
354.

Huxbam de aere. &c. 1733. M. Febr.

Rutty's hift. of weather, pag. 30.

1737. Jan. *Rutty*, *ibid.* pag. 60.

Octob. *Rutty*, *ibid.* pag. 60.

Julio. *Comm. lit. Norimb.* 1737,
pag. 347.

1742. 1743. *Comm. lit. Norimb.* 1743, pag.
106. 188. 313. 336.

Juch et *Zuberbubler* de febre catar-
rhali, apud *Haller*. Disp. pract.
tom. V.

Huxbam de aere, 1743. M. April.

Rutty, hift. of weather, p. 99.

184 GENERA MORBORUM

- Anno 1742. 1743. *Targioni Tozzetti* Raccolt. I. di
osserv. z. Med. pag. 176.
1748. *Cleghorn*, Minorca, pag. 132.
1758. *Rutty*, hist. of weather, pag. 211.
Whytt, Lond. Med. Obs. Vol. II. art.
13.
1762. *Baker* de catarrho, Lond. 1764.
Monro, Dis. of mil. hosp. pag. 137.
1767. *Heberden*, Med. transact. art. 18.

Intercatarrhi, coryzae, et tuffis species apud
SAUVAGESIUM, symptomatae sunt,

- Catarrhus rubeolofus, S. sp. 5.
Tuffis exanthematica, S. sp. 20.
Coryza variolosa, S. sp. 4.
Coryza virulenta, S. sp. 3.
Coryza purulenta, S. sp. 5.

Tuffis accidentalis, S. sp. 4.
Tuffis gutturalis, S. sp. 8.
Tuffis xerolaryngea, S. sp. 23.
Tuffis verminosa, S. sp. 21.

Tuffis sicca, S. sp. 3.
Tuffis calculosa, S. sp. 22.
Tuffis phthisica, S. sp. 17.

Tuffis haemoptoica, S. sp. 15.

Tuffis a polypo, S. sp. 16.

Tuffis a dentitione, S. sp. 12.

Tuffis stomachalis humida, S. sp. 6.

Tuffis stomachalis sicca, S. sp. 7.

Tuffis hysterica, S. sp. 2.

Tuffis gravidarum, S. sp. 14.

Tuffis hepatica, S. sp. 9.

Tuffis rheumatica, S. sp. 18.

Tuffis arthritica, S. sp. 19.

Tuffis metallicolarum, S. sp. 4.

XLI. D Y S E N T E R I A.

Pyrexia contagiosa; dejectiones frequentes, mucosae, vel sanguinolentae, retentis plerumque foecibus alvinis; tormina; tenesmus.

Dysenteria, S. G. 248. L. 191. V. 107. *Sag.* 183. *Hoffm.* III. 151. *Junck.* 76.

Non nisi speciem unicam novi cujus nomina apud SAUVAGESIUM sunt,

Dysenteria epidemica, S. sp. 6. *Sydenham*, *sect.* IV. cap. 3. *Helwich*. in *hist. morb. Wratilav.*

185 GENERA MORBORUM

ad ann. 1699. *Degner*. de Dysfenteria Neomagenfi 1736. *Huxham*, de aere, &c. ad ann. 1743. *Cleghorn's* Minorca, chap. 5. *Grimm*. hist. dysfenteriae malign. 1759, &c. in append. ad A. Nov. N. C. vol. III. *Baker* de catarrho et dysfenteria, Lond. 1762. *Akenfide* de dysfenteria, Lond. 1762. *Stark*, Hist. et sectiones dysfenteric. diff. inaug. L. B. 1766. *Zimmerman* von der Ruhr. *Zurich*. 1767.

Dysfenteria castrensis, S. sp. 7. *Ramazzini* de morb. artific. cap. 40. Illust. *Pringle*, dif. of the army, pag. 224. *Cl. Monro*, dif. of mil. hospitals, pag. 57.

Dysfenteria acquinoctialis, S. sp. 14. *Bont.* de med. Ind. cap. 3.

Variat,

1. Vermibus comitata.

Dysfenteria verminosa, S. sp. 15. *Huxham* de aere, &c. ad ann. 1743. *M. Maio*. III. *Pringle*, pag. 225. *Monro*, pag. 62.

2. Rejectis moleculis carnofis, vel febaecis.

Dysfenteria carnofa, S. sp. 16.

Diarrhoea carnosæ, S. sp. 5. *Wedelius* Ephem.,
 Germ. D. II. A. II. obs. 182. *Wagner*,
 ibid. D. II. A. III. obs. 187. cum scholio
Sebroeckii. *Morgagn.* de fed. Ep. XXXI.
 17---24. Ill. *Pringle*, pag. 237. *Monro*, pag.
 62.

3. Febre intermittente comitata.

Dysenteria intermittens, S. sp. 17. *Morton* in ap-
 pend. ad Exerc. II. *Cleghorn's* Minorca, pag.
 236. *Lautter.* hist. med. bienn. cas. 17. 20.

4. Sine fanguine.

Dysenteria alba, S. sp. 10. *Willis*, Pharm. rat.
 P. I. Sect. III. cap. 3. *Sydenham*, Ed. Leid.
 pag. 179. *Morgagn.* de fed. Ep. XXXI. 11.
 III. *Pringle*, pag. 225. Cl. *Monro*, pag. 61.
Rocderer de morbo mucofo, Gotting. 1762.

5. Miliaria comitata.

Dysenteria miliaris Gruberi, S. sp. 2. Febris
 exanthematico-dysenterica Tiguri epidemica,
 1747.

188 GENERA MORBORUM

Symptomaticae sunt,

- Dysenteria benigna spontanea, S. sp. 1.
- Dysenteria catamenialis, S. sp. 2.
- Dysenteria gravidarum, S. sp. 4.
- Dysenteria atrabilaria, S. sp. 5.
- Dysenteria syphilitica, S. sp. 13.
- Dysenteria scorbutica, S. sp. 18.
- Dysenteria Polonica, S. sp. 19.
- Dysenteria a mesenterii vomica, S. sp. 11.

Ad diarrhoeam pertinent,

- Dysenteria Parisiaca, S. sp. 3.
- Dysenteria a cathartico, S. sp. 12a.

CL. II. NEUROSES*.

Sensus et motus laesi, sine pyrexia idiopathica, et sine morbo locali.

* A tempore celebris quondam apud Anglos medici THOMÆ WILLIS, morbos quosdam ab aliis quibusvis, sub nomine Nervosorum, distinxerunt Britanni; sed, ni fallor, parum accuratae, dum affectiones hystericas et hypochondriacas fere solas sub nomine Nervosarum indigitarunt. Quantum ego quidem video, motus morborum fere omnes a motibus in systemate nervorum ita pendent, ut morbi fere omnes quodammodo Nervosi dici queant. Inter eos tamen distinctionem satis commode adhibere licet, et morbi isti qui nervorum systema fere solum, vel saltem primario, neque simul vel sanguinis circuitum, vel humorum naturam, nisi secundo afficiunt, Nervosi a nobis dicendi sunt. Classem itaque tam a classe pyrexiarum, quam cachexiarum diversam, sub nomine Neurosum recte instituisse mihi videor.

O. I. COMATA.

Motus voluntarii imminuti cum sopore si-
ve sensuum feriatiōe.

Comata, S. Cl. VI. O. II. *Sag.* Cl. IX. O. V.
Soporosi, L. Cl. VI. O. II.

Adynamiae, V. Cl. VI.

Nervorum resolutiones, *Hoffm.* III. 194.

Affectus soporosi, *Hoffm.* III. 209.

Motuum vitalium defectus, *Junck.* 114.

G. XLII. APOPLEXIA.

Motus voluntarii fere omnes imminuti,
cum sopore*, plus minus profundo,
superfite motu cordis arteriarum.

Apoplexia, S. G. 182. L. 101. V. 229. *Boerb.*
1007. *Junck.* 117. *Sag.* G. 288. *Wepfer.* hist.
apoplecticorum.

* Apud LINNAEUM vocabulum sopor, tam pro
motuum, quam pro sensuum feriatiōe ponitur; sed
sensu vulgari, tantum pro somno, vel pro statu somni
simili, eodem utimur.

Carus, S. G. 181. L. 100. V. 231. *Boerb.* 1045.

Sag. G. 287*.

Cataphora, S. G. 180. L. 99. V. 232. *Boerb.*

1048. *Sag.* G. 286.

Coma, V. 232. *Boerb.* 1048.

Haemorrhagia cerebri, *Hoffm.* II. 240.

Ad hoc genus pertinere mihi videntur,

Cataleptis, S. G. 176. L. 129. V. 230. *Sag.* G.

281. *Boerb.* 1036. *Junck.* 44.

Affectus cerebri spasmodico-ecstaticus, *Hoffm.* III.

44.

Ecstasis, S. G. 177. V. 333. *Sag.* G. 283.

Symptomata esse videntur,

Typhomania, S. G. 178. L. 97. V. 23. *Sag.* G.

284.

Lethargus, S. G. 179. L. 98. V. 22. *Sag.* G.

285.

* Cum genera *carus*, &c. hic subjuncta non nisi a poplexiae leviores esse videntur, nec vel respirazione vel excitatione satis accurate distinguenda sint, ad unum genus omnia referenda esse censui.

Apoplexiae idiopathicae species sunt,

1. Apoplexia (*sanguinea*) cum signis plethorae universalis, et praecipue capitis.

Apoplexia sanguinea, S. sp. 1. *Morgagn.* de causis, &c. II. III. LX. *Freyfinger*, sp. 1.

Carus spontaneus, S. sp. 2. *Boerb.* 1045.

Asphyxia * spinalis, *Du Hamel*, Hist. Acad. ann. 1688. cap. 2. *Boerb.* Praelect. ad Instit. 401.

Morgagn. de caus. &c. III. 3.

Cataphora coma, S. sp. 2.

* Genus *asphyxiae* ad *syncopen* olim retuli, et ejusdem species quasdam non nisi gradu a syncope differre, adhuc cenfeo. Plures vero *asphyxiae* species ad *apoplexiae* genus pertinere olim et nunc etiam persuasum habeo; ideoque eas hic recensui. *Asphyxia* spinalis quidem hic apposita, utpote signis nullis externis dignoscenda, male inter species recensetur; si vero ad causas internas unquam respicere liceret, certe inter *apoplexiae* species recensenda esset. Cum autem ad causas externas et evidentes omnino respicere liceat, ab his satis perspectis plures *asphyxiae* species a SAVVAGESIO recensitas inter *apoplexiae* spe-

2. Apoplexia (*ferosa*) in corpore, plerumque senum, leucophlegmatico.

Apoplexia pituitosa, S. sp. 7. Apoplexia ferosa, *Preysinger*, Sp. 4. *Morg.* de causis, &c. IV. LX.

Carus a hydrocephalo, S. sp. 16.

Cataphora hydrocephalica, S. sp. 6.

Cataphora fomolentia, S. sp. 1.

Lethargus literatorum, S. sp. 7. *Van Swieten* in aph. 1010. 2 ♀. et 3 a.

species enumeravi; nec huic obstare velim quod, in quibusdam asphyxiae speciebus, tum pulsus arteriarum tum respiratio, vita etiam superflite, tandem penitus cessant; nam in harum plerisque sub initio, cum motus et sensus fere penitus abolentur, superest adhuc motus quidam tum cordis tum pulmonum; et si tandem omnino cessant, idem aliquando apoplecticis ante mortem accidit. In apoplexia porro, cerebrum, in syncope autem cor, primario affectum esse opinor; et asphyxiae species itaque, prout cerebrum vel cor primario afficiant, quatenus id fieri, ex causis earum externis, conjicere liceat, ad apoplexiae vel syncopes genus refero.

3. Apoplexia (*hydrocephalica* *) paulatim adoriens; infantes et impuberes, primum lassitudine, febricula et dolore capitis, dein pulsu tardiore, pupillae dilatatione, et somnolentia afficiens.

Hydrocephalus interior, S. sp. 1.

Hydrocephalus internus, *Whytt's Works*, pag. 725. *London Med. Observ.* Vol. IV. art. 3. 6. and 25. *Gaudelius* de hydrocephalo, apud *Sandisfort* Thesaur. Vol. II.

Hydrocephalus acutus, *Quin*, *Diff. de hydrocephalo*, 1779.

Asthenea a hydrocephalo, S. sp. 3.

* In opere nosologico, morbos qui sub suo decursu variam induunt formam, rite collocare, ideoque apoplexiae hydrocephalicae locum maxime idoneum assignare, difficile est. Hunc morbum autem sub apoplexiae potius quam hydrocephali titulo porere vellem; primo, quia hydrocephalus, qui hic subest, nequaquam sensibus evidens est; dein quia hic morbus symptomatis ab hydrocephalo evidente plurimum differt; denique, quia causa proxima et tandem symptomatis, apoplexiae quam maxime affinis est.

4. Apoplexia (*atrabiliaria*) in corpore melancholico.

Apoplexia atrabilaria, S. sp. 12. *Preysinger*, Sp. 6.

5. Apoplexia (*traumatica*) a vi externa mechanica, capiti illata.

Apoplexia traumatica, S. sp. 2.
Carus traumaticus, S. sp. 5.

6. Apoplexia (*venenata*) a potentiis fedantibus interne vel externe adhibitis.

Apoplexia temulenta, S. sp. 3.
Carus a narcoticis, S. sp. 14.
Lethargus a narcoticis, S. sp. 3.
Carus a plumbagine, S. sp. 10.

Apoplexia mephitica, S. sp. 14.
Asphyxia a mephitide, S. sp. 9.
Asphyxia a musto, S. sp. 3.
Catalepsis a fumo, S. sp. 3.
Asphyxia a fumis, S. sp. 2.
Asphyxia a carbone, S. sp. 16.
Asphyxia foricariorum, S. sp. 11.

196 GENERA MORBORUM

Asphyxia sideratorum, S. sp. 10.

Carus ab insolatione, S. sp. 12.

Carus a frigore; S. sp. 15.

Lethargus a frigore, S. sp. 6.

Asphyxia congelatorum, S. sp. 5.

7. Apoplexia (*mentalis*) a pathemate mentis.

Carus a pathemate, S. sp. 11.

Asphyxia a pathemate, S. sp. 7.

Ecstasis catoche, S. sp. 1.

Ecstasis retoluta, S. sp. 2.

8. Apoplexia (*cataleptica**) musculis, sub artuum a vi externa motu, contractilibus.

* Catalepsin nisi simulatam ipse nunquam vidi, et ab aliis visam frequenter simulatam fuisse credo. De morbo itaque rarius viso, varie descripto, et saepe prorsus simulato, pro certo statuere mihi vix liceret; sed genere ab apoplexia neutiquam diversum esse, bene persuasus sum; ideoque hic inter apoplexiae species collocavi.

Catalepfis, S. G. 176. L. 129. V. 230. Sag. G.
281. Boerb. 1036. Junck. 44.

Species apud SAUVAGESIUM sunt,

- Catalepfis hysterica, S. sp. 1.
 ===== verminosa, S. sp. 2.
 ===== a fumo, S. sp. 3.
 ===== a menostasia, S. sp. 4.
 ===== melancholica, S. sp. 5.
 ===== delirans, S. sp. 6.

9. Apoplexia (*suffocata*) a potentia externa suffocante.

- Asphyxia suspenforum, S. sp. 4.
 Asphyxia immerforum, S. sp. 1.
 Asphyxia flatulenta, S. sp. 12. ad apoplexiae genus pertinet, si a signis externis dignosci possit.

Apoplexia saepe symptomatica est,

1. Febris intermittens.

- Apoplexia febricosa, S. sp. 9.
 Carus febricosus, S. sp. 3.

198 GENERA MORBORUM

- Cataphora timor, S. sp. 8.
- Typhomania febricosa, S. sp. 1.
- Catalepsis quartanaria, S. sp. 7.

2. Febris continuæ.

- Carus febrilis, S. sp. 2.
- Typhomania continua, S. sp. 2.
- Typhomania agrypnocoma, S. sp. 3.
- Lethargus a febre, S. sp. 1.

3. Phlegmasiæ.

- Apoplexia inflammatoria, S. sp. 13.
- Lethargus cephaliticus, S. sp. 4.
- Lethargus pulmonicus, S. sp. 2.

4. Exanthematis.

- Carus variolosus, S. sp. 8.
- Apoplexia metastatica, S. sp. 6.
- Carus exanthematicus, S. sp. 18.
- Cataphora exanthematica, S. sp. 5.

5. Hysteriæ.

- Apoplexia hysterica, S. sp. 4.

Carus hystericus, S. sp. 9.

Aphyxia hystericæ, S. sp. 8.

Carus mystagmus, S. sp. 17.

Carus hypochondriacus, S. sp. 13.

6. Epileptiæ.

Apoplexia epileptica, S. sp. 8.

Apoplexia suspiriosa, S. sp. 10.

7. Podagrae.

Apoplexia arthritica, S. sp. 5.

Carus arthriticus, S. sp. 6.

Cataphora arthritica, S. sp. 4.

Lethargus arthriticus, S. sp. 5.

8. Vermium.

Apoplexia verminosa, S. sp. 15.

Carus verminosus, S. sp. 7.

Typhomania verminosa, S. sp. 4.

9. Ischuriæ.

Carus Ischuriosus, S. sp. 4.

10. Scorbuti.

Cataphora scorbutica, S. sp. 3.

G. XLIII. PARALYSIS.

Motus voluntarii nonnulli tantum immi-
nuti, faepe cum sopore.

Paralyfis, *Boerb.* 1057.

Hemiplegia, S. G. 170. L. 103. V. 228.

Paraplexia, S. G. 171.

Paraplegia, L. 102. V. 227.

Paralyfis, S. G. 169. L. 104. V. 226. *Junck.* 115.

Atonia, L. 120.

I. Species idiopathicae sunt,

1. Paralyfis (*partialis*) quorundam mus-
culorum tantum.

Paralyfis, S. G. 169. L. 104. V. 226. *Junck.*

115.

Paralyfis plethorica, S. sp. 1.

Paralyfis serosa, S. sp. 12.

Paralyfis nervea, S. sp. 11.

Mutitas a glossolyſi, S. ſp. 1.

Aphonia paralytica, S. ſp. 8.

2. Paralyſis (*hemiplegica*) alterius corporis lateris.

Hemiplegia, S. G. 170. L. 103. V. 228. *Sag.*
G. 276.

Variat ratione habitus corporis.

a. Hemiplegia in habitu plethorico.

Hemiplegia ex apoplexia, S. ſp. 7.

Hemiplegia ſpaſmodica, S. ſp. 2.

b. Hemiplegia in habitu leucophlegmatico.

Hemiplegia ſeroſa, S. ſp. 10.

Male recensetur

Hemiplegia apoſtematoides, S. ſp. 11.

Quae ſignis externis dignoſci non poteſt,
et

Hemiplegia ex epileſia, S. ſp. 12.

Recenſeri vix meretur.

202. GENERA MORBORUM

Paralyfis (*paraplegica*) dimidii corporis transf-
versim sumpti.

Paraplexia, S. G. 171. *Sag.* G. 277.

Paraplegia, L. 102. V. 227.

Paraplexia fanguinea, S. sp. 2.

Paraplexia a spina bifida, S. sp. 3.

Paraplexia rheumatica, S. sp. 1.

4. Paralyfis (*venenata*) a potentiis fedan-
tibus externe vel interne adhibitis.

Paralyfis metallariorum, S. sp. 22.

Hemiplegia saturnina, S. sp. 14.

II. Species symptomaticae sunt,

Hemiplegia intermittens, S. sp. 8.

Paraplegia intermittens, S. sp. 6.

Paralyfis febrilis, S. sp. 8.

Hemiplegia exanthematica, S. sp. 6.

Paralyfis rheumatica, S. sp. 3.

Hemiplegia arthritica, S. sp. 5.

Paralyfis rachialgica, S. sp. 2.

Paraplegia rachialgica, S. sp. 5.

Paralyfis biliosa, S. sp. 9.

Hemiplegia tranſverſa, S. ſp. 1.

Paralyſis ſcorbutica, S. ſp. 6.

Paralyſis ſcrophuloſa, S. ſp. 5.

Hemiplegia ſcrophuloſa, S. ſp. 4.

Hemiplegia ſyphilitica. S. ſp. 3.

Paraplegia ſyphilitica, S. ſp. 7.

Paralyſis Polonica, S. ſp. 7.

Paralyſis a vomica, S. ſp. 10.

Paralyſis traumatica, S. ſp. 4.

Hemiplegia traumatica, S. ſp. 9.

Paraplegia traumatica, S. ſp. 4.

Tremorem, utpote ſemper ſymptomaticum,
in numerum generum recipere nollem ;
ſpecies autem a SAUVAGESIO recenſi-
tas, prout mihi vel Aſtheniac vel Para-
lyſios, vel convulſionis ſymptomata eſſe
videntur, hic ſubjungam.

T R E M O R.

Artus alterna per itus et reditus frequentes
motitatio.

Tremor, S. G. 129. L. 139. V. 184. Sag. 236.

1. Species asthenicae,

Tremor a debilitate, S. sp. 1.

Tremor senilis, S. sp. 2.

Tremor a coffea, S. sp. 4.

Tremor a pathemate, metu, ira, gaudio, libidine,
S. sp. 14.

Tremor typhodes, S. sp. 19.

2. Species paralyticae.

Tremor paralytodes, S. sp. 11.

Tremor vertiginosus, S. sp. 7.

Tremor a plethora, S. sp. 13.

Tremor a saburra, S. sp. 12.

Tremor a hydrocephalo, S. sp. 8.

Tremor scorbuticus, S. sp. 10.

Tremor rheumatismalis, S. sp. 18.

Tremor temulentus, S. sp. 3.

Tremor metallurgorum, S. sp. 5.

Tremor traumaticus, S. sp. 17.

3. Species convulsivae.

Tremor coactus, S. sp. 6.

Tremor tendinum, S. sp. 9.

Tremor palpitans, S. sp. 16.

O. II. A D Y N A M I Æ.

Motus involuntarij, five vitales five naturales, imminuti.

Adynamiae, V. Cl. VI.

Defectivi, L. Cl. VI. O. I.

Leipoppsychiae, S. Cl. VI. O. IV. *Sag.* Cl. IX.
O. IV.

G. XLIV. S Y N C O P E.

Motus cordis imminutus, vel aliquamdiu quiescens.

Syncope, S. G. 174. S. 94. V. 274. *Sag.* 280.
Junck. 119.

Leipothymia, S. G. 173. L. 93. V. 273. *Sag.*
279.

Asphyxia, S. G. 175. L. 95. V. 275. *Sag.* 281.

Virium lapsus et animi deliquia, *Hoffm.* III. 267.

I. Idiopathicae.

1. Syncope (*cardiaca*) sine causa manifesta saepe rediens, cum palpitatione cordis vehementi in intervallis: *Ex vitio cordis vel vasorum vicinorum.*

Syncope plethorica, S. sp. 5. *Senac*, Tr. de coeur, p. 540.

Syncope a cordiogmo, S. sp. 7. *Senac*, de coeur, 414. *Morgagn.* de sed. XXV. 2. 3. 10.

Syncope a polypo, S. sp. 8. *Senac*, p. 471.

Syncope ab hydrocardia, S. sp. 12. *Senac*, 533. *Schreiber Almag.* L. III. § 196.

Syncope *Lanzoni*, S. sp. 18. *Lanzon.* Op. II. p. 462.

Asphyxia Valsalviana, S. sp. 13.

2. Syncope (*occasionalis*) a causa manifesta oriens: *Ex affectione totius systematis.*

Leipothymia a pathemate, S. sp. 1. *Senac*, p. 544.

Syncope pathetica, S. sp. 21.

Asphyxiae a pathemate, S. sp. 7.

Syncope ab antipathia, S. sp. 9. *Senac*, p. 554.

Syncope a veneno, S. sp. 10. *Senac*, p. 546.

Syncope ab apostematis, S. sp. 11. *Senac*, p. 554.

Syncope a sphacelo, S. sp. 14. *Senac*, p. 553.

Syncope ab inanitione, S. sp. 1. *Senac*, p. 536.

Syncope a phlebotomia, S. sp. 4.

Syncope a dolore, S. sp. 2. *Senac*, p. 583.

Asphyxia traumatica, S. sp. 14.

Asphyxia neophytorum, S. sp. 17.

II. Symptomaticae, five symptomata morborum vel totius systematis, vel aliarum praeter cor partium.

Syncope febrilis, S. sp. 3. *Senac*, p. 548.

Syncope febricosa, S. sp. 17. *Torti Therap. spec.*

L. III. cap. 1.

Syncope exanthematica, S. sp. 19.

Syncope metastatica, S. sp. 20.

Leipothymia stomachica, S. sp. 2.

Syncope stomachica, S. sp. 13. *Senac*, p. 545.

Syncope hysterica, S. sp. 6. *Senac*, p. 547.

Syncope arthritica, S. sp. 16. *Musgrave de arthr. anomala*, cap. 8.

Syncope scorbutica, S. sp. 15. *Lind de scorbuto*,

P. II. cap. 11. *Senac*, p. 552.

G. XLV. DYSPEPSIA.

Anorexia, nausea, vomitus, inflatio, ructus, ruminatio, cardialgia, gastrodynia, pauciora faltem vel plura horum simul concurrentia, plerumque cum alvo adstricta, et sine alio vel ventriculi ipsius, vel aliarum partium morbo.

Dyspepsia, V. 277.

Apepsia, V. 276.

Diaphora, V. 278.

ANOREXIA, S. G. 162. L. 116. *Sag. G.* 268.

CARDIALGIA, S. G. 202. L. 48. V. 157. *Sag. G.* 160.

GASTRODYNIA, S. G. 203. *Sag. G.* 161.

SODA, L. 47. V. 161.

NAUSEA, S. G. 250. L. 182. V. 159. *Sag. G.* 185.

VOMITUS, S. G. 251. L. 183. V. 214. *Sag. G.* 186.

FLATULENTIA, S. G. 271. L. 165. V. 127. *Sag. G.* 207.

I. Idiopathicae.

Anorexia pituituosa, S. sp. 2.

Anorexia a saburra, S. sp. 9.

Anorexia exhaustorum, S. sp. 8.

Anorexia paralytica, S. sp. 1.

Nausea ex cacochylia, S. sp. 11.

Vomitus pituitosus, S. sp. 26.

Vomitus ruminatio, S. sp. 6.

Vomitus a saburra, S. sp. 2.

Vomitus a crapula, S. sp. 1.

Vomitus lacteus, S. sp. 3.

Flatulentia infantilis, S. sp. 5.

Flatulentia acida, S. sp. 1.

Flatulentia nidorosa, S. sp. 2.

Cardialgia bradypepta, S. sp. 9.

Cardialgia a saburra, S. sp. 2.

Cardialgia lactantium, S. sp. 11.

Cardialgia flatulenta, S. sp. 3.

Cardialgia paralytica, S. sp. 7.

Gastrodynia saburralis, S. sp. 1.

Gastrodynia flatulenta, S. sp. 2.

Gastrodynia periodynia, S. sp. 7.

Gastrodynia astringens, S. sp. 9.

Gastrodynia atterens, S. sp. 10.

Gastrodynia a frigore, S. sp. 18.

II. Symptomatae,

1. A morbo ipsius ventriculi.

Cardialgia schirrofa, S. sp. 6.

Vomitus a piloro calloto, S. sp. 8.

Vomitus a steatomate ventriculi, S. sp. 11.

Nausea ab apostemate circa cardiacam, S. sp. 9.

Gastrodynia ulcerosa, S. sp. 5.

Vomitus ab ulcere ventriculi, S. sp. 10.

Cardialgia a veneno, S. sp. 2.

Gastrodynia a veneno, S. sp. 4.

Vomitus a veneno, S. sp. 7.

Flatulentia accidentalis, S. sp. 4.

Gastrodynia a peregrinis, S. sp. 11.

Anorexia biliosa, S. sp. 6.

Nausea biliosa, S. sp. 6.

Gastrodynia biliota, S. sp. 3.

Vomitus urinosus, S. sp. 2.

Gastrodynia calculosa, S. sp. 8.

Vomitus bezoarticus, S. sp. 13.

Cardialgia verminosa, S. sp. 10.

Nausea a taenia, S. sp. 1.

Vomitus verminofus, S. fp. 5.

Gastrodynia a xiphoide, S. fp. 12.

Gastrodynia Americana, S. fp. 6.

Nausea ex compresso ventriculo, S. fp. 5.

Vomitus a cartilagine xiphoidea, S. fp. 22.

Vomitus ab oesophago obstructo, S. fp. 21.

Gastrodynia gastrocelica, S. fp. 20.

Nausea ex gastrocele, S. fp. 4.

Vomitus gastrocelicus, S. fp. 18.

Cardialgia sputatoria, S. fp. 5.

Cardialgia inflammatoria, S. fp. 13.

Nausea ex gastritide, S. fp. 10.

Vomitus gastriticus, S. fp. 19.

2. A morbo aliarum partium vel totius corporis.

Vomitus cephalalgicus, S. fp. 23.

Vomitus a dentitione, S. fp. 4.

Vomitus iliacus, S. fp. 24.

Nausea ex pancreatis schirro, S. fp. 3.

Vomitus a pancreate, S. fp. 17.

Vomitus ab hepate obstructo, S. fp. 16.

Anorexia melancholica, S. fp. 5.

Gastrodynia hypochondriaca, S. fp. 16.

Flatulentia hypochondriaca, S. fp. 3.

- Flatulentia convulsiva, S. sp. 7.
 Vomitus hypochondriacus, S. sp. 6.
 Vomitus atrabilarius, S. sp. 15.
 Anorexia mirabilis, S. sp. 10.
 Gastrodynia hysterica, S. sp. 14.
 Gastrodynia pulsatilis, S. sp. 13.
 Gastrodynia chlorotica, S. sp. 15.
 Nausea a femine corrupto, S. sp. 8.
 Nausea gravidarum, S. sp. 2.
 Vomitus gravidarum, S. sp. 12.
 Flatulentia lochialis, S. sp. 6.
 Anorexia arthritica, S. sp. 12.
 Cardialgia arthritica, S. sp. 8.
 Nausea nephritica, S. sp. 7.
 Vomitus nephriticus, S. sp. 20.
 Anorexia Stewartiana, S. sp. 13.
 Cardialgia a cardiogmo, S. sp. 12.
 Anorexia plethorica, S. sp. 3.
 Anorexia cachectarum, S. sp. 7.
 Anorexia febrilis, S. sp. 4.
 Cardialgia febricosa, S. sp. 4.
 Gastrodynia febricosa, S. sp. 17.
 Vomitus febricosus, S. sp. 29.
 Vomitus rabiosus, S. sp. 14.
 Vomitus haemorrhagicus, S. sp. 28.
 Gastrodynia metastatica, S. sp. 19.
 Nausea marina, S. sp. 12.

Vomitus marinus, S. sp. 25.

Anorexia neophytorum, S. sp. 11.

G. XLVI. HYPOCHONDRIASIS,

Dyspepsia cum languore, moestitia, et metu,
ex causis non aequis, in temperamento
melancholico.

Hypochondriasis, S. G. 220. L. 76. V. 218. *Sag.*
332.

Morbus hypochondriacus, *Boerb.* 1098.

Malum hypochondriacum, *Hoffm.* III. 64. *Junck.*
36.

Speciem idiopathicam unicam tantum novi.

Hypochondriasis melancholica, S. sp. 3.

De Hypochondriasi algida, S. sp. 10. mihi
non liquet.

Species sequentes ex FRAECASSINO, ex
theoria parum certa confictae, mihi
videntur.

Hypochondriasis biliosa, S. sp. 1.

214 GENERA MORBORUM

Hypochondriasis fanguinea, S. sp. 2.

Hypochondriasis pituitosa, S. sp. 4.

Symptomaticae sunt,

Hypochondriasis hysterica, S. sp. 5.

Hypochondriasis phthifica, S. sp. 6.

Hypochondriasis asthmatica, S. sp. 7.

Hypochondriasis calculosa, S. sp. 8.

Hypochondriasis tympanitica, S. sp. 9.

G. XLVII. CHLOROSIS.

Dyspepsia, vel rei non esculentae desiderium; cutis pallor vel decoloratio; venae minus plenae, corporis tumor mollis; asthenia; palpitatio; menstruorum* retentio.

Chlorosis, S. G. 309. L. 222. V. 305. Sag. G. 135.
Boerb. 1285. *Hoffm.* III. 311. *Junck.* 86.

* In hoc caractere antea dixi menstruorum
saepe retentio; quasi species chlorosis esset in qua
menses

Chloroseos unicam speciem veram agnosci-
mus, scilicet,

Chlorosis virginea, S. sp. 1.

a. Chlorosis amatoria.

Caeterae SAUVAGESII species spuriae, sive
decolorationes, symptomaticae sunt.

Chlorosis a menorrhagia, S. sp. 2.

Chlorosis gravidarum, S. sp. 3.

Chlorosis infantum, S. sp. 4.

Chlorosis verminosa, S. sp. 5.

Chlorosis viridis, S. sp. 6.

menfes rite fluxerunt, et cogitavi de specie quadam
cachexiae huc referenda. Sed nunc dubito an
species cachexiae quaevis sub titulo Chlorosis, vel
sub caractere hic dato, recte poni possit; et nul-
lam chlorosis speciem veram, praeter illam quae
retentionem menstruorum comitatur, agnoscere ve-
lem. Hinc vocabulum *saepe* in caractere nunc
omissum est; sed simul fateri cogor, chlorosin ideo
hic minus recte pro genere recensitam esse, cum
pro symptomate amenorrhoeae semper haberi pos-
sit.

216 GENERA MORBORUM

Chlorosis ab hydrothorace, S. sp. 7.

Chlorosis maculosa, S. sp. 7.

Chlorosis Carthagenicæ, S. sp. 10.

Chlorosis Bengalensis, S. sp. 11.

Chlorosis rachialgica, S. sp. 12.

O. III. SPASMI.

Musculorum vel fibrarum muscularium motus adnormes*.

Spasmi, S. Cl. IV. V. Cl. V. *Sag.* Cl. VII.

Motorii, L. Cl. VII.

Morbi spasmodici et convulsivi, *Hoffm.* III. 9.

Spasmi et convulsiones, *Junck.* 45. 54.

Epilepsia, *Boerb.* 1071. 1088.

SECT. I. In functionibus animalibus.

G. XLVIII. TETANUS.

Totius fere corporis rigiditas spastica.

Tetanus, S. G. 122. L. 127. V. 180. *Sag. G.*
228.

* Motus abnormes sunt qui ex causa praeternaturali oriuntur, et qui violentia, frequentia, vel diurnitate

tate

218 GENERA MORBORUM

Catochus*, S. G. 123. L. 128. V. 183. Sag. G.
229.

Opisthotonos, V. 181.

Epiptotonos, V. 182.

Hujus species, ut solet, plures recensuit SAUVAGESIUS; sed omnes, quae idiopathicae dici queunt, ad unam, ni fallor, referri possunt, et cujus forma praecipua apud SAUVAGESIUM appellatur

Tetanus Indicus, S. S. 5. de quo plura haberi possunt apud *Hillary*, Barbadoes, p. 219. *Chalmers*, Lond. Med. Obs. Vol. I. Art. 12. *D. Monro*,

tate contractionis praeter modum fiunt; et nullus dubito quin hujusmodi motus, in morbis omnibus sub hoc ordine a nobis collocatis, revera fiunt; plures licet morbi sint, quam sub eodem ordine ab aliis nosologis recensiti fuerunt.

* Catochus apud SAUVAGESIUM genus est minime naturale, cum genus illud conjunxerit species natura prorsus diversas; ideoque ejusmodi genus omisi, sed species sub eo recensitas, quae a rigiditate spastica pendeant, ad tetani genus huc retuli.

Monro, Edinb. Phys. et Liter. Effays. Vol. III.
 Art. 30. *A. Monro*, Art. 31. et sub nomine
 spasmi apud *Bontium* de med. Ind. meth. med.
 cap. 2.

Nec alius morbus est,

Convulsio Indica, S. sp. 9.

Variat autem Tetanus ratione causae re-
 motae, quatenus nimirum vel a causa
 interna, vel a frigore, vel a vulnere
 oriatur. A vulnere, varietas frequen-
 tissima apud SAUVAGESIUM appella-
 tur

Tetanus traumaticus, S. sp. 11.

Variat etiam quavis causa ortus Tetanus
 ratione partis corporis affectae; hinc

Tetanus tonicus, S. sp. 1.

Tetanus holotonicus, S. sp. 4.

Catochus holotonicus, S. sp. 1. *M. Febr.* in *E-*
phem. German. D. II. A. I. Obs. 1.

Catochus cervinus, S. sp. 2. *Stork.* Ann. Med.
 1758. *M. Julio.*

Tetanus opisthotonicus, S. sp. 3.

Tetanus emprosthotonicus, S. sp. 2.

Tetani species symptomaticae sunt,

Tetanus febricosus, S. sp. 10. *Stork. Ann. Med.*
759. p. 166.

Tetanus hemiplegicus, S. sp. 9.

Tetanus lateralis*, S. sp. 6. *Morgagn. de caus.*
et fed. X. 2. et 3.

Tetanus syphiliticus, S. sp. 7.

Tetanus verminosus, S. sp. 8.

Tetanus hystericus, S. sp. 12.

Tetanus mirandus, S. sp. 13.

Catochus diurnus, S. sp. 6.

G. XLIX. TRISMUS.

Maxillae inferioris rigiditas spastica.

Trismus, S. G. 117. L. 124. *Sag. G.* 223.

Capistrum, V. 208.

* In exemplo Tetani lateralis quod profert SAUVAGESIUS, adfuit in eodem aegro alterius lateris paralyfis; ideoque hic mox post Tetanum hemiplegicum posuit; sed si Tetani lateralis exemplum a MORGAGNIO allatum, sine alterius lateris paralyfi fuit, de quo tamen mihi non constat, idem inter varietates idiopathicas recenferi potuisset.

I. Species verae sunt,

1. Trismus (*nascentium*) infantes intra duas primas a nativitate septimanas corripuens.

Trismus nascentium, S. sp. 1. *Heister*, Comp. med. pract. cap. XV § 10. *Cleghorn's* Minorca, Introd. p. 33. *Hofer*. in Act. Helvet. tom. I. p. 65.

2. Trismus (*traumaticus*) omnium aetatum, a vulnere vel frigore.

Trismus traumaticus, S. sp. 2. *Lond. Med. Obs.* Vol. I. Art. 1. 7. Vol. II. 34. Vol. III. 31. Vol. IV. 7.

Angina spasmodica, S. sp. 18. *Zwingeri* act. Helvet. tom. III. p. 319.

Convulsio a nervi punctura, S. sp. 2.

Trismus catarrhalis, S. sp. 15. *Hillary's* Barbadoes, 221. *Lond. Med. Obs.* vol. IV. 7.

II. Sequentes apud SAUVAGESIUM Trifini species, spurias, vel falsas dicimus; vel quod non a spafmo, sed ab alio mus-

culorum vitio pendeant, vel quod convulsivae potius quam spasmodicae sint, vel, denique, quod faciei potius quam maxillae inferioris, musculorum affectiones sint.

Trismus inflammatorius, S. sp. 3.

Trismus scorbuticus, S. sp. 4.

Trismus capistratus, S. sp. 11.

Trismus arthriticus, S. sp. 9.

Trismus verminosus, S. sp. 5.

Trismus hypochondriacus, S. sp. 8.

Trismus febrilis, S. sp. 10.

Trismus crepitans, S. sp. 7.

Trismus occipitalis, S. sp. 12.

Trismus maxillaris, S. sp. 13.

Trismus dolorificus, S. sp. 14.

Trismus cynicus, S. sp. 16.

Trismus cynogelos, S. sp. 17.

Trismus sardonicus, S. sp. 18.

Trismus diastrophe, S. sp. 19.

G. L. CONVULSIO.

Musculorum contractio clonica, abnormis,
 citra soporem.

Convulsio, S. G. 128. L. 142. V. 191. *Sag.* G.
 235.

I. Idiopathicae.

Convulsio universalis, S. sp. 11.

Hieranosos, L. 144. V. 190.

Convulsio habitualis, S. sp. 12.

Convulsio intermittens, S. sp. 16.

Convulsio hemitonos, S. sp. 15.

Convulsio abdominis, S. sp. 10.

Convulsio ab inanitione, S. sp. 1.

Convulsio ab onanismo, S. sp. 13.

Scelotyrbē festinans, S. sp. 2.

II. Symptomaticae.

Convulsio a capitis ictu, S. sp. 4.

Convulsio nephralgica, S. sp. 6.

Convulsio gravidarum, S. sp. 14.

Scelotyrbē verminosa, S. sp. 5.

Convulsio febrilis, S. sp. 3.

G. LI. CHOREA*.

Impuberes utriusque sexus, ut plurimum intra decimum et decimum quartum aetatis annum adorientes, motus convulsivi ex parte voluntarii, plerumque alterius lateris, in brachiorum et manuum motu, histrionum gestulationes referentes; in gressu, pedem alterum saepius trahentes quam attollentes.

Scelotyrbe, S. G. 136. Sag. G. 243.

Chorea, L. 139.

Speciem unam tantum videre mihi contigit, quae apud SAUVAGESIUM audit

Scelotyrbe chorea Viti, S. sp. 1.

Chorea St. Viti *Sydenham. Sched. ,monitoria.*

* In priore hujus libri editione, Choream pro convulsione specie habui; cum autem ratione tum aetatis quam adoritur, tum motuum quos exhibet, a quavis alia convulsione specie plurimum differat, hic pro genere diverso posui.

Nec alia est,

Scelotyrbe instabilis, S. sp. 3. et fortassis

Scelotyrbe intermittens, S. sp. 4.

G. LII. R A P H A N I A.

Articulorum contractio spastica cum agitatione convulsiva, dolore violentissimo, periodico.

Raphania, L. 145. V. 193. *Linn. Amoen. acad.*
Vol. VI.

Convulsio raphania, S. sp. 7.

Germanis DER KRIEBEL KRANKHEIT.

Eclampsia typhodes, S. sp. 1. *Sennert. de febr.*
L. IV. cap. 16. *Gregor Horst. oper. tom. II.*
L. VIII. obs. 22. *Brunner in Ephem. Germ.*
D. III. A. II. obs. 224. *Willisch. ibid. Cent.*
VII. obs. 13. *Wepfer de affect. cap. obs. 120.*
Breslauer Sammlung 1717. Julio, Septembri,
et Decembr, *Ibid. 1723. Januar. A. N. C.*
Vol. VII. Obs. 41. *Bruckmann. Comm. No-*
rimb. 1743, pag. 50.

226 GENERA MORBORUM

Convulsio ab utilagine, S. sp. 8.

An *Convulsio Soloniensis* vel *Necrosis oftilaginea* fit idem morbus?

Vide *Salerne* in *Memoires presentes a l'acad. des sciences*, tom. II.

G. LIII. EPILEPSIA.

Musculorum convulsio cum sopore.

Epilepsia, S. G. 134. L. 143. V. 188. *Sag. G.*
24. *Boerb.* 1071. *Hoffm.* III. 9. *Junch.* 54.
Eclampsia *, S. G. 133. 189. *Sag. G.* 240.

* Eclampsiam quasi morbum acutum, ab epilepsia, quam pro chronico habent, distinguere, et pro diverso genere ponere, voluerunt SAUVAGESIUS et VOGELIUS; sed, cum inter morbos acutos et chronicos limites accuratos ponere ubique difficile sit, et cum eclampsia SAUVAGESII, tum causis tum phaenomenis plerumque cum epilepsia exacte congruat, illam genere ab epilepsia diversam esse nequaquam habere possum.

Species idiopathicae sunt,

1. Epilepsia (*cerebralis*) sine causa manifesta subito adoriens; praegressa nulla sensatione molesta, nisi fortassis vertiginis vel scotomiae alicujus.

Epilepsia plethorica, S. sp. 1.

Eclampsia plethorica, S. sp. 7.

Epilepsia cachectica *, S. sp. 2.?

2. Epilepsia (*sympathica*) sine causa ma-

possum. Ejusmodi genus prorsus omisit LINNAEUS, et quae plura ad eclampsiam ab epilepsia distinguendam protulit SAGARUS, speciem tantum non genus distinguere possunt.

* Epilepsia, apud SAUVAGESIUM *cachectica* dicta, revera duarum specierum esse videtur. Primo enim hanc *cachecticam* cum *serosa* HOFFMANNI et PISONIS eandem esse autor statuit; deinceps, utpote acii repulso orta, eadem esse cum specie sua undecima nimirum *exanthematica*, statui potest. Hinc est quod hanc epilepsiam cachecticam utroque loco posui, sed dubius, et aliis dijudicandum relinquens.

228 GENERA MORBORUM

nifesta; sed praegressa sensatione aurae cujusdam a parte corporis quadam versus caput affurgentis.

Epilepsia sympathica, S. sp. 8.

Epilepsia pedisymptomata, S. sp. 6.

3. Epilepsia (*occasionalis*) ab irritatione manifesta oriens, et ablata irritatione cessans.

Variat pro diversitate irritamenti, et hinc

Ab injuria capiti illata.

Epilepsia traumatica, S. sp. 13.

Eclampsia traumatica, S. sp. 9.

A dolore.

Epilepsia a dolore, S. sp. 10.

Epilepsia rachialgica, S. sp. 14.

Eclampsia a doloribus, S. sp. 4.

a. Rachialgica,

b. Ab otalgia.

c. A dentitione.

Eclampsia parturientium, S. sp. 3.

A vermibus.

Eclampsia verminosa, S. sp. 2.

A veneno.

Eclampsia ab atropa, S. sp. 11.

Eclampsia ab oenanthe, S. sp. 12:

Eclampsia a cicuta, S. sp. 13.

Eclampsia a coriaria, S. sp. 14.

A scabie, vel alia acris humoris effusione,
retropulsa.

Epilepsia exanthematica, S. sp. 11.

Epilepsia cachectica, S. sp. 2.

A cruditate ventriculi.

Epilepsia stomachica, S. sp. 3.

Eclampsia a saburra, S. sp. 5.

A pathemate mentis.

Epilepsia a pathemate, S. sp. 7.

Ab haemorrhagia nimia.

Eclampsia ab inanitione, S. sp. 8.

A debilitate.

Eclampsia neophytorum, S. sp. 15.

Epilepsiae symptomatice sunt,

Epilepsia febricosa, S. sp. 9.

Eclampsia febricosa, S. sp. 17.

Eclampsia exanthematica, S. sp. 10.

Epilepsia uterina, S. sp. 4.

Epilepsia syphilitica, S. sp. 12.

Eclampsia ab hydrocephalo, S. sp. 16.

Eclampsia ab ischuria, S. sp. 6.

SECT. II. In functionibus vitalibus.

In actione cordis.

G. LIV. PALPITATIO.

Motus cordis vehemens, abnormis.

Palpitatio, S. G. 130. L. 132. V. 213. *Sag.*
237. *Hoffm.* III. 83. *Junck.* 33.

Si palpitationis causae variae externis signis dignosci possent, plures ejus species cum SAUVAGESIO pro diversitate cau-

fae statuere potuiffemus; fed, cum caufae diverfae nullo modo, quantum novimus, diftingui queant, non nifi fpeciem unicam idiopathicam ftatuere poffum, et quam caractere fequenti infigniri vellem.

Palpitatio (*cardiaca*) fere conftans, faltem faepe rediens, fine alio morbo evidente.

Pro fynonimis fequentes SAUVAGESII fpecies recensere placet.

Palpitatio ab aneurysmate cordis, S. fp. 1. *Senac*, Mal. de coeur. p. 484. *Lancifi* de aneurysm.

Palpitatio tremula, S. fp. 4. *Senac* de coeur, p. 504.

Palpitatio apoftematofa, S. fp. 7, *Lancifi* de aneurysmate, lib. 1. prop. 5. *Senac* de coeur, 485.

Palpitatio a corde offificato, S. fp. 2. *Senac* de coeur. pag. 484. *Morgagn.* de fed. Ep. XXIV. 17.

Palpitatio calculofa, S. fp. 3.

232 GENERA MORBORUM

Palpitatio a polypo, S. sp. 5. *Senac* de coeur.
lib. IV. cap. 16. p. 484.

Palpitatio polypota, S. sp. 6.

Palpitatio ex aortae aneurysmate, S. sp. 8.

Palpitatio ex aortae angustia, S. sp. 9. *Lancisi* de
aneurysf. prop. 53. *Senac*, 484.

Palpitationis species symptomaticae sunt,

Palpitatio a pancreate, S. sp. 10. *Storck*. *Ann.*
med. I. p. 245.

Palpitatio arthritica, S. sp. 11.

Palpitatio chlorotica, S. sp. 12.

Palpitatio hysterica, S. sp. 13.

Palpitatio melancholica, S. sp. 14. *Lancisi* de a-
neurysf. prop. 44.

Palpitatio febricosa, S. sp. 15. *Storck* *Ann. med.*
I. p. 75.

In actione pulmonum,

G. LV. A S T H M A.

Spirandi difficultas per intervalla subiens ;
cum angustiae in pectore sensu, et re-
spiratione cum sibilo strepente; tussis

sub initio paroxysmi difficilis, vel nulla,
versus finem libera, cum sputo mucii
saepe copioso.

Asthma, S. G. 145. L. 161. V. 268. Sag. G.
252.

Asthma convulsivum et spasmodico-flatulentum,
Hoffm. III. 94.

Asthma spasticum, *Junck*, tab. 51.

Species idiopathicae sunt,

1. Asthma (*spontaneum*) sine causa mani-
festa, vel alio morbo comitante.

Asthma humidum, S. sp. 1. flatulentum, *Floyer*
on the asthma, chap. 1.

Asthma convulsivum, S. sp. 2. *Willis*, Pharm.
rat. P. II. Sect. 1. cap. 12.

Asthma hystericum, S. sp. 3. *Floyer* on the asthma,
chap. 1.

Asthma stomachicum, S. sp. 8. *Floyer*, Scheme
of the species of asthma. Periodic asthma, 6.

Orthopnoea spasmodica, S. sp. 3.

Orthopnoea hystERICA, S. sp. 4.

234 GENERA MORBORUM

2. Asthma (*exanthematicum*) a scabie vel alia acris effusione retropulsa.

Asthma exanthematicum, S. sp. 11.

Asthma cachecticum, S. sp. 13.

3. Asthma (*plethoricum*) a suppressa evacuatione sanguinis antea solita, vel a plethora spontanea.

Asthma plethoricum, S. sp. 15.

Species asthmatis symptomatice sunt,

Asthma hypochondriacum, S. sp. 4.

Asthma arthriticum, S. sp. 5.

Asthma venereum, S. sp. 14. *Junck.* tab. 32.

G. LVI. D Y S P N O E A.

Spirandi difficultas perpetua, sine angustiae, et potius cum repletionis et infarctus in pectore, sensu. Tussis per totum morbi decursum frequens.

Dyspnoea, S. G. 144. L. 160. V. 267. *Sag.* 251.
Junck. 32.

Orthopnoea, S. G. 146. L. 162. V. 269. *Sag.*
G. 253.

Species idiopathicae sunt,

1. Dyspnoea (*catarrhalis*) cum tussi frequente, mucum viscidum copiosum eji-
ciente.

Asthma catarrhale, S. sp. 16.

Asthma pneumaticum, *Willis*, Pharm. rat. P.

II. sect. I. cap. 12.

Asthma pituitosum, *Hoffm.* III. sect. II. cap. II.

§ 3.

Asthma pneumodes, S. sp. 17.

2. Dyspnoea (*sicca*) cum tussi plerumque
ficca.

Hujus causae variae haud facile dignoscen-
dae sunt; sequentes autem SAUVAGE-
SII species huc referri possunt.

Dyspnoea a tuberculis, S. sp. 2.

Dyspnoea a steatomatis, S. sp. 5.

Orthopnoea a lipomate, S. sp. 18.

Dyspnoea a hydatidibus, S. sp. 4.

Dyspnoea polyposa, S. sp. 20.

3. Dyspnoea (*aerea*) a minima quavis
tempestatum mutatione aucta.

Dyspnoea a pneumatia, S. sp. 12.

236 GENERA MORBORUM

4. Dyspnoea (*terrea*) cum tuffi materiem terream vel calculosam ejiciente.

5. Dyspnoea (*aquosa*) cum urina parca et oedemate pedum, sine fluctuatione in pectore, vel aliis characteristicis hydrothoracis signis.

Dyspnoea pituitosa, S. sp. 1.

Orthopnoea ab hydropneumonia, S. sp. 12.

6. Dyspnoea (*pinguedinosa*) in hominibus valde obefis.

Orthopnoea a pinguedine, S. sp. 6.

7. Dyspnoea (*thoracica*) a partibus thoracem cingentibus laesis, vel male conformatis.

Dyspnoea traumatica, S. sp. 15.

Orthopnoea traumatica, S. sp. 14.

Dyspnoea Galenica, S. sp. 16.

Dyspnoea rachitica, S. sp. 10.

Asthma a gibbe, S. sp. 9.

8. Dyspnoea (*extrinseca*) a causis externis manifestis.

Asthma pulverulentorum, S. sp. 7.

Asthma metallicum, S. sp. 12.

Orthopnoea a vaporibus, S. sp. 16.

Orthopnoea a deglutitis, S. sp. 9.

Orthopnoea a fungis, S. sp. 25.

Orthopnoea ab antipathia, S. sp. 15.

Orthopnoea a bronchocele, S. sp. 10.

Dyspnoeae species symptomaticae sunt symptomata,

1. Morborum cordis, vel vaforum majorum,

Dyspnoea a corde, S. sp. 11.

Asthma a polypo cordis, S. sp. 6.

Orthopnoea polyposa, S. sp. 26.

Orthopnoea cardiaca, S. sp. 2.

Dyspnoea aneurysmatica, S. sp. 19.

Orthopnoea ab aneurysmate, S. sp. 8.

Dyspnoea ab aortae angustia, S. sp. 22.

2. Tumoris abdominalis,

Dyspnoea a phisconia, S. sp. 7.

238 GENERA MORBORUM

- Dyspnoea a graviditate, S. sp. 8.
- Dyspnoea tympanitica, S. sp. 9.
- Dyspnoea a liene, S. sp. 14.
- Dyspnoea a stomacho, S. sp. 13.
- Dyspnoea a gastrocele, S. sp. 17.
- Orthopnoea a gastrocele, S. sp. 11.

3. Variorum morborum,

- Asthma febricosum, S. sp. 18.
- Orthopnoea febricosa, S. sp. 20.
- Orthopnoea peripneumonica, S. sp. 1.
- Orthopnoea pleudo-peripneumonica, S. sp. 21.
- Orthopnoea variolosa, S. sp. 24.

- Dyspnoea scorbutica, S. sp. 18.
- Orthopnoea scorbutica, S. sp. 22.

- Orthopnoea a hydrothorace, S. sp. 5.
- Orthopnoea ab empyemate, S. sp. 13.
- Orthopnoea a vomica, S. sp. 7.
- Dyspnoea a vomica, S. sp. 6.

- Orthopnoea a hydrocephalo, S. sp. 23.
- Orthopnoea a vermibus, S. sp. 17.

G. LVII. PERTUSSIS.

Morbus contagiosus; tuffis convulsiva, strangulans, cum inspiratione sonora, iterata; saepe vomitus.

Pertuffis, *Sydenham*. Ed. Leid. p. 200. 311. 312.

Huxham de aere, ad ann. 1732.

Tuffis convulsiva, sive ferina, *Hoffm.* III. 111.

Tuffis ferina, S. sp. 10. *Sag.* sp. 10.

Tuffis convulsiva, S. sp. 11. *Sag.* sp. 11.

Amphimerina tufficulosa, S. sp. 13.

III. In functionibus naturalibus.

G. LVIII. PYROSIS.

Epigastrii dolor urens, cum copia humoris aquei, plerumque insipidi, aliquando acris, eructata.

Pyrosis, S. G. 200. *Sag.* G. 158.

Soda, L. 47. V. 154.

SCOTIS, The WATER-BRASH.

240 GENERA MORBORUM

Species unica vera,

Pyrosi Suecica, S. sp. 4.

Cardialgia sputatoria, S. sp. 5.

Caeterae SAUVAGESII species symptomaticae sunt,

Pyrosis vulgaris, S. sp. 1.

Pyrosis a conceptione, S. sp. 6.

Pyrosis biliosa, S. sp. 2.

Pyrosis a phlogosi, S. sp. 3.

Pyrosis ulcerosa, S. sp. 5.

G. LIX. COLICA.

Dolor abdominis, praecipue circa umbilicum torquens; vomitus; alvus adstricta.

Colica, S. G. 204. L. 50. V. 160. *Sag.* G. 162.
Junck. 106.

Colica spasmodica et flatulenta, *Hoffm.* II. 284.

Rachialgia, S. G. 211. *Sag.* G. 168.

Ileus, S. G. 252. V. 162. *Sag.* G. 187.

Iliaca, L. 185.

Dolor et spasmus iliacus, *Hoffm.* II. 263.

Passio iliaca, *Junck.* 107.

Species idiopathicae sunt,

1. Colica (*spasmodica*) cum retractione umbilici et spasmis musculorum abdominalium.

Colica spasmodica, S. sp. 7.

Colica flatuenta, S. sp. 1.

Ileus phlogodes, S. sp. 9.

Colica biliosa, S. sp. 5*.

Colica pituitosa, S. sp. 2 †.

Ileus a colo pituita infarcto, S. sp. 5.

Ileus Indicus, S. sp. 8.

Variat symptomatis superadditis; hinc,

* Cum vomitus quivis vehemens et saepe repetitus bilem plerumque eliciat, *colicam* quam, ex vomitu bilis solo, *biliosam* appellarunt medici, omnino *spasmodicam* esse censeo.

† Pituita in parte quadam intestinorum congesta non nisi a spasmu obstruente fieri videtur; ideoque tum *colicam pituitosam*, tum *ileum, a colo pituita infarcto*, hic apposui.

242 GENERA MORBORUM

a. Colica cum vomitu stercoris, vel rerum
per anum injectarum.

Ileus spasmodicus, S. sp. 3*.

Ileus volvulus, S. sp. 7.

b. Colica cum inflammatione superveniente.

Ileus inflammatorius, S. sp. 1.

Colica phlogistica, S. sp. 6.

2. Colica (*pietionum*) praecunte ponderis
vel molestiae in abdomine, praecipue

* *Ileus* gradu tantum, nequaquam natura, a *colica* differre mihi videtur; ideoque *ileum* pro varietate *colicae* tantum hic recensui. Multi quidem medici *ileum* omnem inflammatorium esse putarunt. Dolorem autem abdominis, sive colicam, cum vomitu stercoris sine inflammatione adesse, ipse aliquoties vidi. Sin autem inflammatio aliquando adsit, si eadem *colicae* supervenerit, *colicam phlogisticam* dari recte monuit SAUVAGESIUS; nec ideo epigenomeno genus mutari; et si quidem cum dolore abdominis et vomitu ab initio adfuerit inflammatio, morbum pro *enteritide* habere vellem. Denique, quovis modo dari *ileum* genus a *colica* diversum concedere non possum.

circa umbilicum, sensu; accedente dolore colico, primum levi, non continuo, et praecipue post pastum aucto; tandem graviore et fere perpetuo; cum dolore brachiorum, et dorsi, in paralyfin demum abeunte.

Rachialgia pictonum, S. sp. 1*.

Colica pictonum *Citefi* et succedentium *Auctorum*.

Variat ratione causae remotae; et hinc

a. A veneno metallico.

Rachialgia metallica, S. sp. 3.

* *Rachialgiam* a *colica* genere diversam esse nequaquam video. Symptomata enim *colicae* essentialia in utroque morbo semper adsunt; et si forte alteri quaedam superaddita sint, haec speciem non genus diversum constituere possunt. Ut medici igitur nuperi fere omnes, ita ego quam *rachialgiam* appellarunt *ASTRUCIUS* et *SAUVAGESIUS*, pro specie *colicae* habui ac recensui.

244 GENERA MORBORUM

Colica pictonum *Tronchin.* Sp. five a causa remota 2da,

b. Ab acidis ingestis.

Rachialgia pictonum, S. sp. 1. *Tronchin.* sp. 3.

c. A frigore.

Rachialgia ab adiapneustia, *Tronchin.* sp. 5.

d. A contusione dorfi.

Rachialgia traumatica, S. sp. 7.

3. Colica (*stercorea*) in hominibus alvi tardae, post diurnam alvi obstipationem.

Colica stercorea, S. sp. 3.

Ileus a faecibus induratis, S. sp. 2.

4. Colica (*accidentalis*) a materie acri ingesta.

Colica accidentalis, S. sp. 18.

Colica Japonica, S. sp. 10.

Colica lactentium, S. sp. 20.

Ileus a veneno, S. sp. 14.

Cholera sicca auriginosa a fungis venenatis, S.
sp. 2.

5. Colica (*meconialis*) neophytorum a meconio retento.

Colica meconialis, S. sp. 19.

6. Colica (*callosa*) cum sensu in quadam intestinorum parte strictione, et saepe ante eam collecti flatus cum aliquo dolore, qui flatus etiam per eandem paulatim transiens evanescit; alvo tarda, et tandem non nisi faeces paucas liquidas egerente.

Ileus a callosa coli strictione.

7. Colica (*calculosa*) cum duritie in quadam parte abdominis fixa; calculis quondam per anum dejectis.

Colica calculosa, S. sp. 15.

Ileus calculosus, S. sp. 10.

246 GENERA MORBORUM

Colicae symptomatice sunt,

Colica febricosa, S. sp. 21.

Rachialgia febricosa, S. sp. 2. *Tronchin*, sp. 1.

Colica hysterica, S. sp. 17.

Colica gravidarum, S. sp. 16.

Colica verminosa, S. sp. 4.

Ileus verminosus, S. sp. 13.

Colica Lapponica, S. sp. 9.

Rachialgia arthritica, S. sp. 4. *Tronchin*, sp.

Rachialgia scorbutica, S. sp. 6.

Ileus herniosus, S. sp. 6.

Colica enterocelica, S. sp. 22.

Ileus ab intestino compresso, S. sp. 4.

Colico schirrosa, S. sp. 12.

Colica pancreatica, S. sp. 13.

Colica mesenterica, S. sp. 11.

Rachialgia ab osteosarcomi, S. sp. 3.

Colica plethorica, S. sp. 8.

a. Haemorrhoidalis.

b. Catamenialis.

Colica pulsatilis, S. sp. 14.

Ileus imperforatorum, S. sp. 12.

G. LX. CHOLERA.

Humoris biliosi vomitus, ejusdem simul
dejectio frequens; anxietas; tormina;
furarum spasmodica.

Cholera, S. 253. L. 186. V. 110. *Sag.* G. 188.

Hoffm. II. 165.

Diarrhoea cholericæ, *Junck.* 112.

Species idiopathicae sunt,

1. Cholera (*spontanea*) tempestate calida;
sine causa manifesta oboriens.

Cholera spontanea, S. sp. 1. *Sydenh. lect.* IV,
cap. 2.

Cholera Indica, S. sp. 7.

2. Cholera (*accidentalis*) a rebus acerbis
ingestis.

Cholera crapulosa, S. sp. 11.

248 GENERA MORBORUM

Cholera a venenis fossilibus, S. sp. 4.

Cholera a veneno animali, S. 11. 5.

Cholerae symptomatice sunt,

Cholera intermittens, S. sp. 6.

Cholera inflammatoria, S. sp. 8.

Cholera arthritica, S. sp. 10.

Cholera verminosa, S. sp. 9.

G. LXI. DIARRHOEA.

Dejectio frequens; morbus non contagio-
sus; pyrexia nulla primaria.

Diarrhoea, S. G. 253. L. 187. V. 105. Sag. G.
189. Junck. 112.

Hepaticorrhoea, S. G. 246.

Cholerica, L. 190.

Coeliaca, S. G. 255. L. 189. V. 109. Sag. G.
199.

Lienteria, S. G. 256. L. 188. Sag. G. 191. V.
108.

Pituitaria, V. 111.

Leucorrhoeis, V. 112.

Species idiopathicae sunt,

1. Diarrhoea (*crapulosa*) qua stercora naturalibus liquidiora et majori copia deji-
ciuntur.

Diarrhoea stercorosa, S. sp. 1.

Diarrhoea vulgaris, S. sp. 2.

2. Diarrhoea (*biliosa*) qua faeces flavae magna copia dejiciuntur.

Diarrhoea biliosa, S. sp. 8.

3. Diarrhoea (*mucosa*) qua vel ab acribus ingestis, vel a frigore, praecipue pedibus applicato, mucus copiosus dejicitur.

Diarrhoea lactentium, S. sp. 19.

Dysenteria Parisiaca, S. sp. 3.

Diarrhoea ab hypercatharsi, S. sp. 16.

Dysenteria a cathartics, S. sp. 12.

Pituitaria, V. 111.

Leucorrhoeis, V. 112.

Diarrhoea pituitosa, S. sp. 4.

250 GENERA MORBORUM

Coeliaca mucosa, S. sp. 3.

Diarrhoea ferosa, S. sp. 10.

a. Diarrhoea urinosa.

4. Diarrhoea (*coeliaca*) qua humor lacteus specie chyli dejicitur.

Coeliaca chylota, S. sp. 1.

Coeliaca lactea, S. sp. 4.

5. Diarrhoea (*lenteria*) qua ingesta parum mutata celeriter dejiciuntur.

Lienteria spontanea, S. sp. 2.

6. Diarrhoea (*hepatirrhoea*) qua materies ferosa-cruenta, sine dolore dejicitur.

Hepatirrhoea intestinalis, S. sp. 2.

II. Symptomaticae.

Diarrhoea febrilis, S. sp. 3.

Diarrhoea febricosa, S. sp. 20.

Hepatirrhoea intermittens, S. sp. 7.

Diarrhoea variolosa, S. sp. 6.

Diarrhoea pleuriticorum, S. sp. 21.

- Diarrhoea arthritica, S. sp. 9.
 Diarrhoea colliquativa, S. sp. 13.
 Diarrhoea choleriodes, S. sp. 17.
 Hepatirrhoea vera, S. sp. 1.
 Hepatirrhoea a vulnere, S. sp. 3.
 Hepatirrhoea mesenterica, S. sp. 4.
 Dysenteria a mesenterii vomica, S. sp. 11.
 Diarrhoea purulenta, S. sp. 11.
 Coeliaca purulenta, S. sp. 2.
 Hepatirrhoea scorbutica, S. sp. 5.
 Dysenteria scorbutica, S. sp. 18.
 Lienteria scorbutica, S. sp. 3.
 Lienteria ex ulcere ventriculi, S. sp. 1.
 Lienteria aphthosa, S. sp. 4.
 Lienteria secundaria, S. sp. 5.
 Diarrhoea verminosa, S. sp. 14.
 Diarrhoea a dentitione, S. sp. 15.
 Diarrhoea chilienfis, S. sp. 12.
 Diarrhoea acrasia, S. sp. 7.

G. LXII. D I A B E T E S.

Urinae plerumque praeternaturalis, copia
 immodica, profusio chronica.

Diabetes, S. G. 263. L. 197. V. 115. *Sag.* G.
 199. *Junck.* 99. *Dobson*, Med. Observations,
 Vol. V. p. 298. *Home's* Clinical Experiments,
 sect. xvi.

Diuresis, V. 114.

Species idiopathicae sunt,

I. Diabetes (*mellitus*) cum urina odoris, coloris, et saporis mellei.

Diabetes Anglicus, S. sp. 2: *Mead* on poisons. Essay 1. *Ejusdem* Monita Med. Cap. IX. sect. 2. *Dobson*, in Lond. Med. Observ. Vol. V. Art. 27. *Myers*, Diss. inaug. de Diabete, Edinb. 1779.

Diabetes febricosus, S. sp. 7. *Sydenh.* Epist. resp. ad *R. Brady**.

* Quæri potest, an diabetes febricosus SYDENHAMI ad diabetem mellitum, an ad inspidum referri debeat? Et simul quæri potest, an urina in diabete hysterico vel arthritico sit mellita, an insipida, cum SYDENHAMUS ipse nullibi de sapore urinae, in diabete quovis, quicquid dixerit? Ad posterius respondere possum, quod, ex propria observatione, novi, urinam in diabete hysterico et arthritico nequaquam dulcem, et fere profus inspidam, esse, et diabetem febricosum SYDENHAMI ad diabetem mellitum ideo retuli; quod in simili senis, post diuturnam febrem, diabete, urinam omnino dulcem invenni.

II. Diabetes (*insipidus*) cum urina limpida non dulci*.

M. Lister Exerc. medicin. II. de Diabete.

* An hujusmodi diabetes species sit frequens, incertum est. In omnibus exemplis, iisque non paucis, quae viderat WILLISIUS, urinam mellitam semper invenit; et observationes nuperae frequentes fere omnes ejusmodi urinam exhibuerunt; ita ut dubium sit, an aîia diabetes idiopathicae et permanentis species revera detur. Affirmat autem LISTERUS; et ego ipse inter plures mellitas unicam insipidam observavi. Ejusmodi itaque speciem dari concedo, ideoque recensui; sed, an recte legitima dici quaeat, vel an diabetes ARETAEI et plurium auctorum ejusmodi fuissent, multum dubito. Ante WILLISIUM quidem, vel prioris aevi, vel extra Angliam, medicorum nemo urinam dulcem annotaverat; sed ejusmodi urinam temporibus WILLISII primo et in Anglia tantum comparuisse, minus verisimile est; omnesque ante WILLISIUM de urina in diabete dulci prorsus siluisse, potius observationi perfunctoriae, vel omnino neglectae, imputarem. Quod observatores, quibus diabetes exempla antea occurrebant, vel negligentes vel male fidei

254 GENERA MORBORUM

Diabetes legitimus, S. sp. 1. *Aretacus* de morb. diurn. L. II. cap. 2.

Diabetes ex vino, S. sp. 1. *Ephem. Germ.* D. I. A. II. Obf. 122.

Symptomaticae sunt,

Diabetes hystericus, S. sp. 3. *Sydenb.* diff. epist. ad *G. Cole*.

Diabetes arthriticus, S. sp. 6. *Sydenb.* de podagra.

Diabetes artificialis, S. sp. 4. *Malpigh.* de liene.

G. LXIII. HYSTERIA.

Ventris murmura; sensus globi in abdomine se volventis, ad ventriculum et

fidei fuissent suspicor; cum plurimi eorum tam incredibilia, de potu in diabetis per renes transeunte profus immutato, narrant. SYDENHAMUM autem ipsum, adeo perspicacem et diligentem, de statu urinae nihil monuisse, mirum videtur; sed, cum scripta WILLISII, SYDENHAMO satis nota, urinam semper esse dulcem asseruerint, si diversam invenisset SYDENHAMUS, quin id indicasset, nullus dubito.

fauces ascendentis, ibique strangulantis ; sopor ; convulsiones ; urinae limpidae copia profusa ; animus, nec sponte, varius et mutabilis*.

Hysteria, S. G. 135. L. 126. V. 219. *Sag.* G. 242.

Malum hystericum, *Hoffm.* III. 50. *Junck.* 36.

Affectio hysterica, *Willis* de morb. convulsiv. cap. 5. 10. 11. *Sydenh.* diff. epist. ad *G. Cole.* *Whytt* on nervous disorders.

Quatenus specie differat hysteria idiopathica, dicere non possum, nec, ut opinor,

* Novit quisque, in Nosologia et in Medicina facienda quadantenus exercitatus, quam difficile sit inter dyspepsiam, hypochondriam, et hysteriam semper accurate distinguere. Genera autem vera, et satis a se invicem distincta, indicasse mihi videor : Recte autem, an secus, fecerim, aliis dijudicandum relinquo. Morbos affines facile inter se misceri probe novi ; et, in quocunque casu, quisnam eorum pro primario sit habendus, per characteres nosologicos indicare, mihi difficillimum fore agnosco. Posteri, ut spero, hanc rem luculentius expositam dabunt.

256 GENERA MORBORUM

recte dixit SAUVAGESIUS. Species enim ab eo recensitae non, nisi ratione causae remotae, varietates esse mihi videntur. Ita habet,

A. Ab emanatione mensium,

Hysteria a clorotica, S. sp. 2. *Raulin. cap. 13.*

B. A menorrhagia cruenta.

Hysteria a menorrhagia, S. sp. 3. *Raulin. Sydenham, Diff. epist. ad G. Cole.*

C. A menorrhagia ferosa, five fluore albo.

Hysteria a leucorrhoea, S. sp. 4. *Raulin. cap. 14.*

D. A viscerum obstructione.

Hysteria emphrastica, S. sp. 5. *Raulin. cap. 5.*

E. A vitio stomachi.

Hysteria stomachica, S. sp. 7. *Raulin. cap. 4.*

F. A falacitate nimia.

Hysteria libidinosa, S. sp. 6. *

Manifesto symptomaticae sunt,

Hysteria verminosa, S. sp. 1. *Delli* Amoenit. Academ.

Hysteria febricosa, S. sp. 8. *Wedel* in Ephem. German. D. I. A. II. Obf. 193.

G. LXIV. H Y D R O P H O B I A.

Potionis cujuslibet, utpote convulsionem

* In speciebus hysteriae recensendis, egregius SAUVAGESIUS RAULINUM, theoriae subtili et fallaci, potius quam observationi, innitentem, secutus fuisse videtur. Nec quidem inter caeteras hysteriae species indicasse videtur SAUVAGESIUS, illam quam maxime exquisitam et frequentissimam, cenfeo, illam, scilicet, quae foeminas adultas, laute viuentes, sanguineas, plethoricas, valentiores, et a morbo alio quovis immunes, saepe ex pathemate mentis solo adoritur.

pharyngis dolentem cientis, fastidium et horror; plerumque e morfu animalis rabidi.

Hydrophobia, S. G. 231. L. 86. V. 30. *Sag.* G. 343. *Boerb.* 1138. *Junck.* 124. *Mead* on poisons. *Default* sur la rage. *Sauvages* diff. sur la rage. *James* on canine madness. *Dalby*, Virtues of cinnabar and musk against the bite of a mad dog. *Nugent* on the hydrophobia. *Choisiel*, Nouvelle methode pour le traitement de la rage. *Journal de Medicinè*, passim. *Medical Obs. and Inquiries*, Vol. III. Art. 34. Vol. V. Art. 20. 26. and App. *Med. Transact.* Vol. II. Art. 5. 12. and 15. *Heysham*, Diff. Inaug. de rab. canin. Edinb. 1777. *Parry*, Diff. inaug. de rab. contagios. five canin. Edinb. 1778. *Andry*, Recherches sur la rage, 1778. *Vaughan*, Cases of hydrophobia, second edit. 1778.

Species sunt,

I. Hydrophobia (*rabiosa*) cum morden-

di cupiditate ex morfu animalis rabidi.

Hydrophobia vulgaris, S. sp. 1.

II. Hydrophobia (*simplex*) sine rabie, vel mordendi cupiditate.

Hydrophobia spontanea, S. sp. 2.

O. IV. VESANIÆ*.

* *Vesaniarum* ordinem hic instituire velim, quae cum classe VOGELII nona, *Paranoiae* inscripta, eadem omnino sit; sed a classe *Vesaniarum* SAUVAGESII et SAGARI in eo diversa, quod horum auctorum ordines *Hallucinationum* et *Morositatum* prorsus excludat; itidemque a classe *Mentalium* apud LINNAEUM diversa, quod hujus auctoris ordines *Imaginariorum* et *Patheticorum* etiam omittat.

A classe *Vesaniarum* autem tum *Hallucinationes* tum *Morositates* exclusas esse velim; quia neque causis, neque symptomatis cum *Vesaniis* strictè dictis ullo modo congruant. Quis enim *Syngium* vel *Bulimiam*, vel aliam *Hallucinationem* sive *Morositatem*, quae a mentis judicio non pendeat *Vesaniam* appellare vellet? Verum quidem est, tum *hallucinationes*, tum *morositates*, cum *vesaniis* aliquando conjunctas esse, sed simul adsunt alia *vesaniae* indicia, quae ejusmodi *hallucinationes* et *morositates* affectionis magis generalis symptomata tantum esse ostendunt. Ob has rationes, *hallucinationes* SAUVAGESII et *imaginarios* LINNAEI ad morbos

Mentis * judicantis functiones laesae sine
pyrexia vel comate.

Paranoiae, V. Cl. IX.

Deliria, S. Cl. VIII. O. III. *Sag.* Cl. XI. O. III.

Ideales, L. Cl. V. O. I.

G. LXV. A M E N T I A.

Mentis judicantis imbecillitas, qua homines
rerum relationes, vel non percipiunt,
vel non reminiscuntur.

Amentia, S. G. 233. V. 337. *Sag.* G. 346.

Morosis, L. 106.

morbos locales olim detuli; et nunc morositates SAU-
VAGESII et patheticos LINNAEI, antea a nobis om-
nino omisos, ad locales etiam deferendos esse censui.

* In priore Nosologiae nostrae editione, has
functiones simpliciter mentis esse dixi, minus au-
tem recte; nam perceptio falsa sive *hallucinatio*, et
appetitus erroneus sive *morositas*, quodammodo ad
mentis functiones pertinent; cum vero utraque ab
hac classe exclusas esse velim, oportebat classis cha-
racterem nunc mutare, et mentis judicantis functio-
nes dicere.

262 GENERA MORBORUM

Stupiditas, morosis, fatuitas, V. 336.

Amnesia*, S. G. 237. Sag. G. 347.

Oblivio, L. 107. V. 338.

Memoriae debilitas, *Junc.* 120.

Species sunt,

I. Amentia (*congenita*) a nativitate constans.

Amentia morosis, S. sp. 8.

Amentia microcephala, S. sp. 6.

II. Amentia (*fenilis*) ex perceptione et memoria, ingravescente aetate, immutis.

Amentia fenilis, S. sp. 1.

Amnesia fenilis, S. sp. 2.

III. Amentia (*acquisita*) a causis externis

* Amnesiam cum amentia ad unum genus retuli, tum quia plerumque conjungantur, tum quia ab iisdem causis plerumque oriuntur, et amnesia ingravescens ad amentiam semper ducat.

evidentibus in hominibus sanæ mentis
superveniens.

Amenia febrifequa, S. sp. 8.
Amentia a quartana, S. sp. 11.
Amenia cephalgica, S. sp. 6.
Amenia plethorica, S. sp. 4.
Amentia rachialgica, S. sp. 10.

Amenia a venere, S. sp. 1.
Amenia a pathemate, S. sp. 5.

Amentia a venenis, S. sp. 3.
Amentia a temulentia, S. sp. 7.

Amentia ab ictu, S. sp. 9.
Amenia traumatica, S. sp. 3.

Sequentes SAUVAGESII species in Noso-
logia methodica nequaquam recenseri
debent, cum causæ internæ a quibus
characteres desumuntur, per signa ex-
terna nequaquam dignosci possint.

Amentia ferosa, S. sp. 2.
Amentia a tumore, S. sp. 4.

264 GENERA MORBORUM

Amentia a hydatidibus, S. sp. 5.

Amentia a siccitate, S. sp. 7.

Amentia calculosa, S. sp. 12.

G. LXVI. MELANCHOLIA.

Infantia * partialis sine dyspepsia †.

Melancholia, S. G. 234. L. 71. V. 332. Sag.

G. 347. Boerb. 1089. Junck. 121.

Daemonomania, S. G. 236. Sag. 348.

Daemonia, L. 69.

Velania, L. 70.

Panophobia, L. 75.

Athymia, V. 329.

Delirium melancholicum, Hoffm. III. 251.

* Infantiam adesse dicimus, quando rerum relationes omnino falsae mente concipiuntur, ita ut hominis vel pathemata vel actiones praeter rationum excitentur.

† Hypochondriasis et melancholia non semper distingui possunt. Si quando autem possint, nullo alio signo quam per dyspepsiam in hypochondriasi semper praesentem, in melancholia saepe absentem rite, quantum video, distinguendi sunt.

Erotomania, L. 82.

Noſtalgia, S. G. 226. L. 83. *Sag.* G. 338. *Junc.*
125.

Melancholia nervea, Cl. *Lorry* de melancholia,
P. I.

Variat pro varietate rerum de quibus ho-
mo delirat. Ita eſt

1. Cum hallucinatione de ſtatu corporis
ſui a levibus cauſis periculoſo ; vel de
ſtatu rerum ſuarum trifti metuendo.

Melancholia vulgaris, S. ſp. 1.

Melancholia argantis, S. ſp. 4.

Panophobia phrontis, S. ſp. 3.

2. Cum hallucinatione de ſtatu rerum ſua-
rum jucundo.

Melancholia moria, S. ſp. 5.

Melancholia enthuſiaſtica, S. ſp. 13.

Melancholia faltans, S. ſp. 8.

3. Cum amore vehementi ſine ſatyriaciſi
vel nymphomania.

Melancholia amatoria, S. sp. 2.

Erotomania, L.

4. Cum superstitioso futurorum metu.

Melancholia religiosa, S. sp. 3.

5. Cum averfatione motus et omnium vitae officiorum.

Melancholia atonita, S. sp. 6.

6. Cum inquietudine et status cujusvis impatientia.

Melancholia errabunda, S. sp. 7.

7. Cum taedio vitae.

Melancholia Anglica*, S. sp. 11.

Melancholia phrontis, S. sp. 14.

8. Cum hallucinatione de suae speciei natura.

* Apud Anglos fortassis taedium vitae non semper a morbo pendet.

Melancholia zoantropica, S. sp. 12.

Melancholia hippantropica, S. sp. 9.

Melancholia scytharum, S. sp. 10.

DÆMONOMANIAM nullam veram esse cen-
seo *, et nostra sententia species sub hoc
titulo a SAUVAGESIO recensitae sunt,
vel,

1. Species melancholiae five maniae, uti

Daemonomania fanatica, S. sp. 5.

Daemonomania Indica, S. sp. 7.

Vel, 2do, Morbi ab adstantibus ad daemo-
num potentiam falso relati, uti

Daemonomania a venibus, S. sp. 4.

Daemonomania Polonica, S. sp. 8.

Daemonomania a cardiogmo, S. sp. 9.

Vel, 3tio, Morbi omnino simulati, uti

Daemonomania fagarum, S. sp. 1.

*. Ita censeo, quia daemonum in nostra corpora,
vel hisce temporibus in mentes nostras, potentiam
ullam esse pauci jam credunt.

268. GENERA MORBORUM

Daemonomania vampirismus, S. sp. 2.

Daemonomania simulata, S. sp. 3.

Vel, 4to, Morbi partim veri, ut No. 2. recensiti, partim simulati, uti

Daemonomania hysterica, S. sp. 6.

G. LXVII. MANIA.

Insania universalis.

Mania, S. G. 235. L. 68. V. 331. Sag. G. 349.

Boerb. 1118. Junck. 122. Battie on madness.

Paraphrosyne, L. 66.

Amentia, L. 67.

Delirium maniacum, Hoffm. III. 251.

1. Mania (*mentalis*) omnino a pathemate mentis.

Mania a pathemate, S. sp. 1. Exempla inveniuntur ex melancholia apud *Preysingerum* de diagnosi morborum capitis; ex terrore, apud *Locherum* de mania; ex amore apud *Ephem.* Nat. Cur. Dec. II. A. Obs.; ex ira apud *Hoffmann.* III. p. 263.

2. Mania (*corporea*) a vitio corporis evidente.

Variat pro varietate vitii coporis; hinc

Mania metastatica, S. sp. 4.

ab ulcere siccato *Amat. Lusitan. Cent. II. cur.*
67.

a resecta plica, *Hoffm. tom. III. p. 283. Ephem.*
N. Cur. Cent. I. Obs. 35.

a represso herpete, *Locher de mania.*

a menstruis retentis *Schenck. Obs. p. 142.*

a femine retento, *Schenck. ibid.*

a repressa scabie, *Lorry de melancholia, tom.*
II. P. II. cap. 3.

a graviditate, *Lorry, P. I. cap. 7.*

a parciiori lactis et lochiorum fluxu, *Puzos, 3.*
Mem.

Mania lactei, S. sp. 2.

Mania hysteralgica, S. sp. 8.

Mania ab hemigrania, S. sp. 3.

Mania a venenis, S. sp. 5.

Phrenitis inanitorum, S. sp. 16.

3. Mania (*obscura*) praegresso nullo vel pathemate mentis, vel vitio corporis evidente.

Mania vulgaris, S. sp. 7.

270 GENERA MORBORUM

Phrenitis apyreta, S. sp. 10.

Manie periodica, S. sp. 6.

Maniae species symptomaticae sunt,

PARAPHROSYNE, S. G. 232. *Sag.* G. 345.

1. Paraphrosyne a venenis,

Paraphrosyne temulenta, S. sp. 1.

Paraphrosyne a datura, S. sp. 2.

Paraphrosyne ab opio, S. sp. 3.

Paraphrosyne a conio, S. sp. 4.

Paraphrosyne magica, S. sp. 5.

2. Paraphrosyne a pathemate, S. sp. 7.

Paraphrosyne hysterica, S. sp. 12.

3. Paraphrosyne febrilis.

Delirium, L. 65. V. 330.

Paraphrosyne febricosa, S. sp. 10.

Paraphrosyne critica, S. sp. 11.

Paraphrosyne calentura, S. sp. 9.

Paraphrosyne puerperarum, S. sp. 8.

G. LXVIII. ONEIRODYNIA.

In somno imaginatio vehementior vel molesta.

Somnium, V. 339.

Somnambulismus, S. G. 221. L. 77. Sag. G. 333.

Hypnobatafis, V. 340.

Noctambulatio, Junck. 124.

Ephialtes, S. G. 138. L. 163. Sag. 245.

Incubus, V. 211. Junck. 50.

1. Oneirodynia (*activa*) excitans ad ambulationem, et motus varios.

Somnambulismus vulgaris, S. sp. 1.

Somnambulismus catalepticus, S. sp. 2.

2. Oneirodynia (*gravans*) ex sensu ponderis alicujus incumbentis, et pectus praecipue comprimentis.

Ephialtes plethorica, S. sp. 1.

Ephialtes stomachica, S. sp. 2.

Ephialtes hypochondriaca, S. sp. 6.

Ephialtes tertianaria, S. sp. 5.

Ephialtes verminosa, S. sp. 4.

Ephialtes ex hydrocephalo*, S. sp. 3.

* Cum hydrocephalus per signa externa non semper dignosci possit, haec species minus apte recensetur; sed ideo apposui, quod ephialtes in iis qui simul anasarca crurum, et hydrothorace vel ascite laborant, ad hydrocephalum utcumque referri possit.

CL. III. CACHEXIÆ.

Totius vel magnae partis corporis habitus depravatus; sine pyrexia primaria vel neurosi.

Cachexiae, S. Cl. X. V. Cl. VIII. *Sag.* Cl. III.
Deformes, L. Cl. X.

O. I. MARCORES.

Corporis totius macies.

Macies, S. Cl. X. O. I. *Sag.* Cl. III. O. I.
Emaciantes, L. Cl. X. O. I.

G. LXIX. TABES.

Marcor; asthenia; pyrexia hectica.

Tabes, S. G. 275. L. 209. V. 309. *Sag.* G. 100.

274 GENERA MORBORUM

Species sunt,

1. *Tabes (purulenta)* ex ulcere externo vel interno, vel ex vomica,

Tabes a vomica, S. sp. 15.

Tabes ulcerosa, S. sp. 12.

Tabes apostematodes, S. sp. 3.

Variat fede; hinc

Tabes renalis, S. sp. 2.

Tabes hepatica, S. sp. 8.

Tabes a stomacho, S. sp. 14.

Tabes a pericardio, S. sp. 7.

*Tabes catarrhalis**, S. sp. 13.

2. *Tabes (scrophulosa)* in corporibus scrophulosis.

Tabes glandularis, S. sp. 10.

Tabes mesenterica, S. sp. 9.

Scrophula mesenterica, S. sp. 4.

* Si cum catarrho diuturno aduerit tabes, cum pyrexia hectica, nihil dubitarem ejusmodi tabem catarrhalem ad purulentam referre,

Atrophia infantilis, S. sp. 13.

Atrophia rachitica, S. sp. 8.

Tabes rachialgica, S. sp. 16.

3. Tabes (*venenata*) a veneno ingesto.

Tabes a veneno, S. sp. 17.

Atrophia *febrifera*, S. sp. 16. ad tabem purulentam, vel ad genus atrophiae, pertinet.

G. LXX. A T R O P H I A.

Marcor et asthenia, sine pyrexia * hectica.

Atrophia, S. G. 277. L. 210. V. 308. Sag. G.

102. Junck. 41.

Marasmus, L. 211.

Species sunt,

* Atrophia fortassis nunquam sine pyrexia, saltem sine pulsu solito frequentiori, adest; sed absentia pyrexiae hecticae, (pag. 88.) fere semper atrophiam a tabe distinguit.

276. GENERA MORBORUM

1. Atrophia (*inanitorum*) ex evacuatione nimia.

Atrophia a ptylismo, S. sp. 7.

Atrophia a vomitu, S. sp. 9.

Atrophia ab alvi fluxu, S. sp. 6.

Tabes nutricum, S. sp. 4.

Atrophia nutricum, S. sp. 5.

Atrophia a leucorrhoea, S. sp. 4.

Tabes dorsalis*, S. sp. 1.

Tabes sudatoria, S. sp. 6.

Tabes a sanguifluxu, S. sp. 2.

Sanguinis inopia Ill. Lieutaud. synopsis univ.
med. vol. I. pag. 52.

2. Atrophia (*famelicorum*) a nutrimento deficiente.

Atrophia lactentium, S. sp. 3.

* An ad atrophiā inanitorum, an ad atrophiā debiliū, pertinet tabes dorsalis, dubium mihi videtur, et ad posteriorem referre malle.

3. Atrophia (*cacochymica*) a nutrimento corrupto.

Atrophia scorbutica, S. sp. 12.

Tabes syphilitica, S. sp. 11.

Tabes a hydrope, S. sp. 5.

4. Atrophia (*debilium*) a nutritionis functione depravata, praegressa nulla vel evacuatione nimia, vel cacochymia.

Atrophia nervea, S. sp. 1.

Atrophia lateralis, S. sp. 15.

Atrophia senilis, S. sp. 11.

O. II. INTUMESCENTIÆ.

Totum vel magna corporis pars extrorsum
tumens.

Intumescentiæ, S. Cl. X. O. II. *Sag.* Cl. III. O.
II.

Tumidosi, L. Cl. X. O. II.

Sect. I. *A D I P O S Æ.*

G. LXXI. P O L Y S A R C I A.

Corporis pinguedinosa intumescencia mo-
lesta.

Polyfarcia, S. G. 279. L. 213. V. 540. *Sag.* G.
106.

Steatites, V. 390.

Species unica,

Polyfarcia adiposa, S. sp. I.

Sect. II. FLATUOSÆ.

G. LXXII. PNEUMATOSIS.

Corporis intumescencia tenfa, elastica, sub manu crepitans.

Pneumatosis, S. G. 280. V. 391. Sag. G. 107.

Emphysema, S. G. 13. L. 288. V. 392.

Leucophlegmatia, L. 214.

Species sunt,

1. Pneumatosis (*spontanea*) sine causa manifesta.

Emphysema spontaneum, S. sp. 1.

Pneumatosis febrilis, S. species aliquot.

2. Pneumatosis (*traumatica*) a vulnere thoracis.

Pneumatosis a vulnere, S. sp. 2.

Pneumatosis febrilis, S. species aliquot.

3. Pneumatosis (*venenata*) a veneno injecto vel applicato.

Pneumatosis a veneno, S. sp. 1.

4. Pneumatosis (*hysterica*) cum hysteria.

Pneumatosis hysterica, S. sp. 3.

G. LXXIII. TYMPANITES.

Abdominis intumescencia tensa, elastica, sonora; alvus adstricta; caeterarum partium macies.

Tympanites, S. G. 291. L. 219. V. 316. *Sag.*

G. 118. *Boerb.* 226. *Junck.* 87.

Affectio tympanitica, *Hoffm.* III. 339.

Meteorismus, S. G. 292.

Species sunt,

1. Tympanites (*intestinalis*) cum tumore abdominis saepe inequali, et cum rejectione aeris frequenti, tensionem et dolorem levante.

- Tympanites intestinalis, S. sp. 1.
 Tympanites enterophyodes, S. sp. 3.
 Tympanites verminosus, S. sp. 7.
 Tympanites spasmodicus, S. sp. 5.

- Meteorismus ventriculi, S. sp. 1.
 Meteorismus abdominis, S. sp. 2.
 Meteorismus hystericus, S. sp. 3.
 Meteorismus a manzanilla, S. sp. 4.

2. Tympanites (*abdominalis*) cum resonitu
 evidentiore, tumore magis aequabili, et
 emissione flatuum rariori et minus le-
 vante.

- Tympanites abdominalis, S. sp. 2.
 Tympanites asciticus S. sp. 4.
 Ascites flatulento-peritoneus, S. sp. 28.
 Tympanites Stewartii, S. sp. 6.

G. LXXIV. P H Y S O M E T R A.

Tumor levis, elasticus, in hypogastrio fi-
 guram et sedem uteri referens.

- Physometra, S. G. 290. *Sag. G.* 117.
 Hysterophyse, V. 317.

282 GENERA MORBORUM

Species sunt,

Physometra sicca, S. sp. 1.

Tympanites uteri sicca, *Afruc.* sur les malad.
des femmes, L. II. cap. 9.

Physometra humida, S. sp. 2.

Tympanites uteri humida, *Afruc.* loc. cit:

Sect. III. AQUOSÆ SIVE HYDROPE S.

G. LXXV. ANASARCA.

Corporis totius vel partis ejus intumescen-
tia mollis, inelastica.

Anasarca, S. G. 281. L. 215. V. 313. *Sag.* G.
108. *Boerb.* 1225. *Hoffm.* III. 322. *Junck.* 87.
Mouro on the dropsy, 1765. *Milman*, *Animad-*
versiones de hydrope, 1779.

Phlegmatia, S. G. 282.

Angina aquosa, *Boerb.* 791.

Species sunt,

- i. *Anasarca (ferosa)* a retento fero ob e-
vacuationes solitas suppressas, vel ab
aucto fero ob ingestam aquam nimiam.

Anasarca metastatica, S. sp. 1.

a. *Anasarca periodica*.

b. Anasarca ab adiapneuffia.

Phlegmatia lactea, S. sp. 3.

Phlegmatia a menofthiffia, S. sp. 5.

Anasarca urinofa, S. sp. 11.

Anasarca hydropotarum, S. sp. 10.

2. Anasarca (*oppilata*) a compressione venarum.

Anasarca gravidarum, S. sp. 5.

Phlegmatia gravidarum, S. sp. 4.

Phlegmatia cruralis, S. sp. 9.

Angina Loweriana, S. sp. 2.

Angina oedematofa, Boerb. 791.

3. Anasarca (*exanthematica*) post exanthemata, et praecipue post eryfipelas, suborta.

Anasarca exanthematica, S. sp. 3.

Phlegmatia exanthematica, S. sp. 10.

Phlegmatia ulcerofa, S. sp. 6.

Phlegmatia Malabarica, S. sp. 7.

Phlegmatia elephantina, S. sp. 8.

Anasarca Americana, S. sp. 7.

284. GENERA MORBORUM

4. Anasarca (*anaemia*) a tenuitate sanguinis per haemorrhagiam producta.

Anasarca a fluxu, S. sp. 2.

5. Anasarca (*debilium*) in debilibus a morbis longis, vel ab aliis causis.

Phlegmatia vulgaris, S. sp. 1.

Anasarca a febris, S. sp. 4.

Anasarca hysterica, S. sp. 2.

Phlegmatia hysterica, S. sp. 2.

Anasarca rachialgica, S. sp. 8.

Phlegmatia Delienfis, S. sp. 11.

Anasarca purulenta, S. sp. 9. vix ad anasarcam referri potest.

G. LXXVI. HYDROCEPHALUS.

Capitis intumescencia mollis, inelastica, hiantibus cranii futuris.

Hydrocephalus, S. G. 285. L. 216. *Bourb.* 1217.
Hydrocephalum, V. 384.

Species unica,

Hydrocephalus exterior, S. sp. 2.*.

G. LXXVII. HYDRORACHITIS.

Tumor supra vertebrae lumborum, mollis,
exiguus, hiantibus vertebrae.

Hydrorachitis, S. G. 287. *Morgagn.* de sed. XII.
9. et seq.

Spinola, L. 289.

Spina bifida, V. 386.

G. LXXVIII. HYDROTHORAX.

Dyspnoea ; faciei pallor ; pedum oedemata ;
urina parca ; decubitus difficilis ; subita
et spontanea ex somno cum palpitatione
excitatio ; aqua in pectore fluctuans.

Hydrothorax, S. 150. V. 311. *Boerb.* 1210.

Species sunt,

Hydrothorax vulgaris, S. sp. 3.

* Hydrocephalum internum, antea hic recensitum,
ad Apoplexiam, sub nomine Apoplexiae hydrocephali-
cae, jam supra retuli.

286 GENERA MORBORUM

Hydrothorax febrifequens, S. sp. 4.

Hydrothorax a scabie, S. sp. 9.

Sequentes minus recte recensentur, cum liquidi intus contenti neque natura, neque fons, neque sedes, per signa externa dignosci queat.

Hydrothorax chylosus, S. sp. 1. *Willis*, Pharm. rat. P. I. sect. I. cap. 13.

Hydrothorax hydatidosus, S. sp. 5. *Morg.* de fed. XVI. 33.

Hydrothorax mediastini, S. sp. 6.

Hydrothorax pleurae, S. sp. 7. *Hoffm.* III. p. 337. *Bergeron*, diff. de hydropo pectoris.

Hydrothorax pericardii, S. sp. 8. *Morg.* de fed. XVI. 34. 36. *Senac* de coeur, tom. II. p. 349.

Minus recte a SAUVAGESIO hic recensetur.

Hydrothorax ab omento, S. sp. 2.

G. LXXIX. ASCITES.

Abdominis intumescencia tensa, vix elastica, sed fluctuosa.

Afcites, S. G. 288. L. 217. V. 314. Sag. G. 115.
 Boerb. 1226. Hoffm. III. p. 322. Junck. 87.
 D. Monro on the dropsy, 1765. Milman, Ani-
 madversiones de hydrope, 1779.

Species sunt,

1. Afcites (*abdominalis*) cum tumore to-
 tius abdominis aequali, et cum fluctua-
 tione fatis evidente.

Afcites vulgatiior, S. sp. 1.

Variat ratione caufae.

A. Ab oppilatione vifcerum.

Afcites ab oppilatione, S. fp. 2.

Afcites ab hepate, S. fp. 3.

Afcites a liene, S. fp. 4.

Afcites fcrophulofus, S. fp. 5.

Afcites artificialis, S. fp. 10.

B. A debilitate.

Afcites ab exanthematis, S. fp. 8.

Afcites arthriticus, S. fp. 9.

Afcites febrilis, S. fp. 12.

Afcites ex quartana, *Werbof.*

Afcites fcorbuticus, S. fp. 11.

C. A tenuitate fanguinis.

Afcites a fanguifluxibus, S. fp. 7.

Variat etiam ratione liquidi effufi.

Afcites purulentus, S. fp. 21.*.

Afcites urinosus, S. fp. 22.

Afcites chylofus, S. fp. 23.

Afcites oleofus, S. fp. 24.

2. Afcites (*faccatus*) cum tumore abdominis, faltem initio, partiali et cum fluctuatione minus evidente.

Afcites ab ovariis, S. fp. 6.

Afcites ovarii, S. fp. 19.

a. Afcites faccatus.

Hydrometra ovarii, S. fp. 6.

Afcites cruentus, S. fp. 20.

* De hisce et pluribus aliis afcitis speciebus recentis idem notandum est ac in pag. 286.

Afcites stomachi, S. sp. 16.

Afcites omentalis, S. sp. 18.

Afcites intercus, S. sp. 14.

Afcites sanguineo-intercus, S. sp. 26.

Afcites sanguineo-peritonaeus, S. sp. 27.

Afcites purulento-peritonaeus, S. sp. 29.

G. LXXX. HYDROMETRA.

Hypogastrii in mulieribus paulatim crescens tumor, uteri figuram referens, pressui cedens fluctuansve; citra ischuriam et graviditatem.

Hydrometra, S. G. 289. *Sag.* G. 116. *Boerb.* 1224.

Species per externa signa distinguendae vix dari possunt; sed sequentes ex SAUVAGESIO recensentur.

Hydrometra ascitica, S. sp. 1.

- Hydrometra gravidarum, S. sp. 2.
 Hydrometra hŷdatica, S. sp. 4.
 Ascites uterinus, S. sp. 15.
 Hydrometra fanguinea, S. sp. 3.
 Ascites fanguineo-uterinus, S. sp. 25.
 Hydrometra puriformis, S. sp. 5.

G. LXXXI. HYDROCELE.

Tumor fcroti non dolens, paulatim crescens, mollis, fluctuans, pellucidus.

- Ofcheocele, S. G. 41. V. 388.
 Ofcheophyma, Sag. G. 44.
 Hydrops fcroti, V. 389.
 Hydrops testium, Boerb. 1227.

Species funt,

- Ofheccele aquofa, S. sp. 2. *Monro* in *Edinb. Eff.* Vol. V. Art. 21. *Sharp's* Operations and critical enquiry. *Douglas* on the hydrocele. *Pott's* remarks on the hydrocele. *Le Dran*, *Operations de Chirurgie.* *Bertrandi* in *Mem. de l'Acad. de chirurgie*, Vol. III.
 Ofcheocele hydatidofa, S. sp. 3.
 Ofcheocele Malabarica, S. sp. 4. *Kempfer*, *Amoen. exot. fasc. III. obf. 7.*

Sect. IV. S O L I D Æ.

G. LXXXII. P H Y S C O N I A.

Tumor quandam abdominis partem potif-
fimum occupans, paulatim crescens, nec
sonora, nec fluctuans.

Physconia, S. G. 283. V. 325. Sag. G. 110.
Hypofarca, L. 218.

Species sunt *,

Physconia hepatica, S. sp. 1.

Cl. *Cuffon. Bonet.* Sepulchr. de graviditate falsa,
obf. 3. n. 8. 9. 10. *Verduc* Patholog. du rachis.
tis.

a. *Schirrholca. G. Segri* M. Nat. Cur. D. I.
Ann. IV. obf. 142.

* Species sequentes nequaquam ad normam No-
fologiae methodicae recensentur, sed accuratius phyf-
coniae species indicare difficile foret, falkem plus
exegiffet, quam quo nunc fruor otii. Interim *Cuf-
foni* doctiffimi opus fannae ad pathologiam utilitatis
repetere hic placuit.

292 GENERA MORBORUM

b. *Calculosa Bonet*. Sepulchr. de hypocondrii tumore, obs. 5.

c. *Hydatidosa Winckeri* Disp. de hydatidibus, apud *Bonet*. Med. Septent. T. II. pag. 313.

Physconia splenica, S. sp. 2.

a. *Empbraetica Haller*. Disp. pathol. T. IV. disp. 109. *Tulp*. Obs. med. lib. II. cap. 30.

b. *Schirrbozea Bonet*. Sepulchr. de ventris tumore. obs. 34. n. 3.

Physconia renalis, S. sp. 3.

Bonet. Sepulchr. de gravid. falsa, obs. 3. n. 7.

a. *Calculosa Plater*. Obs. L. II. p. 449. *River*. cent. IV. obs. 34.

b. *Sarcomatico-cystica Hallet*. Disp. pathol. disp.

114.

Physconia uterina, S. sp. 4.

Bonet. Sepulchret. de gravid. falsa, obs. 2. n. 5.
6. 7.

Physconia ab ovario, S. sp. 5.

Monro Essais d' Edinburgh, tom. VI. Art. 74.
obf. 1.

Physconia mesenterica, S. sp. 6.

a, *Hydatidosa Greg. Horslii*, Lib. 5. obf. 33. *Tulp.*
obf. Lib. II. c. 34.

b, *Strumosa Bonet.* ex Rudnicio de ventr. tu-
more, obf. X. n. 15. *Ambr. Pare*, L. VII.
c. 21. *Scultet.* Armam. chirurg. obf. 38.

c. *Schirrodea Marc. Donat.* Hist. med. mir.
lib. VII. c. 15. *Claudin.* consult. Sect. II.
consult. 134. *Trincavell*, lib. III. conf. 22.
Riolan, Anthropogr. lib. II. c. 26. *Morgagni*
de sedib. ep. 39. n. 2.

d. *Sarcomatica Bonet.* Sepulchr. de falsa gra-
vid. obf. 3. n. 1.

e. *Steatomatosa Barth. Cabrol.* Obf. 33. et 35.
Tulp. Obf. Lib. II. c. 32. et 33. *J. Leebeli*
apud *Bonet.* Med. sept. T. II. p. 486. Idem
Collect. acad. Tom. III. p. 585. *Hierne* Col-
lect. acad. tom. III. p. 226. Obf. 166.

f, *Fungosa Bonet.* Sepulchr. de gravid. falsa,
obf. 3.

Phyſconia inteſtinalis, S. ſp. 7.

- a. *Concreto-glomerata*, Morgagn. de ſedib. epiſt. 39. n. 21. 25.
- b. *Sarcomatica*, Fanton. Obſ. med. ſelectiores, obſ. 11.

Phyſconia omentalis, S. ſp. 8.

Frid. Reebman Diff. de omento.

Phyſconia polyſplachna, S. ſp. 9.

- a. *Schirrboſea*, Fabr. *Hildani* cent. II. obſ. 45.
- b. *Schirrboſea et ſarcomatica* *Huldenreich*, M. N. C. D. I. ann. VI. et VII. p. 321.
- c. *Schirrboſea et adipoſa*, T. *Bartholin.* cent. III. obſ. 6.
- d. *Hydatidoſa*, *Volch. Coiter.* Obſ. anat. p. 117. *Maur. Cordaci* comm. 5. ad lib. priorem, *Hippocr.* de muliebr.
- e. *Hydatidoſa et ſcirrboſea*, *Halleri* Diſp. pa- thol. Tom. V. p. 256.

Phyſconia viſceralis, S. ſp. 10.

Bonet. Sepulchr. de gravid. falſa, obſ. 3. Mega-
loſplachnos *Hippocrat. Marc. Donat.* Hiſt. med.
mir. lib. VI. c. 2. *Schenck.* ex *Garnero* de lie-
ne, Lib. III. Obſ. q. *Salmuth.* cent. I. obſ. 21.
Bonet. Med. ſept. Lib. VII. p. 487. *Bianchi*
Hiſt. hepat. T. I. p. 130.

Phyſconia externa lupialis, S. ſp. 11.

Grabam Tranſ. philoſ. compend. V. IX. cap. 4.
p. 187.

Phyſconia externa ſcirrhodea, S. ſp. 12.

Ger. Blaf. Obſ. med. VI.

Phyſconia externa hydatidofa, S. ſp. 13.

Bonet. Sepulchr. de gravid. falſa, obſ. 3. § 2. 3.
4. 11, &c. *Achotzii* apud *Schenckium*, Lib. III.
de hydrope, obſ. 4. et apud *Scholtzium* conf. 339.
Solenandri conf. 15. ſect. V. *Riverii* Obſ. com-
municat. ultim.

296 GENERA MORBORUM

Physconia ab adipe subcutaneo, S. sp. 14.

a. *Simplex*, Cl. *Licutaud.* Comp. med. 7.
Mich. Febr. apud *Bonet.* Med. sept. T. I. p.
636.

b. *Syphilitica*, observante celeb. *Fizes.*

Physconia ab excrescentia, S. sp. 15.

G. LXXXIII. RACHITIS.

Caput magnum anterius maxime tumens;
genicula tumida; costae depressoae; ab-
domen tumidum; caetera marcescen-
tia.

Rachitis, S. G. 294. L. 212. V. 312. *Sag.* G.
120. *Boerb.* 1480. *Hoffm.* III. 487. *Zeviani*
della rachitide.

Variat,

i. *Simplex* sine alio morbo.

Rachitis nodosa, S. sp. 1.

Rachitis Britannica *, S. sp. 2. *Gliffon* de rachitide.

2. Aliis morbis conjuncta.

Rachitis strumosa, S. sp. 3.

Rachitis Polonica, S. sp. 5.

Rachitis elephantiaca, S. sp. 6.

Neque rachitis *calmucana*, S. sp. 4. neque rachitis *a castratione*, S. sp. 7. pro morbo haberi potest.

* Minus recte pro diversis speciebus ponuntur rachitis *nodosa* et *Britannica*, cum non differant aliter quam morbus incipiens et confirmatus.

O. III. IMPETIGINES.

Cachexiae, cutem et externum corpus praecipue deformantes.

Impetigines, S. Cl. X. O. V. *Sag.* Cl. III. O. V.

G. LXXXIV. SCROPHULA.

Glandularum conglobatarum, praesertim in collo, tumores; labium superius et columna nasi tumida; facies florida, cutis levis; tumidum abdomen.

Scrophula, S. G. 285. V. 367. *Sag.* G. 121.
Struma, L. 284.

Species sunt,

1. Scrophula (*vulgaris*) simplex, externa, permanens.

Scrophula vulgaris, S. sp. 1.

2. Scrophula (*mesenterica*) simplex, interna, cum pallore faciei, inappetentia, tumore abdominis, et foetore foecum infolito.

Scrophula mesenterica, S. sp. 4.

3. Scrophula (*fugax*) simplicissima, et tantum circa collum, plerumque a resorptione ex ulceribus capitis proveniens.

Scrophula fugax, S. sp. 2.

4. Scrophula (*Americana*) cum framboesia conjuncta.

Scrophula Americana, S. sp. 5.

Neque scrophula *periodica*, S. sp. 6. neque scrophula *Moluccana*, S. sp. 8. ad genus scrophulae pertinere mihi videtur.

G. LXXXV. SYPHILIS.

Morbus contagiosus, post concubitum impurum et genitalium morbum, ulcera tonsillarum; cutis, praesertim ad marginem capillitii, papulae corymbosae, in crustas et in ulcera crustosa abeuntes; dolores ostocopi; exostoses.

Syphilis, S. G. 3086. L. 6. V. 319. *Sag.* G. 126.

Lues venerea, *Boerb.* 1440. *Hoffm.* III. 413.
Junck. 96. *Astruc* de lue venerea,

Species unica,

Syphilis venerea, S. sp. 6.

Syphilis *Polonica*, S. sp. 2. nequaquam ad hoc genus pertinet, et de Syphilide *Indica*, S. sp. 3. nobis non satis constat, ut pro diversa specie ponatur.

G. LXXXVI. SCORBUTUS.

In regione frigida post victum putrescentem, salitum, ex animalibus confectum, deficiente simul materia vegetabili recente; asthenia; stomacace; in cute macule diversicolores, plerumque livescentes, praesertim ad pilorum radices.

Scorbutus, S. G. 391. L. 223. V. 318. Sag. G. 127. Boerb. 1148. Hoffm. III. 369. Junck. 91. Lind on the scurvy. Hulme de scorbuto. Rozzpe de morbis navigantium.

Variat gradu.

- a. Scorbutus incipiens.
- b. Scorbutus crescens.
- c. Scorbutus inveteratus.

Variat etiam symptomatibus.

- d. Scorbutus lividus, *Nitzsch*, Theoret. pract. ab Handl. des Scharbockes, &c.

- e. Scorbutus petechialis, *Nitzsch*, *ibid.*
- f. Scorbutus pallidus, *Nitzsch*, *ibid.*
- g. Scorbutus ruber, *Nitzsch*, *ibid.*
- h. Scorbutus calidus, *Nitzsch*, *ibid.*

G. LXXXVII. ELEPHANTIASIS.

Morbus contagiosus; cutis crassa, rugosa, aspera, unctuosa, pilis destituta; in extremis artubus anaesthesia; facies tuberculibus deformis; vox rauca et nasalis.

Elephantiasis, S. G. 302. V. 321. *Sag. G.* 128.
Elephantia Arabum, V. 322.

Varietates sunt,

- Elephantiasis Orientalis, S. sp. 1.
- Elephantiasis legitima, S. sp. 2. *Lond. Med. Obs.*
Vol. I. Art. 19.
- Elephantiasis leonina, S. sp. 3.
- Elephantiasis Tyria, S. sp. 4.
- Elephantiasis Alopecia, S. sp. 5.
- Elephantiasis syphilitica, S. sp. 6.
- Elephantiasis Javayensis, S. sp. 7.

Elephantiasis Indica, S. sp. 9.*.

G. LXXXVIII. LE P R A.

Cutis escharis albis, furfuraceis, rimosis, aspera, aliquando subtus humida, pruriginosa.

Lepra, S. G. 303. L. 262. Sag. G. 129.

Lepra Graecorum, V. 320.

Varietates sunt,

Lepra Graecorum, S. sp. 1.

Lepra ichthyosis, S. sp. 2.

Lepra Indica, S. sp. 3.

Lepra Asturiensis, S. sp. 4.

Lepra herpetica, S. sp. 5.

Lepra malum mortuum, S. sp. 6.

G. LXXXIX. FRAMBOESIA.

* De Elephantiasi, Lepra, Framboesia, et Trichomate, utpote morbis a meipso nunquam visis, amplius statuere non ausus sum.

304 GENERA MORBORUM

Fungi, mori, vel rubi idaei fructus referentes, in variis cutis partibus enati.

Framboesia, S. G. 125. Sag. G. 125.

Varietates sunt,

Framboesia Guineensis, S. sp. 1. *Edinb. Essays*,
Vol. VI. Art. 71.

Framboesia Americana, S. sp. 2.

G. XC. TRICHOMA.

Morbus contagiosus, capilli solito crassiores,
in cirrhos et funiculos inextricabiles
implicati.

Trichoma, S. G. 311. Sag. G. 137.

Plica, L. 313.

Plica sive Rhopalosis, V. 323.

Species sunt,

Trichoma cirrosum, S. sp. 1.

Trichoma villosum, S. sp. 2.

G. XCI. ICTERUS.

Flavido cutis et oculorum; faeces albiae;
urina obscure rubra, immixta colore lu-
teo tingens.

Icterus, L. 224. V. 306. Boerb. 918. Junck. 90.

Aurigo, S. G. 306. Sag. G. 132.

Cachexia ictérica, Hoffm. III. 301.

Species idiopathicae sunt,

1. Icterus (*calculosus*) cum dolore in regio-
ne epigastrica acuto, post pastum aucto,
et cum dejectione concretionum biliosarum.

Aurigo calculosa, S. sp. 9.

2. Icterus (*spasmodicus*) sine dolore, post
morbos spasmodicos et pathemate men-
tis.

Aurigo hysterica, S. sp. 13.

Species quaedam, quae a SAUVAGESIO sub titulo

Auriginis a venenis, recensentur.

3. Icterus (*hepaticus*) sine dolore, post morbos hepatis.

Aurigo hepatica, S. sp. 11.

Aurigo ab obstructione, S. sp. 6.

Aurigo purulenta, S. sp. 7.

4. Icterus (*gravidarum*) sub graviditate oriens, et post partum abiens. *Van Swiet. ad Boerh. Aph. 950.*

Aurigo plethorica, S. sp. 5.

5. Icterus (*infantum*) in infantibus haud diu post natales oriens.

Aurigo neophytorum, S. sp. 12.

Icteri sequentes, siquidem recte icteri dicantur*, symptomati sunt,

Aurigo febrilis, S. sp. 1.

* Flavedo cutis oriri potest, vel a bile non, ut solet, excreta, sed in vasa sanguifera excepta, et inde subter cuticulam

Aurigo febricosa, S. sp. 8.

Aurigo accidentalis, S. sp. 2.

Aurigo typhodes, S. sp. 10.

Aurigo rachialgica, S. sp. 14.

Aurigo a venenis, S. sp. 4.

Aurigo Indica, S. sp. 3. five quarundam
gentium color naturalis, nequaquam pro
morbo haberi potest.

cuticulam effusa; vel a fero sanguinis saepe flavescente,
subter cuticulam, ut in ecchymosi, effuso. In quibus-
dam casibus, an flavedo cutis ab una vel altera illarum
causarum oriatur, apud medicos non semper constat;
sed tantum ex prima icterum genuinum, et ab altera
morbum diversum, quique, quantum fieri possit, dis-
tingui debet, oriri censemus.

CL. IV. LOCALES*.

Partis, non totius corporis, affectio.

Vitia † S. Cl. I. L. Cl. XI. V. Cl. X. *Sag.* Cl.
I.

Plagae, *Sag.* Cl. II. S. Cl. I. O. VII.

Morbi organici *Auctorum.*

* Fortassis aliquando ambiguum esse potest, utrum ad universales, vel ad locales, morbi quidam referri debent; de plerisque vero, utri classi referendi sint, satis obvium erit; et ex institutione hujus *Localium* classis, quamplurimos morbos rectius et facilius, quam in aliorum nosologorum systematibus, disponi posse contendimus.

† *Vitia* hic dixi, utpote sub hac classe *Localium* comprehensa; morbos vero multo plures comprehendit hic classis, ita ut vox *vitia* pro hujus synonymonequaquam haberi potest, et idem de *Plagis* SAGARI dictum velim.

O. I. DYSÆSTHESIÆ.

Sensus depravati aut deleti, ex organorum
externorum vitio*.

Dyfaesthesiac, S. CL. VI. O. I. *Sag.* Cl. IX.
O. I.

Hallucinationes, S. Cl. VII. O. I. *Sag.* CL. XIII.
O. I.

Privativi, L. CL. VI. O. III.

G. XCII. CALIGO.

Visus imminutus vel prorsus, abolitus ob
repagulum opacum, inter objecta et re-
tinam, oculo ipso vel palpebris inhae-
rens.

Caligo, S. G. 153. V. 288. S. G. 259,

Cataracta, L. 109.

* Vereor ne in sequentibus aliquando species recensuerim quae characteri ordinis non prorsus respondeant, quasdam, scilicet, dyfaesthesias quae ex organorum externorum vitio non pendeant. Hujusmodi species quidem aliquando recensui; sed paucae omnino sunt, et feci, quia species affines, et hic loci expectandas, separare nolui.

310 GENERA MORBORUM.

Species sunt,

1, Caligo (*lentis*) ob maculam opacam,
pone pupillam.

Cataracta *, S. G. 152. L. 109. V. 239. Sag. G.
26.

Apud SAUVAGESIUM species sunt, verae
vel spuriae :

Verae varietates sunt.

Cataracta vera, S. sp. 1.

Glaucoma Woolhoulii.

Cataracta antiglaucoma, S. sp. 2.

Cataracta glaucoma, S. sp. 3.

Glaucoma Maitre Jan et St Ives.

Spuriae varietates sunt,

Cataracta membranacea, S. sp. 4.

Cataracta secundaria, S. sp. 5.

* Non video quod, cum SAUVAGESIO, *Cataracta*,
pro diverso a *Caligine* genere haberi possit; et judi-
cent periti, annon ideo recte *Caliginis* characterem
mutaverim, et *cataractam* pro ejus specie poluerim.

2. Caligo (*corneae*) ob corneam opacam.

Achlys, V. 242.

Variat pro varietate morbi opacitatem facientis.

Caligo a nephelio, S. sp. 5.

Caligo a leucomate, S. sp. 6.

Caligo ceratocele, S. sp. 10.

Caligo a staphylomate, S. sp. 11.

Caligo a pterygio, S. sp. 12.

Caligo hyposphagma, S. sp. 13.

3. Caligo (*pupillae*) ob obstructam pupillam.

Variat pro varietate causae.

Caligo ab ectasi, S. sp. 18.

Amaurosis a synchyfi, S. sp. 6.

Amaurosis a myosi, S. sp. 7.

Caligo a synizesi, S. sp. 19.

Synizesis, V. 240.

4. Caligo (*humorum*) ob vitium vel defectum humoris aquei.

Glaucoma, V. 241.

Variat pro diverso humoris statu.

Caligo hypoaema, S. sp. 15.

Caligo lactea, S. sp. 16.

Caligo a rhytidofi, S. sp. 17.

Ambylophia hydrophthalmica, S. sp. 7.

5. Caligo (*palpebrarum*) ob vitium palpebris inhaerens.

Variat pro varietate vitii palpebrarum.

Caligo a symblepharofi, S. sp. 1.

Caligo ab ancyloblepharo, S. sp. 2.

Caligo a blepharoptofi, S. sp. 3.

Caligo a pacheablepharofi, S. sp. 4.

Caligo a lupia, S. sp. 7.

Caligo a farcomate, S. sp. 8.

Caligo a cancro, S. sp. 9.

G. XCIII. AMAUROSIS.

Vifus imminutus vel prorsus abolitus, sine vitio oculi evidente; plerumque cum pupilla dilatata et immobili.

Amaurosis, S. G. 155. L. 110. V. 238. *Sag. G.*
261.

Mydriasis, V. 237.

Amblyopia, L. 108. V. 236.

Species sunt,

1. Amaurosis (*compressionis*) post causas et cum signis congestionis in cerebro.

Variat pro varietate causae remotae.

Amaurosis pituitosa, S. sp. 2.

Amaurosis scrophulosa, S. sp. 3.

Amaurosis plethorica, S. sp. 4.

Amaurosis intermittens, S. sp. 13.

Amaurosis exanthematica, S. sp. 11.

Amaurosis venerea, S. sp. 10.

Amaurosis traumatica, S. sp. 1.

2. Amaurosis (*atonica*) post causas et cum signis debilitatis.

Amaurosis congenita, S. sp. 5.

Amaurosis exhaustorum, S. sp. 16.

Amaurosis rachialgica, S. sp. 14.

Amaurosis arthritica, S. sp. 17.

Amblyopia absoluta, S. sp. 6.

314. GENERA MORBORUM

3. Amaurosis (*spasmodica*) post causas et cum signis spasmi.

Amaurosis a spasmo, S. sp. 8.

Amaurosis hysterica, S. sp. 15.

4. Amaurosis (*venenata*) a veneno ingesto vel applicato.

Amaurosis a narcoticis, S. sp. 12.

Amaurosis foricariorum, S. sp. 9.

G. XCIV. D Y S O P I A *.

Visus depravatus, ita ut non nisi certa luce, vel ad certam distantiam, vel in certa positura, objecta clare videantur.

Amblyopia, S. G. 154. Sag. G. 258.

* Verbum *Amblyopia*, quo pro hujus generis nomine utitur SAUVAGESIUS, alio sensu intelligunt veteres, tum LINNAEUS et VOGELIUS; ideoque hujus generis nomen mutare necessarium duxi.

Species sunt,

1. Dyfopia (*tenebrarum*) in qua non nisi in magna luce objecta videntur.

Amblyopia crepuscularis, S. sp. 1.

2. Dyfopia (*luminis*) in qua non nisi in obscura luce objecta videntur.

Amblyopia meridiana, S. sp. 2.

3. Dyfopia (*diffitorum*) in qua longe distantia non videntur.

Amblyopia diffitorum, S. sp. 3.

Myopia, L. 309.

Myopiafis, V. 515.

4. Dyfopia (*proximorum*) in qua proxima non videntur.

Amblyopia proximorum, S. sp. 4.

Presbytia, L. 308.

316 GENERA MORBORUM

5. Dyfopia (*lateralis*) in qua non nisi oblique posita videntur.

Amblyopia luscorum, S. sp. 5.

G. XCV. PSEUDOBLEPSIS.

Visus depravatus, ita ut quae non existant homo se videre imaginatur, vel quae existunt aliter videt ac revera se habeant.

Suffusio, S. G. 217. Sag. G. 329.

Phantasma, L. 73. V. 289.

Species sunt,

1. Pseudoblepsis (*imaginaria*) in qua quae non existunt conspici videntur.

Variat pro varietate phantasmatis,

a. Suffusio myodes, S. sp. 1.

b. Suffusio reticularis, S. sp. 2.

c. Suffusio scintillans, S. sp. 3.

Marmaryge, V. 290.

d. Suffusio coloris, S. sp. 4.
Haemalopia, V. 289.

2. Pseudoblepsis (*mutans*) in qua objecta revera existentia aliquomodo mutata apparent.

Variat pro varia objectorum mutatione.

- a. Suffusio metamorphosis, S. sp. 5.
- b. Suffusio nutans, S. sp. 7.
- c. Suffusio dimidians objecta, S. sp. 6.
- d. Suffusio multiplicans.
Diplopia, S. G. 218. *Sag. G.* 330.
Dysopia, V. 291.

Diplopia iterum variat pro varietate causae remotae.

- a. Diplopia pyretica, S. Varietas 1.
- b. Diplopia a spasmo, S. Var. 2.
- g. Diplopia a paralyfi, S. Var. 3.
- d. Diplopia ab ancyloblepharo, S. Var. 4.
- e. Diplopia a cararrho, S. Var. 5.
- 2. Diplopia a debilitate, S. Var. 6.

318 GENERA MORBORUM

- c. Diplopia a contusione, S. Var. 8.
- th. Diplopia a terrore, S. Var. 9.
- i. Diplopia a temulentia, S. Var. 10.
- k. Diplopia remotorum, S. Var. 7.

G. XCVI. DYSECOEA.

Auditus imminutus vel abolitus.

Dysecoea, S. G. 158. V. 246. Sag. G. 264.
Cophosis, S. G. 160. L. 112. Sag. G. 266.
Surditas, V. 247.

Species sunt,

- 1. Dysecoea (*organica*) ob vitium in organis fonos ad internam aurem transmittentibus.

Variat pro varietate vitii et partis affectae.

- a. Dysecoea monoton seu malcorum, S. sp. 1.
- b. Dysecoea a meatu obstructo, S. sp. 2.
Cophosis a meatu, S. sp. 1.

- e. Dysecocœa a myringæ atonia, S. sp. 3.
Cophosis a tympano, S. sp. 4.
- d. Dysecocœa a myringæ duritie, S. sp. 4.
- e. Dysecocœa a myringa perforata, S. sp. 5.
- f. Dysecocœa a tympani fistula, S. sp. 6.
- g. Dysecocœa a hydrotympano, S. sp. 7.
- h. Dysecocœa a tuba obstructa, S. sp. 8.
Cophosis a tuba, S. sp. 3.
- i. Dysecocœa syphilitica.
Cophosis syphilitica, S. sp. 5.

Cophosis congenita, S. sp. 8.

- 2. Dysecocœa (*atonica*) sine organorum sonos transmittentium vitio evidente.

Variat pro varietate causæ.

- a. Cophosis critica, S. sp. 2.
Dysecocœa febrilis.
- b. Cophosis a comate, S. sp. 7.
- c. Cophosis ferosa, S. sp. 6.
- d. Cophosis a steatmate, S. sp. 9.

G. XCVII. PARACUSIS.

Auditus depravatus.

Paracusis, S. G. 159. Sag. G. 265.

Syrigmus, S. G. 219. Sag. G. 231.

Species sunt,

1. Paracusis (*imperfecta*) in qua soni ab externis venientes percipiuntur, non autem accurate vel cum solitis conditionibus.

Variat,

- a. Cum auditu gravi.

Paracusis barycoea, S. sp. 1.

- b. Cum auditu nimis sensibili.

Paracusis oxycocœa, S. sp. 2.

- c. Cum sono unico externo a causis internis duplicato.

Paracusis duplicata, S. sp. 3.

d. Soni quos homo audire velit, nisi sono alio vehementi simul excitato non audiuntur.

Paracusis Willisiana, S. sp. 4.

2. *Paracusis (imaginaria)* in qua soni extrinsecus non existentes ab internis causis excitantur.

Syrigmus, S. G. 219. *Sag. G.* 231.

Syringmos, L. 72.

Sufurrus, V. 292.

Variat pro varietate soni percepti.

a. *Syrigmus fibilus*, S. sp. 4.

b. *Syrigmus sufurrus*, S. sp. 5.

c. *Syrigmus bombus*, S. sp. 11.

Variat etiam pro varietate causae remotae.

d. *Syrigmus a debilitate*, S. sp. 1.

e. *Syrigmus criticus*, S. sp. 2.

f. *Syrigmus plethoricus*, S. sp. 3.

g. *Syrigmus vertiginosus*, S. sp. 10.

322 GENERA MORBORUM

- h. Syrigmus cephalalgicus, S. sp. 6.
- i. Syrigmus a ventriculo, S. sp. 7.
- k. Syrigmus catarrhalis, S. sp. 8.
- l. Syrigmus ab oxycocæ, S. sp. 9.

G. XCVIII. ANOSMIA.

Olfactus imminutus vel abolitus.

Anosmia, S. G. 156. L. 113. V. 248. Sag. 262.

Species sunt,

- 1. Anosmia (*organica*) ob vitium in membrana nares internas investiente.

Variat pro varietate vitii.

- Anosmia catarrhalis, S. sp. 1.
- Anosmia a siccitate, S. sp. 6.
- Anosmia a polypo, S. sp. 3.
- Anosmia ab ozaena, S. sp. 2.
- Anosmia syphilitica, S. sp. 4.
- Anosmia verminosa, S. sp. 5.

2. Anofmia (*atonica*) sine vitio membranae-
narium evidente.

Anofmia paralytica, S. sp. 7.

G. XCIX. A G H E U S T I A.

Gustus imminutus vel abolitus.

Agheustia, S. G. 157. Sag. G. 263.

Agheustia, L. 114.

Apogeusis, V. 449.

Species sunt,

1. Agheustia (*organica*) ob vitium in mem-
brana linguae, a nervis sapida arcens.

Agheustia febrilis, S. sp. 1.

2. Agheustia (*atonica*) sine vitio linguae e-
vidente.

Agheustia paralytica, S. sp. 2.

G. C. ANÆSTHESIA.

Tactus imminutus vel abolitus, S. G. 161.
L. 118. *Sag.* G. 267.

Anaesthesia, S. G. 161. L. 118. *Sag.* G. 267.
Anodynia, V. 274.

Sequentes species a SAUVAGESIO recensentur, et, cum de iis mihi non satis liqueret, nihil mutare volui.

Anaesthesia a spina bifida, S. sp. 1.

Anaesthesia plethorica, S. sp. 2.

Anaesthesia nascentium, S. sp. 3.

Anaesthesia melancholica, S. sp. 4.

O. II. DYSOREXIÆ*.

Appetitus erroneus, vel deficiens.

Sect. I. APPETITUS ERRONEI.

Morositates, S. G. VIII. O. II. *Sag.* Cl. XIII.

O. II.

Pathetici, L. Cl. V. O. II.

Hyperaesthesiae, V. Cl. VII.

G. CI. BULIMIA.

Appetitus esculentorum majori copia quam
quae digeri possit.

* *Morositates SAUVAGESII* minus recte ad *Ve-
saniarum* classem referri, supra dixi, et nunc ad
locales detuli. Recte, ni fallor, cum dysorexiae
fere omnes manifesto partis singularis, potius quam
totius corporis, affectiones sint. Nostalgia sola,
si quidem revera morbus sit, minime pro locali ha-
beri potest; sed morbum incertum a caeteris dysorex-
iis separare non bene potui.

326. GENERA MORBORUM.

Bulimia, S. G. 223. L. 79. Sag. G. 335.

Bulimus, V. 296.

Addephagia, V. 297.

Cynorexia, V. 298.

Species idiopathicae sunt,

1. Bulimia (*helluonum*), sine morbo ventriculi, cibi majorem solita copiam appetens.

Bulimia esurigo, S. sp. 4.

Addephagia, V. 297.

2. Bulimia (*syncopalis*) cibum frequenter appetens, ob sensum famis syncopen minitantis.

Bulimia cardialgica, S. sp. 2.

Bulimus, V. 296.

3. Bulimia (*emetica*) cibum magna copia appetens, et mox per vomitum rejiciens.

Bulimia canina, S. sp. 1.

Cynorexia, V. 298.

Species symptomaticae sunt,

Bulimia verminosa, S. sp. 3.

Bulimia addephagia, S. sp. 5.

Bulimia convulforum, S. sp. 6.

Bulimia ab acidis S. sp. 7.

G. CII. POLYDIPSIA.

Appetitus majoris solita copiae potulentorum.

Polydipsia, S. G. 224. L. 80. V. 275. Sag. G. 336.

Polydipsia fere semper symptomatica est, et variat tantum pro varietate morborum quos comitatur; hinc

Polydipsia febrilis, S. Var. a.

Polydipsia hydropica, S. Var. b?

Polydipsia fluxuum, S. Var. c.

Polydipsia a venenis, S. Var. d.

G. CIII. P I C A.

Defiderium non efculenti ingerendi.

Pica, S. G. 222. *Sag. G.* 334.

Citta, L. 78.

Allotriophagia, V. 299.

Malacia, V. 300.

Cum de speciebus *picae* mihi non fatis
liqueat, fequentes ex SAUVAGESIO re-
cenfeo.

Pica infantilis, S. fp. 1.

Pica chierofiantium, S. fp. 2.

Pica malacia, S. fp. 3.

Pica abicorbuticorum, S. fp. 4.

Pica voluntaria, S. fp. 5.

G. CIV. S A T Y R I A S I S.

In maribus effraenis veneris cupiditas.

Satyriifis, S. G. 228. L. 81. *Sag. G.* 340.

Satyriafim pro specie maniae habet VOGELIUS.

Species sunt,

Satyriasis (*juvenilis*) cum veneris cupiditate praeter modum vehementi, corpore simul parum perturbato.

Satyriasis neogamorum, S. sp. 5.

2. Satyriasis (*furens*) cum veneris cupiditate effraeni, corpore simul multum perturbato.

Satyriasis acuta, S. sp. 1. *Aretaci Cappad. Acut.*
Lib. II. cap. 12.

Satyriasis chronica, S. sp. 2. ad priapismum pertinet; et Satyriasis venerea, S. sp. 3. necnon satyriasis hydrophobica, S. sp. 4. manifesto symptomata est.

G. CV. NYMPHOMANIA.

In foeminis effraene veneris desiderium.

330 GENERA MORBORUM

Nymphomania, S. G. 229. 229. *Sag.* G. 341.
Satyriasis, L. 81.

Furorem uterinum pro specie maniac habet Vo-
GELIUS.

Nymphomaniae species unica est, et gradu
tantum varians, hinc

Nymphomania falacitas, S. sp. 1.

Nymphomania furibunda, S. sp. 2.

Nymphomania fervor uteri, S. sp. 3.

Nymphomania pruriginosa, S. sp. 4.

G. CVI. NOSTALGIA.

In absentibus a patria, vehemens eandem
revivendi desiderium.

Nostalgia, S. G. 226. L. 83. *Sag.* G. 338.

Nostalgiam pro specie melancholiae habet VEGE-
LIUS.

Species sunt,

1. Nostalgia (*simplex*) sine alio morbo.

Nostalgia simplex, S. sp. 1.

2. Nostalgia (*complicata*) aliis morbis comitata.

Nostalgia complicata, S. sp. 2.

Seçt. II. *APPETITUS DEFICIENTES.*

Anepithymiae, S. Cl. VI. O. II. *Sag.* IX. O. II.

Privativi, L. Cl. VI. O. III.

Adynamiae, V. Cl. VI.

G. CVII. *A N O R E X I A.*

Appetitus esculentorum deficiens.

Anorexia, S. G. 162. L. 116. V. 279. *Sag.* G. 268.

Omnis anorexia mihi symptomatica esse videtur, et variat tantum pro varietate morbi quem comitatur. Species quidem omnes, quotquot a SAUVAGESIO fuerant recensitae, ad genus dyspepsiae supra retuli; sed fortassis utile hic erit easdem seorsum, et rectius ordinatas, iterum recensere.

332 GENERA MORBORUM

Species sunt,

1. Anorexia (*humoralis*) ab humore ventriculorum gravante.

Anorexia pituitosa, S. sp. 2.

Anorexia biliosa, S. sp. 6.

Anorexia a faburra, S. sp. 9.

2. Anorexia (*atonica*) ob tonum fibrarum ventriculi amissum.

Anorexia paralytica, S. sp. 1.

Anorexia exhaustorum, S. sp. 8.

Anorexia melancholica, S. sp. 5.

Anorexia cachectarum, S. sp. 7.

Anorexia arthritica, S. sp. 12.

Anorexia febrilis, S. sp. 4.

Incertae naturae sunt,

Anorexia plethorica, S. sp. 3.

Anorexia mirabilis, S. sp. 10.

Anorexia neophytorum, S. sp. 11.

Anorexia Stewartiana, S. sp. 13.

G. CVIII. A D I P S I A.

Appetitus potulentorum suppressio, five fitis
feriatio.

Adipsia, S. G. 163. L. 117. V. 281. *Sag.* G. 269.

Adipsiam sine alio morbo, qualis est

Adipsia primaria, S. sp. 1.

pro morbo habere nollem; omnemque adip-
fiam pro sympathica, five symptomate
morbi cujusdam, sensorium commune
afficientis, habeo; ideoque non ad loca-
les referendi.

G. CIX. A N A P H R O D I S I A.

Libidinis defectus, vel veneris impotentia.

Anaphrodisia, S. G. 164. *Sag.* G. 270.

Atechnia, L. 119.

Agnesia, V. 283.

Species verae sunt,

334 GENERA MORBORUM

Anaphrodisia paralytica, S. sp. 1.

Anaphrodisia gonorrhoeica, S. sp. 2.

Species spuriae, five veneris rite exercendae
impedimenta, sunt,

Anaphrodisia a mariscis, S. sp. 4.

Anaphrodisia ab urethrae vitio, S. sp. 5.*.

Pro fictia et falsa habenda est

Anaphrodisia magica, S. sp. 3.

* Ad dyspermatismi genus pertinet.

O. III. DYSCINESIÆ.

Motus impediti vel depravati ex organorum vitio.

Dyscinesiae, S. CL. VI. O. III. *Sag.* CL. IX. O. III.

G. CX. A P H O N I A.

Vocis plena suppressio, citra coma aut syncope.

Aphonia, S. G. 166. L. 115. V. 253. *Sag.* G. 272.

Species sunt,

1. Aphonia (*gutturalis*) a tumefactis faucibus et glottide.

Aphonia catarrhalis, S. sp. 4. Anginosa *Morganii*.

336 GENERA MORBORUM

2. Aponia (*trachealis*) a compressa trachea.

Aponia aneurismatica, S. sp. 5.

Aponia pulmonica, S. sp. 9.

3. Aponia (*atonica*) a nervis laryngis re-
fectis.

Aponia traumatica, S. sp. 6.

Sequentes symptomaticae esse videntur,

Aponia melancholica, S. sp. 1.

Aponia paralytica, S. sp. 8.

Aponia temulentorum, S. sp. 3.

Aponia hysterica, S. sp. 7.

Aponia ab antipathia, S. sp. 2.

G. CXI. MUTITAS.

Verba articulandi impotentia.

Mutitas, S. G. 165. V. 257. Sag. G. 271.

Species sunt,

1. Mutitas (*organica*) ex lingua ablata vel vitiata.

Mutitas elinguium, S. sp. 4.

Mutitas a siccitate, S. sp. 5.

2. Mutitas (*atonica*) ex nervis linguae lae-
fis.

Mutitas traumatica, S. sp. 2.

3. Mutitas (*furdorum*) ex furditate conge-
nita, vel puerilibus annis aborta.

Mutitas furdorum, S. sp. 8.

Sequentes symptomaticae sunt,

Mutitas a glossocele, S. sp. 1.

Mutitas a narcoticis, S. sp. 3.

Mutitas spasmodica, S. sp. 6.

Mutitas proaeretica, S. sp. 7.

U u

G. CXII. PARAPHONIA.

Vocis fonus depravatus.

Paraphonia, S. G. 168.

Cacophonia, Sag. G. 274.

Raucedo, L. 146.

Raucitas, V. 252.

Afaphia, V. 256.

Clangor, V. 251.

Leptophonia, V. 254.

Oxyphonia, V. 255.

Rhenophonia, V. 256.

Species sunt,

1. Paraphonia (*puberum*) in qua, circa pu-
bertatis tempus, vox ab acutiori et suavi
in graviolem et ingratham mutatur.

Paraphonia *puberum*, S. sp. 1.

2. Paraphonia (*rauca*) in qua, ob ficcita-
tem vel tumorem faucium flaccidum,
vox fit rauca et scabra.

Paraphonia catarrhalis, S. sp. 3.

Raucedo, L. 146.

Raucitas, V. 250.

3. Paraphonia (*resonans*) in qua, ob obstructas nares, vox fit rauca, cum sonitu per nares fibilante.

Paraphonia nasalis, S. sp. 2.

Paraphonia a polypo, S. sp. 8.

Rhenophonia, V. 256.

4. Paraphonia (*palatina*) in qua, ob deficientem vel divisam uvulam, plerumque cum labio leporino, vox fit rauca, obscura, et ingrata.

Paraphonia gutturalis, S. sp. 5.

Asaphia, V. 250.

5. Paraphonia (*clangens*) in qua vox in acutam, clangentem, et exilem mutatur:

Paraphonia ulcerosa, S. sp. 4.

Paraphonia fibilans, S. sp. 7.

340 GENERA MORBORUM

Clangor, V. 251.

Leptophonia, V. 254.

Oxyphonia, V. 255.

6. Paraphonia (*comatosa*) in qua, ob laxatum velum palati et glottidem, sonus inter inspirandum editur.

Paraphonia stertens, S. sp. 6.

G. CXIII. PSELLISMUS.

Verba articulandi vitium.

Psellismus, S. G. 167. L. 138. Sag. G. 273.

Psellotis, V. 259.

Traulotis, V. 258.

Ischnophonia, V. 262.

Battarismus, V. 261.

Species sunt,

1. Psellismus (*haesitans*) in quo sermonis verba, praesertim prima, non facile pro-

feruntur, et non nisi prima syllaba saepius repetita.

Pfellismus ischnophoni^a, S. sp. 1.

Ischnophonia, V. 201.

Battarismus, V. 261.

2. Pfellismus (*ringens*) in quo sonus literae R semper aspiratur, et quasi geminatur.

Pfellismus rottacismus, S. sp. 2:

Traulotis five blaefitas, V. 258.

3. Pfellismus (*lallans*) in quo sonus literae L fit liquidior, vel loco literae R pronunciatur.

Pfellismus lamdacismus, S. sp. 3.

4. Pfellismus (*emoliens*) in quo literae durae in molliores mutantur, et litera S multum usurpatur.

Pfellismus traulotes, S. sp. 4.

5. *Pfelliſmus (balbutiens)* in quo, ob linguam magnam vel tumefactam, literae labiales magis audiuntur, et ſaepe loca aliarum proferuntur.

Pfelliſmus balbuties, S. ſp. 5.

Pfelliſmus a ranula, S. ſp. 11.

6. *Pfelliſmus (acheilos)* in quo literae labiales vix vel non omnino pronunciari poſſunt.

Pfelliſmus mogilalia, S. ſp. 6.

7. *Pfelliſmus (lagostomatum)* in quo, ob diſiſum palatum, literae gutturales minus recte pronunciantur.

Pfelliſmus lagostomatum, S. ſp. 10.

Pfelliſmus cotacismus, S. ſp. 8.

G. CXIV. STRABISMUS.

Oculorum axes optici non convergentes.

Strabismus, S. G. 116. L. 304. V. 514. Sag. G.
222.

Species sunt,

1. Strabismus (*habitualis*) a consuetudine prava oculo tantum uno utendi.

Strabismus vulgaris, S. sp. 2.

2. Strabismus (*commodus*) ab unius oculi prae altero, debilitate vel mobilitate majori, adeo ut uterque oculus non commode adhibeatur.

Strabismus Buffonii, S. sp. 3.

Strabismus spasmodicus, S. sp. 4.

Strabismus paralyticus, S. sp. 5.

Strabismus catarrhalis, S. sp. 6.

344 GENERA MORBORUM

3. Strabismus (*necessarius*) ob mutatum situm vel figuram partium oculi.

Strabismus a luscitate, S. sp. 1.

Strabismus caligantium, S. sp. 11.

Strabismus a crystallino, S. sp. 12.

Strabismus myopum, S. sp. 9.

De Strabismo aequinoctiali mihi non liquet.

Minus recte, ut mihi videtur, ad Strabismum referuntur sequentes.

Strabismus symptomaticus, S. sp. 7.

Strabismus lagophthalmos, S. sp. 8.

G. CXV. CONTRACTURA.

Artus unius vel plurium contractio diuturna, rigida.

Contractura, S. G. 119. L. 299. Sag. G. 225.

Obtupitas, S. G. 11.

Caput obtipum, V. 513.

Digitium, V. 221.

Species sunt,

1. Contractura (*primaria*) a musculis contractis, rigidis.

a. A musculis ab inflammatione rigidis.

Contractura dolorifica, S. sp. 2.

Contractura arthritica, S. sp. 7.

Contractura catarrhalis, S. sp. 8.

Obstipitas catarrhalis, S. sp. 3.

b. A musculis a spasmō rigidis.

Contractura spasmodica, S. sp. 11.

Obstipitas spasmodica, S. sp. 6.

Obstipitas renuens, S. sp. 1.

Obstipitas lateralis, S. sp. 5.

Contractura hypochondriaca, S. sp. 1.

c. A musculis, ob antagonistas paralyticos, contractis.

Contractura paralytica, S. sp. 4.

Contractura rachialgica, S. sp. 5.

Contractura Bohemica, S. sp. 6.

Obstipitas annuens, S. sp. 2.

d. A musculis ab acrimonia irritante contractis.

Contractura scorbutica, S. sp. 3.

2. Contractura (*articularis*) ob artus rigidos.

Contractura anchylosis, S. sp. 9.

Contractura syphilitica, S. sp. 10.

Obstipitas gibbosa, S. sp. 4.

O. IV. APOCENOSSES.

Fluxus five sanguis, aut humores alii, solito
uberius profluens, sine pyrexia impe-
tute fluidorum aucto.

Apocenosés, V. Cl. II. O. II.
Fluxus, S. Cl. IX. *Sag.* Cl. V.
Morbi evacuatorii, L. Cl. IX.

G. CXVI PROFUSIO.

Fluxus sanguinis,

Profusio, L. 239.
Haemorrhagia, V. 81. *Bocrb.* 218.

Ex sanguifluxibus, a SAUVAGESIO recensitis, sequentes, ad hunc locum pertinere videntur.

Haemorrhagia passiva, S. sp. 11

348 GENERA MORBORUM

Haemoptysis traumatica, S. sp. 12.

Haematemesis traumatica, S. sp. 3.

Haematuria traumatica, S. sp. 14.

Haematuria violenta, S. sp. 2.

Haemorrhagia ab hirudine, S. sp. 7.

Haemoptysis a hirudine, S. sp. 13.

Haematemesis ab hirudine, S. sp. 4.

G. CXVII. EPIDROSIS*.

Sudoris praeter naturam evacuatio.

Epidrosis, S. G. 258. Sag. G. 194.

Sudor, L. 208.

Hydropedesis, V. 121.

Species idiopathica unica est,

Epidrosis spontanea, S. sp. 1.

* Epidrosin minus recte ad morbos locales relata esse agnosco; cum autem huic morbo nullum in systemate nostro locum idoneum invenerim, ne prorsus omitteretur, hic cum aliis quodammodo affinis morbis evacuatoriis recensui.

Ephidroses symptomaticae variant, pro varietate morbi quem comitantur, et simul pro varietate sudoris elicit, et quodammodo pro varietate partis maxime sudantis. Hinc

Ephidrosis febrilis, S. sp. 3.

Ephidrosis febricosa, S. sp. 7.

Ephidrosis hectica, S. sp. 5.

Ephidrosis exanthematum, S. sp. 6.

Ephidrosis syncoptica, S. sp. 4.

Ephidrosis scorbutica, S. sp. 2.

Ephidrosis a saburra, S. sp. 18.

Ephidrosis lactea, S. sp. 9.

Ephidrosis mellea, S. sp. 10.

Ephidrosis vinosa, S. sp. 11.

Ephidrosis viridis, S. sp. 12.

Ephidrosis nigra, S. sp. 13.

Ephidrosis lutea, S. sp. 14.

Ephidrosis urinosa, S. sp. 15.

Ephidrosis cruenta, S. sp. 16.

Ephidrosis coerulea, S. sp. 17.

Ephidrosis acida, S. sp. 19.

Ephidrosis arenosa, S. sp. 20.

Ephidrosis lateralis, S. sp. 8.

G. CXVIII. EPIPHORA.

Fluxus humoris lachrymalis,

Epiphora, S. G. 259. L. 172. V. 99. Sag. G.
195.

Ex speciebus a SAUVAGESIO recensitis, nul-
la pro idiopathica haberi potest, nisi

Epiphora frigida, S. sp. 8.

Caeterae omnes symptomaticae sunt,

Epiphora a pathemate, S. sp. 1.

Epiphora ophthalmica, S. sp. 3.

Epiphora calida, S. sp. 9.

Epiphora ex variolis, S. sp. 4.

Epiphora arthritica, S. sp. 12.

Epiphora cruenta, S. sp. 10.

Epiphora ex rhyade, S. sp. 2.

Epiphora ex aegilope, S. sp. 5.

Epiphora ab ectropio, S. sp. 6.

Epiphora ab anchylope, S. sp. 7.

Epiphora sebacea, S. sp. 11.

Epiphora lactea, S. sp. 13.

G. CXIX. PTYALISMUS.

Fluxus falivae.

Ptyalismus, S. G. 261. L. 176. V. 103. *Sag. G.*
197.

Si quis *ptyalismus* idiopathicus fit, pro eo
habere vellem.

Ptyalismum a laxitate, S. sp. 4.

Sequentes omnes *symptomatae* sunt,

Ptyalismus nauseosus, S. sp. 1.

Ptyalismus hypochondriacus, S. sp. 8.

Ptyalismus gravidarum, S. sp. 14.

Ptyalismus a pyrofi, S. sp. 2.

Ptyalismus Lapponicus, S. sp. 3.

Ptyalismus febrilis, S. sp. 18.

Ptyalismus variolosus, S. sp. 6.

Ptyalismus arthriticus, S. sp. 9.

Ptyalismus phthificus, S. sp. 10.

Ptyalismus scorbuticus, S. sp. 7.

Ptyalismus catarrhalis, S. sp. 15.

Ptyalismus aphthosus, S. sp. 13.

352 GENERA MORBORUM

Ptyalismus a carie, S. sp. 16.

Ptyalismus purulentus, S. sp. 12.

Ptyalismus a calculo, S. sp. 17.

Ptyalismus syphiliticus, S. sp. 19.

Ptyalismus viridis, S. sp. 11.

Ptyalismus urinosus, S. sp. 20.

Ptyalismus mercurialis, S. sp. 5.

G. CXX. ENURESIS.

Urinae e vesica fluxus involuntarius non
dolens.

Enuresis, S. G. 264. L. 195. V. 113. Sag. G.
200.

Species sunt,

1. Enuresis (*atonica*) post morbos sphincterem vesicae laedentes.

Enuresis hernioforum, S. sp. 3.

Enuresis puerperarum, S. sp. 5.

Enuresis calculosa, S. sp. 7.

Enuresis a fistula, S. sp. 8.

2. Enuresis (*irritata*) a compressione vel
irritatione vesicae.

Enuresis gravidarum, S. sp. 4.

Enuresis catamenialis, S. sp. 6.

Enuresis a sparganofo, S. sp. 9.

Symptomatica est,

Enuresis paralytica, S. sp. 2.

Pro morbo non haberi potest

Enuresis infantum, S. sp. 1.

G. CXXI. GONORRHOEA.

Humoris ex urethra, in maribus, cum vel
absque libidine, praeter naturam fluxus.

Gonorrhoea, S. G. 268. L. 200. V. 118. *Sag.*
G. 204.

Species sunt,

1. Gonorrhoea (*pura*) in, qua praegressis concubitu impuro nullo, humor puriformis, sine dysuria vel libidine, ex urethra subinde fluit.

Gonorrhoea pura, S. sp. 1.

Gonorrhoea benigna *Auctorum.*

2. Gonorrhoea (*impura*) in qua, post concubitum impurum, humor puriformis cum dysuria ex urethra fluit.

Gonorrhoea syphilitica, S. sp. 4.

Gonorrhoea maligna *Auctorum.*

Hujus sequela est,

- Gonorrhoea (*mucosa*) in qua, post gonorrhoeam impuram, humor mucosus, cum minima vel nulla dysuria, ex urethra subinde fluit.

Anglis, a GLEET.

3. Gonorrhoea (*laxorum*) in qua, humor plerumque pellucidus, sine penis erectione, sed cum libidine, in vigilante, ex urethra subinde fluit.

Gonorrhoea libidinosa, S. sp. 2.

4. Gonorrhoea (*dormientium*) in qua liquor feminalis cum erectione et libidine, in dormientibus, ex somnio libidinoso, ejicitur.

Gonorrhoea onirogonos, S. sp. 3.

Species spuriae, utpote in quibus ex urethra fluxus non fit.

Gonorrhoea spuria, S. sp. 5. *Afruc*, lib. 3. cap.

3. § 2.

Gonorrhoea balani, S. sp. 6.

O. V. EPISCHESES.

Excernendorum suppressiones.

Epischeses, V. CL. III.

Suppressorii, L. CL. VIII. O. II.

Suppressiones, *Sag.* CL. VI.

G. CXXII. OBSTIPATIO.

Dejectio faecum nulla vel solito rarior.

Obstipatio, L. 166. V. 128. *Sag.* G. 221.

Species sunt,

1. Obstipatio (*debilium*) in hominibus laxis, debilibus, et plerumque dyspepticis.
2. Obstipatio (*rigidorum*) in hominibus fibræ rigidae saepe hypochondriacis.
3. Obstipatio (*obstructorum*) cum symptomatis Colicae 1mae, 2dae, 4tae, vel 7mae supra dictae.

G. CXXIII. ISCHURIA.

Urinae suppressio absoluta.

Ischuria, S. G. 293. L. 167. V. 129. *Sag. C.*
212. *Home's Clinical experiments, sect. XV.*

Species sunt,

1. Ischuria (*renalis*) praegresso renum morbo, cum dolore vel molesto gravitatis sensu in regione renum, et sine hypogastrii tumore, vel ad mingendum stimulo.

Variat pro varietate causae; hinc *

* Doctissimi CUSSONI Collectanea egregia de ischuria, licet ad leges nosologiae methodicae minus contexta, non prorsus omittenda putavi.

- a. *Nephritica*, a renum inflammatione, S. sp. 1.
- b. *Nephrolithica*, a renum calculo, S. sp. 2.
- c. *Nephropletborica*, a plethora, S. sp. 3.
- d. *Lunatica, periodica*, S. sp. 4.
- e. *Nephrospastica*, sp. modica, S. sp. 5.
- f. *Nephrelninica*, verminosa, S. sp. 6.
- g. *Nephrotromboides*, a sanguine coagulato, S. sp. 7.
- h. *Nephropvica*, a renum purulentia, S. sp. 8.
- i. *Nephroplegmatica*, pituitosa, fec. mucosa, S. sp. 9.
- k. *Nephroplegica*, paralytica, S. sp. 10.
- l. *Suppleta*, ab alia evacuatione suppleta, S. sp.

11.

- z. *Ischuria (ureterica)* praegresso renum morbo, cum doloris vel molestiae sensu in quadam ureteris parte, et sine hypogastrii tumore, vel ad mingendum stimulo.

Variat pro varietate causae; hinc

- a. *Ureteritica*, inflammatoria, S. sp. 12.
- b. *Ureterolithica* calculosa, S. sp. 13.
- c. *Ureterotromboides*, a sanguinis grumo, S. sp.

14.

- d. *Ureterophlegmatica*, a pituita, S. sp. 15.
- e. *Ureteropyica*, purulenta, S. sp. 16.
- f. *Uretesofomatica*, ab orificii ureterum inferioris clausura, S. sp. 17.

3. *Ischuria (vesicalis)* cum tumore hypogastrii, dolore ad cervicem vesicae, et frequenti ad mingendum stimulo.

Variat pro varietate causae; hinc

- a. *Cystitica*, a vesicae inflammatione, S. sp. 18.
- b. *Cystolithica*, a vesicae calculo, S. sp. 19.
- c. *Cystospasmodica*, a sphincteris vesicae spasmō, S. sp. 20.
- d. *Cystoplegica*, a vesicae paralyfi, S. sp. 21.
- e. *Polyurica*, a vesica distenta lotio diutius cohibita, S. sp. 22.
- f. *Cystopyica*, purulenta, S. sp. 23.
- g. *Cystotromboidea*, a sanguinis grumo, S. sp. 24.
- h. *Cystophlegmatica*, a muco, S. sp. 25.
- i. *Ecstopyica*, a vesicae ecstopya, S. sp. 26.
- k. *Cystoproctica*, ab intestino recto scybalis, calculo, flatibus, inflammatione, abscessu, haemorrhoidibus, turgente, S. sp. 27.

360 GENERA MORBORUM

- l. *Hæmorrhagica*, ab utero, S. sp. 28.
 - m. *Atretarum*, a menstruis in vagina retentis, S. sp. 29.
 - n. *Parodoxa*, S. sp. 30.
4. *Ischuria (urethralis)* cum tumore hypogastrii, frequenti ad mingendum stimulo, et dolore in aliqua parte urethrae.

Variat pro varietate causae ; hinc

- a. *Perinaealis*, a perinaei tumore, S. sp. 31.
- b. *Urethrolithica*, a calculo urethrae impacto, S. sp. 32.
- c. *Urethrophlegmatica*, a muco urethram infarciente, S. sp. 33.
- d. *Urethrobromboides*, a sanguinis grumo urethram opplente, S. sp. 34.
- e. *Urethropyica*, a pure urethram obstruente, S. sp. 36.
- f. *Urethrobymenodes*, a membrana in urethram impacta, S. sp. 36.
- g. *Urethrelmintica* verminosa, S. sp. 37.
- h. *Urethritica*, ab urethrae inflammatione, S. sp. 38.
- i. *Carunculosa*, a morbis ut vocant urethrae, S. sp. 39.

- k. *Hydrocelodes*, ab urethrae ruptura in scrotum hiante, S. sp. 40.
- l. *Cryptopyica*, a penis intra corpus retractione, S. sp. 41.
- m. *Peridesnica*, a vinculo strictiori peni injecto, S. sp. 42.
- n. *Phimosica*, a phimosi, S. sp. 43.
- o. *Aspadialis*, ab urethrae clausura, S. sp. 44.

G. CXXIV. DYSURIA.

Dolorifica et quodammodo impedita urinae emissio.

Dysuria, S. G. 265. L. 57. V. 164. Sag. G. 213.
Stranguria Auctorum.

Species sunt,

- i. Dysuria (*ardens*) cum ardore urinae sine morbo vesicae evidente.

Dysuria primaria, S. sp. 5.

Dysuria a cantharidibus ingestis vel applicatis.

352 GENERA MORBORUM

Dysuria arfura, S. sp. 7.

Dysuria neonympharum, S. sp. 14.

2. Dysuria (*spasmodica*) a spafmo ex alijs partibus cum vefica communicato.

Dysuria hystERICA, S. sp. 1.

Dysuria rachialgica, S. sp. 11.

Dysuria diabetica, S. sp. 17.

Dysuria nephralgica, S. sp. 3.

3. Dysuria (*compressionis*) a vicinis partibus veficam prementibus.

Dysuria gravidarum, S. sp. 13.

Dysuria a cyftocele, S. sp. 8.

Dysuria ab hysteroloxia, S. sp. 10.

Dysuria atretarum, S. sp. 16.

4. Dysuria (*phlogistica*) a vicinis partibus inflammatis.

Dysuria ab hystericide, S. sp. 9.

Dysuria haemorrhoidalis, S. sp. 6.

Dysuria venerea, S. sp. 4.

Dysuria a caruncula, S. sp. 5.

5. Dysuria (*irritata*) cum signis calculi vesicalis.

Dysuria calculosa, S. sp. 12.

6. Dysuria (*mucosa*) cum excretionemucosi copiosa.

Glus, L. 200.

Pyuria mucosa, S. sp. 6.

Pyuria viscida, S. sp. 5.

Rarus vesicae morbus, *Hoffm.* T. IV. Consult.
Med. Centur. II. cas. XCIII.

Catarrhus vesicae *Lieutaud.* Syn. p. 272.

Pyuria arthritica, S. sp. 9.

De dysuria ab infectis, S. sp. 15. mihi non
fatis liquet.

G. CXXV. DYSPERMATISMUS.

Seminis in actu venereo tarda, impedita, et
ad generationem insufficientem emissio.

Dyspermatismus, S. G. 260.

Sterilitas, L. 171. *Sag.* G. 215.

Agnesia, V. 283.

364 GENERA MORBORUM

Species sunt,

1. Dyspermatismus (*urethralis*) a morbis urethrae, S. sp. 1.
2. Dyspermatismus (*nodosus*) a nodis corporum cavernosorum, S. sp. 2.
3. Dyspermatismus (*praeputialis*) ab angustiori praeputii orificio, S. sp. 3.
4. Dyspermatismus (*mucosus*) a muco urethram infarciante, S. sp. 4.
5. Dyspermatismus (*hypertonicus*) a validiori penis erectione, S. sp. 5.
6. Dyspermatismus (*epilepticus*) ab epilepsia spasmodica in coitu adveniente, S. sp. 6.
7. Dyspermatismus (*apraetodes*) a genitalium ignavia, S. sp. 7.

8. Dyspermatismus (*refluus*) in qua nulla feminis in coitu emissio, ob refluxum ejusdem ex urethra in vesicam, S. sp. 9.

De dyspermatismo seroso, S. sp. 8. mihi non satis constat.

G. CXXVI. AMENORRHOEA.

Menses tempore quo fluere solent, vel solito parciore, vel non omnino fluentes, citra graviditatem.

Amenorrhoea, V. 130.

Dysmenorrhoea, L. 168. *Sag. G.* 218.

Species sunt,

I. Amenorrhoea (*emanationis*) in puberibus quibus post fluxus tempus solitum, menses, non jam prodierint, et cum simul variae affectiones morbidae adsint,

2. Amenorrhoea (*suppressionis*) in adultis, quibus menses, quae jam fluere solebant, suppressae sunt.
3. Amenorrhoea (*difficilis*) in qua menses parcius et cum dolore fluunt.

Menorrhagia difficilis, S. sp. 1.

O. VI. TUMORES.

Partis magnitudo aucta sine phlogosi.

Tumores protuberantes, L. CL. X. O. V.

G. CXXVII. ANEURISMA.

Tumor mollis, pulsans, supra arteriam.

Aneurisma, S. G. 32. L. 282. V. 408. Sag. G.
35.

G. CXXVIII. VARIX.

Tumor mollis, non pulsans, supra venam.

Varix, S. G. 33. L. 282. V. 407. Sag. G. 36.

G. CXXIX. ECCHYMOMA.

Tumor diffusus, parum eminens, livescens.

368 GENERA MORBORUM

Ecchymoma, S. G. 6. V. 451. *Sag.* G. 5.
Sugillatio, L. 230.

G. CXXX. SCHIRRUS.

Partis, plerumque glandulae, tumor durus,
non dolens, aegre suppurans.

Schirrus, S. G. 14. L. 283. V. 374. *Sag.* G. 19.
Boerb. 392.

G. CXXXI. CANCER.

Tumor schirrodeus dolens, in ulcus mali
moris abiens.

Cancer, S. G. 20. V. 375. *Boerb.* 492. *Sag.*
G. 25.

G. CXXXII. BUBO.

[Glandulae conglobatae tumor suppurans

Bubo, L. 271.

Bubo, S. G. 16. V. 368. *Sag.* G. 21.

Parotis, S. G. 17. V. 370. *Sag.* G. 22.

G. CXXXIII. S A R C O M A.

Extuberatio mollis, non dolens.

Sarcoma, S. G. 23. L. 294. V. 376. *Sag.* G.
28.

Polypus, V. 377.

Porrus, V. 427.

G. CXXXIV. V E R R U C A.

Extuberatio durior, scabra.

Verruca, S. G. 25. L. 277. V. 426. *Sag.* G.
30.

G. CXXXV. C L A V U S.

Cuticulae crassities dura, lamellata.

Clavus, L. 278. V. 428.

Callus sive Tylloma, V. 429.

G. CXXXVI. L U P I A.

Extuberatio subter cutem mobilis, mollis,
non dolens.

370 GENERA MORBORUM

Lupia, S. G. 37. Sag. G. 40.

Atheroma, L. 285.

Encystis, 420.

G. CXXXVII. GANGLION.

Extuberatio durior, mobilis, tendini infidens.

Ganglion, L. 287. V. 379.

G. CXXXVIII. HYDATIS.

Vesicula cuticularis humore aqueo plena.

Hydatis, S. G. 34. Sag. G. 38.

Phlyctaena, L. 273. V. 442.

G. CXXXIX. HYDARTHROS.

Articulorum, genu potissimum, tumor, parum primo eminens, cuti concolor, dolentissimus, et mobilitatem imminuens.

Hydarthros, S. G. 38.

Anglis, a WHITE SWELLING.

G. CXL. EXOSTOSIS.

Tumor durus offi infidens.

Exostosis, S. G. 29. L. 290. V. 417. *Sag. G.*

34.

Hyperostosis, V. 418.

O. VII. ECTOPIÆ*.

Pars ex sua sede dimota tumorem faciens.

Ectopiae, S. Cl. I. O. VI. *Sag.* Cl. I. O. VI.

G. CXLI. HERNIA.

Partis mollis ectopia, cute et aliis integu-
mentis adhuc tecta.

Hernia, L. 291. *Gaub.* Pathol.

G. CXLII. PROLAPSUS.

Partis mollis ectopia nuda.

Prolapsus, L. 292.

Prolapsus et procidentia, *Gaub.* Pathol.

* Ectopiarum genera et species, quantum ad pathologiam pertinent, opera solertissimi CUSSONI, enumerata in primo hujus synopsis tomo, pag. 15. et seq. inveniri, et summo cum fructu perlegi possunt.

G. CXLIII. LUXATIO.

Os ex sua in juncturis fede dimotum.

Luxatio, *Gaub.* 226. *V.* 472.

Exarthrema, *S.* 60. *Sag.* *G.* 67.

Dialtasis, *S.* 61. *Sag.* *G.* 68.

Luxatura, *L.* 237.

O. VIII. DIALYSES.

Solutio continui visu tactuve manifesta.

Plagae, S. Cl. I. O. VII. *Sag.* Cl. II.

Vitia dialytica et solutiones continui, L. Cl. XI.

O. II.

Exulcerationes, L. Cl. XI. O. III.

Diffolutiones, V. Cl. X. O. VI.

G. CXLIV. VULNUS.

Soluta unio recens, cruenta, partis mollis, a corpore duro moto.

Vulnus, S. G. 63. L. 240. V. 465. *Sag.* G. 78
Boerb. 145.

Punctura, S. G. 64. L. 243. *Sag.* G. 79.

Laceratura, L. 242.

Amputatura, S. G. 70. L. 243. *Sag.* G. 86.

G. CXLV. ULCUS.

Partis mollis solutio purulenta vel ichorosa.

Ulcus, S. G. 71. L. 249. *Sag.* G. 89.

Exulceratio, S. G. 72. *Sag.* G. 90.

Sinus, S. G. 73. V. 492. *Sag.* G. 92.

Fistula, S. G. 74. L. 254. V. 491. *Sag.* G. 91.

Boerb. 413.

Cacoethes, L. 250. V. 485.

Phagedaena, V. 488.

Noma, L. 251. V. 489.

Carcinoma, L. 252. V. 487.

Ozaena, L. 253. V. 500.

Achor, L. 265. V. 494.

Crusta Lactea, V. 494.

Therioma, V. 486.

Sycosis, V. 490.

G. CXLVI. HERPES.

Phlyctaenae vel ulcuscula plurima, gregalia, serpentina, dysepuleta.

Herpes, S. G. 7. L. 268. V. 443. *Sag.* G. 11.

G. CXLVII. TINEA.

In cute capillata ad radices capillorum, ulcuscula humorem in crustam albam friabilem abeuntem, fundentia.

Tinea, L. 263. V. 497. *Sag.* G. 131.

376 GENERA MORBORUM

G. CXLVIII. P S O R A.

Pustulae et ulcuscula pruriginosa, contagiosa, manus male habens.

Pfora, L. 265.

Scabies, S. G. 304. V. 444. Sag. G. 130.

G. CXLIX. F R A C T U R A.

Offis partes a cohaesione in magna fragmenta vi solutaè.

Fractura, S. G. 67. L. 235. V. 468. Sag. 98. Boerb. 339.

G. CL. C A R I E S.

Offis exulceratio.

Caries, S. G. 77. L. 255. V. 493. Sag. G. 94.

Morbi ab auctore in systemate
omissi. Vide Prolegomena.

Aglactatio, L.

A alaxis, V.

Alopecia.

Anchylops.

Ægilops.

Anchylosis, L.

Anchylosis, V.

Angina, S. et L.

Antipathia.

B riberia.

Cardiognus:

Cepha'aea.

Cepha'algia.

Distortio.

Dysphagia.

Aglutitio.

Acatapexis.

Oesoph gismus.

Dystocia.

Parturitio et alii gravidarum et parturienti-
um morbi.

Elcosis.

Eisera.

Hemicrania.

Leucorrhoea ex vitio locali.

B b b

Lethiasis in organis uropoeticis et in aliis
corporis partibus.

Malis.

Coccyta, L.

Melaena.

Melafisterus.

Melanchlorus, V.

Myocoilites.

Necrosis.

Odaxismus.

Dentitio et alii infantum morbi.

Paralysis partis singularis ex vitio musculorum.

Physocephalus,

Pnigma.

Catarrhus suffocativus, *Aufl.*

Pyuria.

Puoturia.

Sterilitas utriusque sexus.

Acyifis, V.

Stymatosis.

Tarantismus.

Venena.

Vermes.

I N D E X
CLASSIUM et ORDINUM.

Numeri Paginas indicant.

Adynamiae	205 et 331
Anepithymiae	331
Apocenosos	347
Cachexiae	273
Comata	190
Continentes	76
Continuae	74
Critici	52
Defectivi	205
Deformes	273
Deliria	261
Dialyses	374
Dissolutiones	374
Dysaesthesiae	309
Dyscinetiae	335
Dytorexiae	325
Ectopiae	372
Emaciantes	273
Epiticheses	356
Evacuatorii	347

Exacerbantes	54
Exanthemata	138
Exanthematicae	139
Exanthematici	139
Exulcerationes	374
Febres	52
Fluxus	347
Haemorrhagiae	161
Hydropes	282
Hyperaesthesiae	325
Ideales	261
Impetigines	298
Intermittentes	53
Intumescantiae	278
Leipopsychiae	205
Locales	308
Macies	273
Marcores	273
Morofrantes	325
Motorii	217
Neuroses	189
Paranoiae	261
Pathetici	325
Phlegmasiae	90
Phlogistici	91

CLASSIUM et ORDINUM. 383

Plagae	308 et 374
Privativi	309 et 331
Profluvia	179
Pyrexiae	51
Remittentes	53
Sanguifluxus	161
Soporosi	190
Spasmi	217
Tumidosi	278
Tumores	367
Vesaniae	260
Vitia	308

ELENCHUS GENERUM.

Numeri Genera denotant.

A BORTIO	39	Anorexia	45 et 107
Abortus	39	Anosmia	98
Abcessus	7	Anthrax	7
Achlys	92	Aoepfia	45
Achor	145	Aphonia	110
Addephagia	101	Aptha	35
Adipsia	108	Apothosa	35
Agenesia	109 et 125	Apogeufis	99
Ageusia	99	Apoplexia	42
Agheusia	99	Apostema	Pag. 94
Allotriophagia	103	Arthritis	24
Amatofis	93	Arthrocace	7
Amblyopia	93 et 94	Arthrodynia	Pag. 130
Amenorrhoea	126	Arthropuolis	25
Amentia	65 et 67	Asaphia	112
Amnesia	65	Ascites	79
Amphemerina	3	A'phyxia	44
Amputatura	144	Asthma	55
Anacatharsis	40	Aecnia	109
Anaesthesia	100	Atheroma	136
Anaphrodisia	109	Athymia	66
Anafarca	75	Atonia	43
Aneurisma	127	Atrophia	70
Angina	10	Aurigo	91
Anodynia	100		

ELENCHUS GENERUM. 385

B

Bacchia	7	Bulimia	101
Battarismus	113	Buimus	101
Bubo	132	Bullosa	34

C

Cacoethes	145	Cholera	60
Cacophonia	112	Cholerica	61
Caligo	92	Chorea	51
Callus	135	Citta	103
Cancer	131	Clangor	112
Capistrum	49	Clavus	135
Caput ostipum	115	Clunefia	7
Carcinoma	145	Coeliaca	61
Cardialgia	45	Colica	59
Carditis	13	Coma	42
Caries	150	Combustura	7
Carus	42	Contractura	115
Catalepsis	42	Convulsio	50
Cataphora	42	Cophosis	96
Cataracta	92	Coryza	40
Catarrhus	40	Crusta lactea	145
Catochus	48	Cynanche	10
Cephalitis	9	Cynorexia	101
Chemosis	8	Cystirrhagia	39
Chlorosis	47	Cystixia	20

C c c

D

Daemonia	66	Diuresis	62
Daemonomania	66	Duplicana	1 et 2
Decimana	2	Dyscoeca	96
Diabetes	62	Dysenteria	41
Diaphora	45	Dysmenorrhoea	126
Diaphragmitis	11	Dysopia	94
Diaria	4	Dyspepsia	45
Diarrhoea.	61	Dyspermatismus	125
Diastrasis	143	Dyspnoea	56
Digitium.	115	Dysuria	124
Diplopia.	95		

E

Ecchymoma	129	Epiphora.	118
Eclampsia	53	Epiploitis	14
Ecstasis	42	Epistaxis	36
Elephantia Arabum	87	Episthotonos	48
Elephantiasis	87	Erotomania	66
Emphysema	72	Errana	2
Empyema	Pag. 115	Erratica	2
Encaufis	7	Erysipelacea	26
Encystis	136	Erysipelas	26 et 7
Enteritis	16	Erythema	7
Enuresis	120	Exarthrema	143
Ephemera	4	Exostosis	140
Ephialtes	68	Expectoratio	40
Ephidrosis	117	Exulceratio	145
Epilepsia	53		

G E N E R U M. 387

F

Fatuitas	65	Fractura	149
Fistula	145	Framboesia	89
Flatulentia	45	Furunculus	7

G

Ganglion	137	Glus	124
Gangraena	Pag. 95	Gonorrhoea	121
Gastritis	15	Gravido	40
Gastrodynia	45	Gutta rosea	7
Glaucoma	92	<u> </u> rosacea	7

H

Haemalopia	95	Hordeolum	7
Haematemesis	39	Hydarthrus	139
Haematuria	39	Hydatis	138
Haemoptoe	37	Hydrocele	81
Haemoptysis	37	Hydrocephalum	76
Haemorrhagia	36 et 116	Hydrocephalus	76
Haemorrhoids	38	Hydrometra	80
Hæctica	Pag. 88	Hydropedesis	117
Hemiplegia	43	Hydrophobia	64
Hemiritæa	1	Hydrops Scroti	81
Hepatirrhoea	61	Hydrorachitis	77
Hepatitis	17	Hydrothorax	78
Hernia	141	Hyperostosis	140
Herpes	146	Hypnobatasis	68
Hieranosos	52	Hypochondriasis	46
Hieropyr	7	Hypolarca	82

388 E L E N C H U S

Hysteria	63	Hysterophyse	74
Hysteritis	21		

I

Icterus	91	Intertrigo	7
Ileus	59	Ischias	22
Iliaca	Idem	Ischnophonia	113
Incubus	68	Ischuria	123
Inflammatio	7		

L

Laceratura	144	Leucorrhoea	39
Leipothymia	44	Leucorrhoeis	38 et 61
Lenta	6	Lienteria	61
Lepra	88	Lumbago	22
Lepra Graecorum	Idem	Lupia	136
Leptophonia	112	Luxatio	143
Lethargus	42	Luxatura	Idem
Leucophlegmatia	72		

M

Malacia	103	Mesenteritis	14
Mania	67	Meteorismus	73
Marasmus	70	Metritis	21
Marisca	38	Metrorrhagia	39
Marmaryge	95	Miliafia	31
Mastodynia	7	Miliaris	Idem
Mediastini	11	Morbilli	30
Melancholia	66	Morbillofa	Idem
Menorrhagia	39	Morosis	65

G E N E R U M. 389

Morta	34	Myopia	94
Mutitas	111	Myopiafis	Idem
Mydriasis	93	Myofitis	22

N

Nausea	45	Nonana	2
Nephritis	19	Nostalgia	66 et 106
Noma	145	Nymphomania	105

O

Oblivio	65	Ophthalmites	8
Obstipatio	122	Opisthotonos	48
Obstipitas	115	Orthopnoea	56
Octana	2	Oscheocele	81
Odontalgia	23	Oscheophyma	Idem
Omentitis	14	Otalgia	7
Oneirodynia	68	Oxyphonia	112
Ophthalmia	8	Ozaena	145

P

Paedarthrocace	7	Paraphrosyne	67
Palpitatio	54	Paraplegia	43
Panophobia	66	Paraplexia	Idem
Papula	7	Paronychia	7
Paracusis	27	Parotis	132
Paralyfis	43	Parulis	7
Paraphymosis	7	Pemphigus	34
Paraphonia	112	Pericarditis	13
Paraphrenifis	11	Peripneumonia	11
Paraphrenitis	Idem	Peritonitis	14

390 E L E N C H U S

Pernio	7	Pneumatofis	72
Pertuffis	57	Pneumonia	11
Pestilentialis	27	Podagra	24
Pestis	Idem	Podagrica	Idem
Petechia	35	Polydipsia	102
Phagedaena	145	Polypus	133
Phantasma	95	Polyfarcia	71
Phymofis	7	Porrus	133
Phlegmatia	75	Presbytia	94
Phlegmone	7	Proctalgia	7
Phlogofis	Idem	Proctitis	Idem
Phlysaena	138	Profusio	116
Phrenifmus	9	Prolapsus	142
Phrenitis	9 et 6	Pfellifmus	113
Phthifis	Pag. 166	Pfellotis	Idem
Physconia	82	Pseudoblepsifis	95
Physometra	74	Pfora	148
Pica	103	Ptyalifmus	119
Pituitaria	61	Punctura	144
Pleuritis	11	Purpura	35
Pleurodyne	22	Pustula	7
Plica	90	Pyrofis	58

Q

Quartana	2	Quotidiana	3
Quintana	2		

R

Rachialgia	59	Raphania	52
Rachitis	83	Raucedo	40 et 112

G E N E R U M. 391

Raućitas	40 et 112	Rheumatismua	22
Rhenophonia	112	Rhopalofis	90
Rheuma	40	Rubeola	30

S

Sarcoma	133	Splenitis	18
Satyriafis	104 et 105	Steatites	71
Scabies	148	Sterilitas	125
Scarlatina	32	Stomacace	39
Scelotyrbe	51	Strabismus	114
Schirrhus	130	Struma	84
Scorbutus	86	Stupiditas	85
Scrophula	84	Sudor	117
Septana	2	Suffusio	95
Sextana	Idem	Sugillatio	129
Sinus	145	Surditas	96
Siriafis	9	Sycosis	145
Soda	45 et 58	Syncope	44
Somnambulismus	68	Synizesis	92
Somnium	Idem	Synocha	4
Sphacelismus	9	Synochus	Idem et 6
Sphacelus	95	Syphilis	85
Spina Bifida	77	Syrigmos	97
Spinola	Idem		

T

Tabes	69	Tetanus	48
Termenthus	7	Tetartophya	2
Tertiana	1	Therioma	145

Tinea	147	Tritaeus	1
Traulotis	113	Tuffis	40
Tremor	195	Tylloma	135
Trichoma	90	Tympanites	73
Trismus	49	Typhomania	42
Tritaeophya	1	Typhus	5

V

Vaga	2	Ulcus	89
Varicella	29	Volatica	22
Variola	28	Vomica	Pag. 114
Variolofa	Idem	Vomitus	45
Varix	128	Uredo	33
Varus	7	Urticaria	Idem
Verruca	134	Urticata	Idem
Vesania	66	Vulnus	144

F I N I S.

Med Hist.

WZ

270

C967s

1783

C.1

